

TERVISEAMET

Nakkushaiguste esinemine ja immunoprofülaktika Eestis 2019. aastal

Tallinn 2020

Sisukord

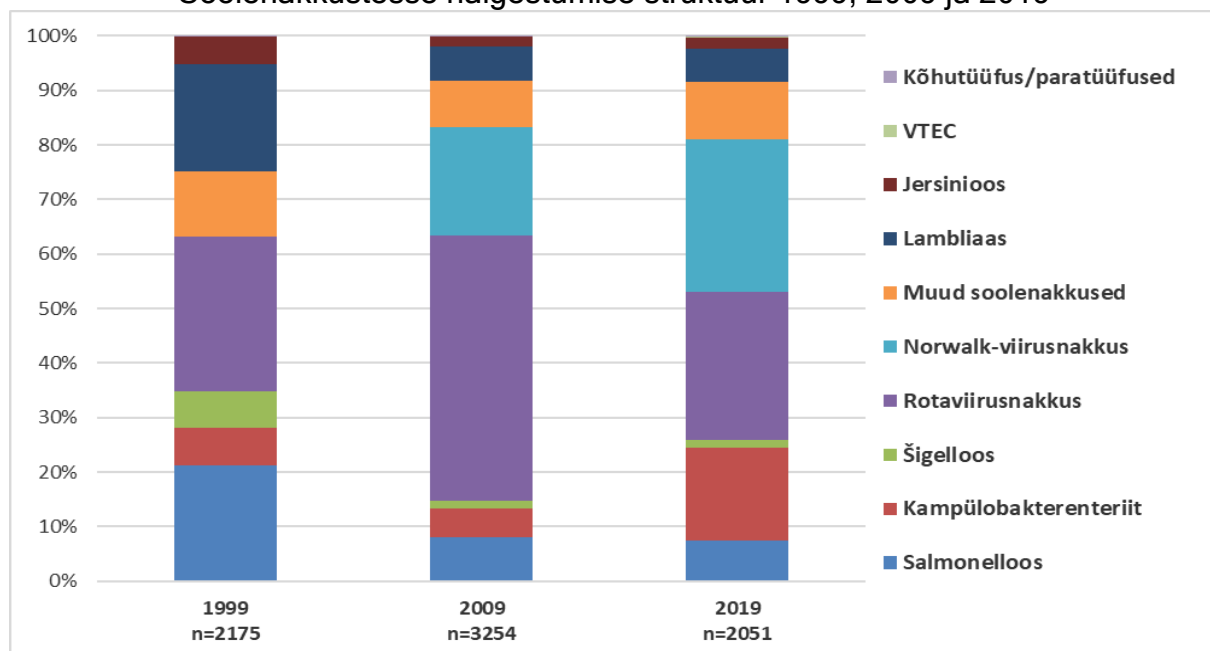
Soolenakkushaigused.....	4
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)	7
Salmonelloosid (A02).....	7
Šigelloos (A03).....	14
Kampülobakterenteriit (A04.5).....	16
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> nakkus (A04.3)	20
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6)	20
Rotaviirusenteriit (A08.0).....	22
Norwalk-viirusnakkus (A08.1).....	25
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.7; A04.8; A05.0; A05.2-A05.8; A08.2-A08.3; A08.5).....	27
Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1).....	29
Amöbiaas (A06)	31
Krüptosporidioos (A07.2).....	31
Piisknakkushaigused	32
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	32
Läkaköha (A37.0)	34
Difteeria (A36)	38
Leetrid (B05).....	39
Punetised (B06; P35.0).....	40
Mumps (B26).....	41
Meningokokknakkus (A39).....	43
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)	44
Sarlakid (A38).....	46
Tuulerõuged (B01).....	47
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)	49
Muud viirulentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)	52
Viirushepatiitid ja HIV.....	54
A-viirushepatiit (B15).....	54
Äge B-viirushepatiit (B16).....	56
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1).....	57
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	59
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	60
E-viirushepatiit (B17.2)	62
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24).....	63
Muud zoonoosid.....	70
Leptospiroos (A27)	70
Tulareemia (A21).....	71
Listerioos (A32).....	72
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)	74
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)	76
Kaasasündinud toksoplasmoos (P37.1)	77
Botulism (A05.1)	77
Brutselloos (A23)	78
Puukidega levivad nakkushaigused	79
Puukentsefaliit (A84).....	79
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2).....	82
Erlühioos (A79.8)	84
Sugulisel teel levivad haigused	85
Süüfilis (A50-A53).....	85

Gonokokknakkus (A54)	87
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56).....	89
Muud nakkushaigused	91
Poliomüeliit (A80)	91
Malaaria (B50-B54)	92
Leegionärihaigus (A48.1)	93
Teetanus (A33-A35).....	94
Dengue hemorraagiline palavik (A90)	95
Helmintiaasid.....	96
Difüllobotriaas (B70.0)	96
Ehhinokokoos (B67).....	97
Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames	98
Reisimisega seotud nakkushaigused	103
Nakkushaigete hospitaliseerimine	107
Nakkushaiguste surmajuhud	108

Soolenakkushaigused

Joonis 1.

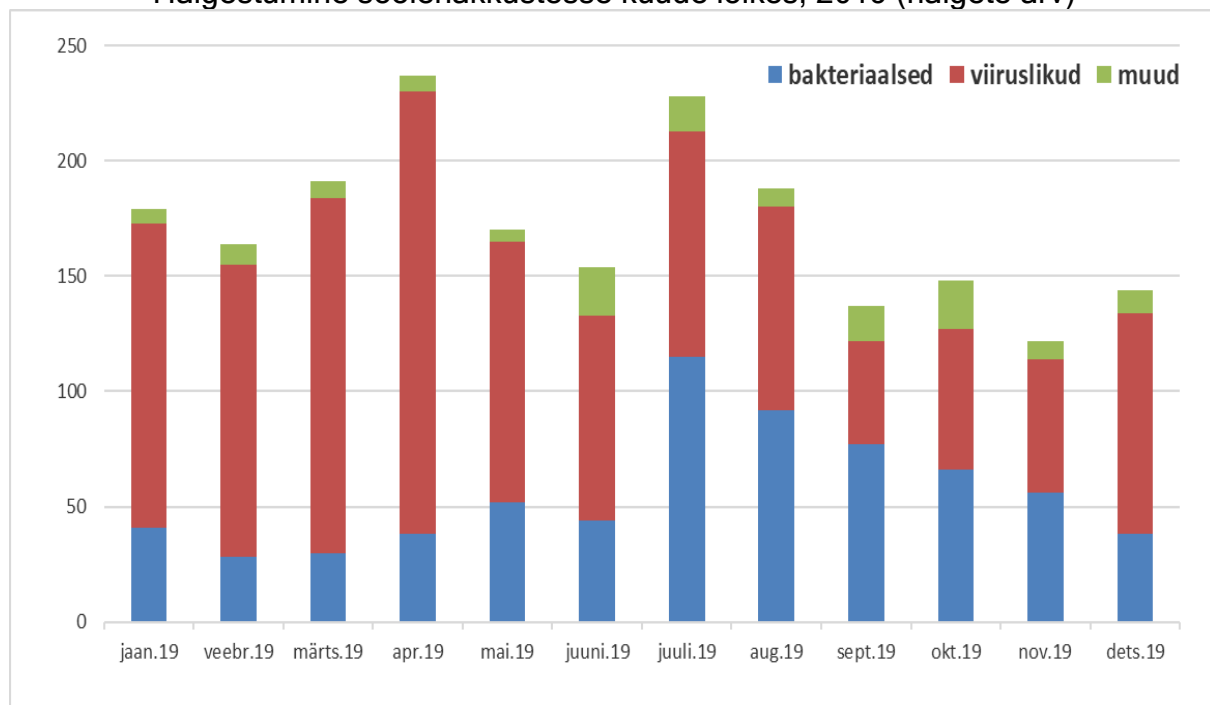
Soolenakkustesse haigestumise struktuur 1999, 2009 ja 2019

Soolenakkushaigustesse haigestumise struktuuris on viimaste aastate jooksul vähenes salmonelloosi, lambliaasi, rotaviirusnakkuse ja šigelloosi osatähtsus. Norwalk-viirusnakkuse ja kampülobakterenteriidi osakaal on märgatavalt suurenenud.

Joonis 2.

Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2019 (haigete arv)

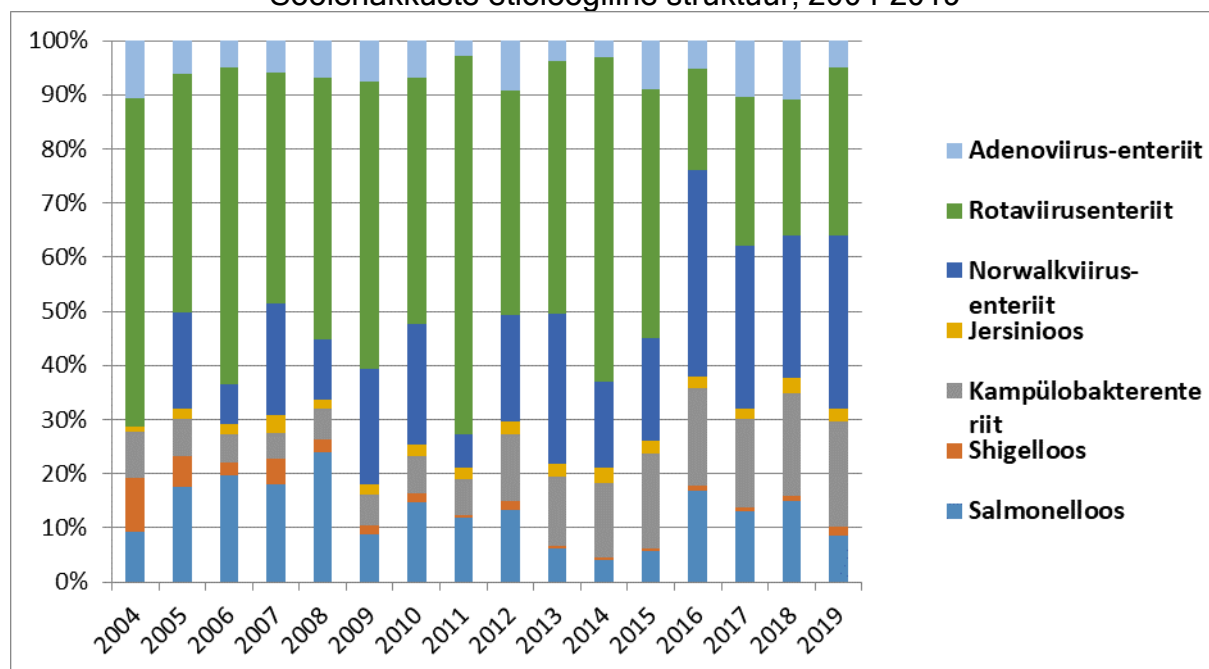

Soolenakkustesse haigestumises oli 2019. aastal kaks mõõdukat haigestumise tõusu, kevadel ja suvel. Märtsis-aprillis oli norwalk- ja rotaviirusnakkusesse haigestumise tõus, juulis-augustis oli salmonelloosi ja kampülobakterenteriiti haigestumise tõus.

60,8% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustasid viiruslikud soolenakkused, 32,8% bakteriaalsed soolenakkused ja 6,4% algloomade poolt põhjustatud soolenakkused.

Joonis 3.

Soolenakkuste etioloogiline struktuur, 2004-2019

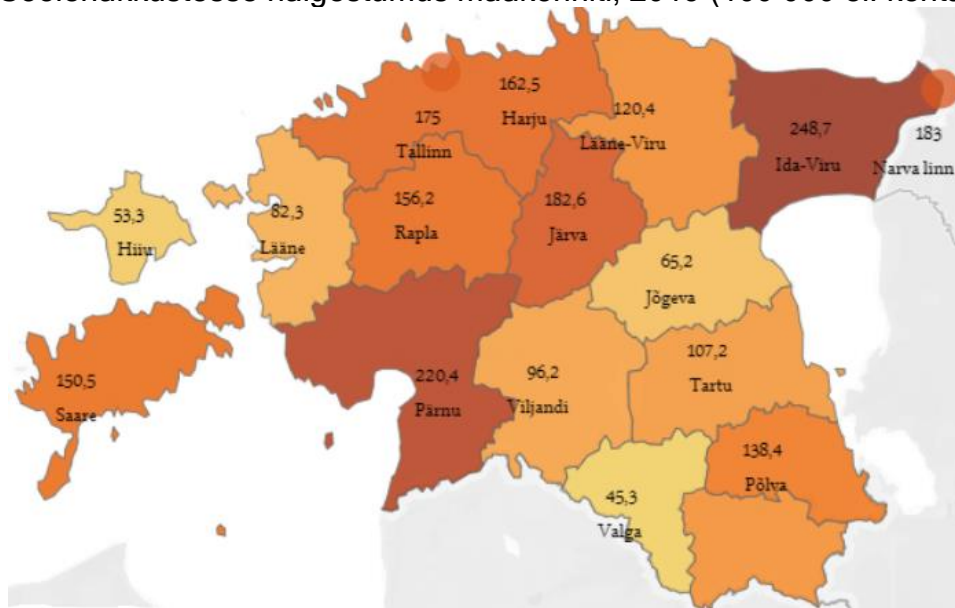
Võrreldes 2018. aastaga on vähenenud summaarne haigestumine soolenakkustesse 13,3% võrra (2019. a 2 062 juhtu ehk 156,3 juhtu 100 000 el. kohta; 2018. a 2 428 juhtu ehk 184,5 100 000 el. kohta). Viirusliku etioloogiaga soolenakkused moodustavad 60-65% juhtude üldarvust. Väheneb rotaviirusnakkuse osakaal, suureneb Norwalk-viirusenteriidi ja kampülobakterenteriidi osakaal.

Võrreldes 2018. aastaga haigestumine amöbiaasi suurenes 2,2 korda, šigelloosi 70,6% võrra, lambliaasi 13,1% võrra. Haigestumine salmonelloosi vähenes 2,1 korda, *Yersinia enterocolitica* enteriiti 33,3% võrra, muudesse täpsustatud soolenakkustesse 32,7% võrra, kampülobakterenteriiti 15,3% võrra. 2018. aastaga võrdne või ei muutunud märgatavalt haigestumine rotaviirusenteriiti, Norwalk-viirusnakkusesse ja enterohemorraagilise *E. coli* soolenakkusesse.

Soolenakkustesse haigestumus oli suurem (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Ida-Virumaal (248,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (220,4) ja Järvamaal (182,6).

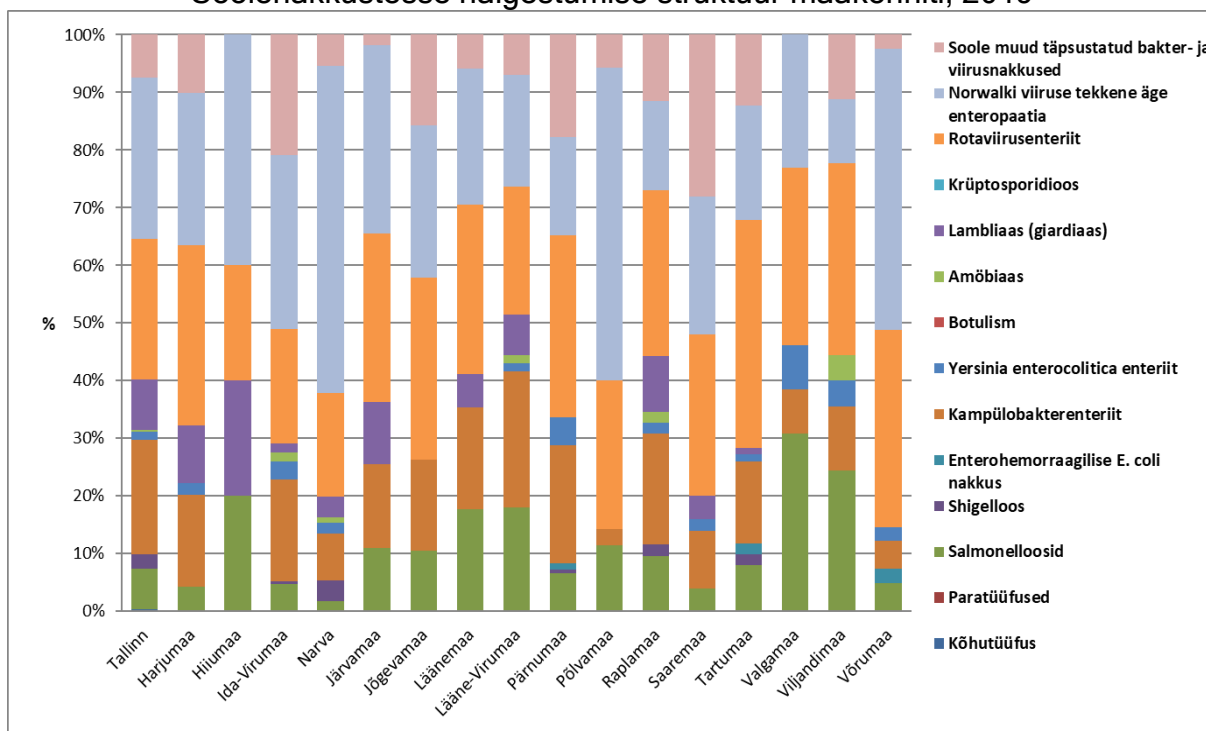
Joonis 4.

Soolenakkustesse haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2019

Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

Paraüüfused haigusjuhte ei esinenud (2018. a oli 2 haigusjuhtu ehk 0,2 100 000 el. kohta).

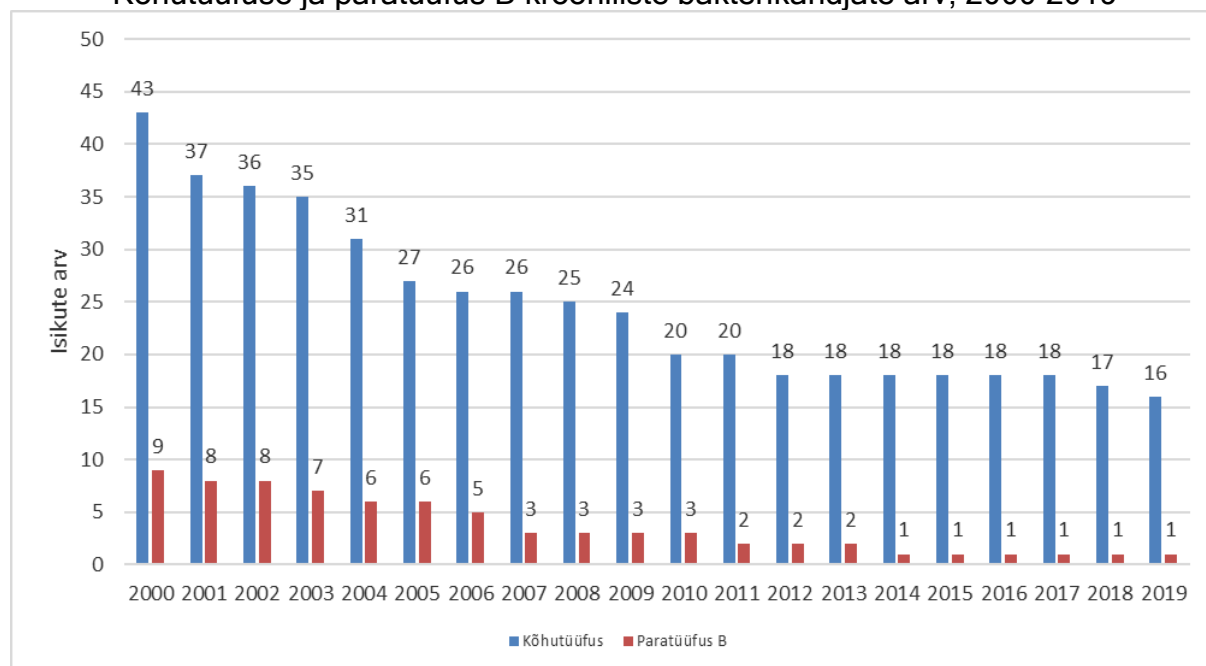
Registreeriti 2 kõhutüüfused haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2018. a ei olnud). Mõlemad diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Haigeid registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Mõlemad haiged olid vanuses 20-29 aastat, mittetöötavad isikud, viibisid haiglaravil. Üks mees ja üks naine.

Nakatumine toimus mõlemal juhul väljaspool Eestit (Indias ja Pakistanis). Patsiendid haigestusid aprillis ja detsembris.

2019. a uusi bakterikandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfused bakterikandjaid arvel 16 ja kroonilisi paratüüfused B bakterikandjaid oli teada üks.

Joonis 6.

Kõhutüüfused ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate arv, 2000-2019

25,0% kõhutüüfused bakterikandjatest elab Tartumaal, 18,8% Pärnumaal, 12,5% Ida-Virumaal, 12,5% Raplamaal, 6,2% Tallinnas, 6,2% Harjumaal, 6,2% Jõgevamaal, 6,2% Järvamaal ja 6,2% Lääne-Virumaal. Paratüüfused B bakterikandja elab Tallinnas.

20 aastaga on Eestis krooniliste bakterikandjate arv vähenenud 3,0 korda. Bakterikandjate keskmine vanus on 76 aastat.

2019. aastal vaktsineeriti kõhutüüfused vastu 1 503 inimest, nendest lapsi vanuses 0-14 a 78, noorukeid vanuses 15-17a 50 ja täiskasvanuid 1 375. Revaktsineeriti 140 inimest, nendest lapsi vanuses 0-14 a 2 ja täiskasvanuid 138.

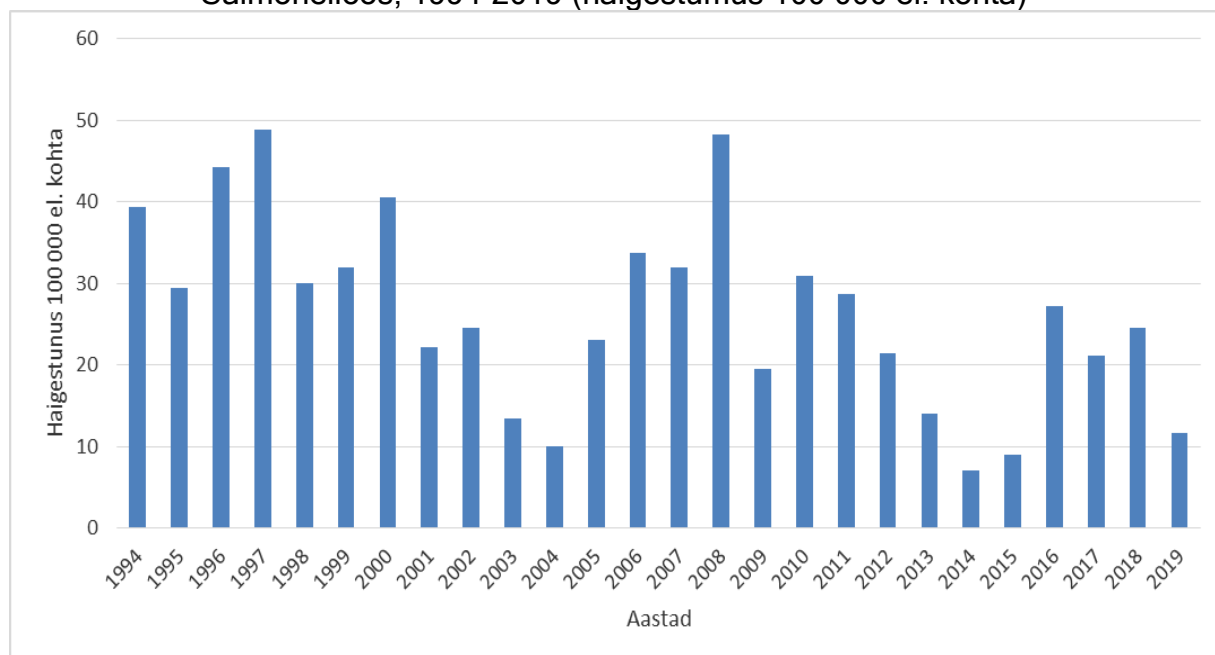
Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 154 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 11,7 (2018. a oli 323 haiget ehk 24,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 150 juhul, neljal juhul põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhuga.

Salmonelloos registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Viljandimaal (23,5 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (21,7), Järvamaal (19,6) ja Põlvamaal (15,8).

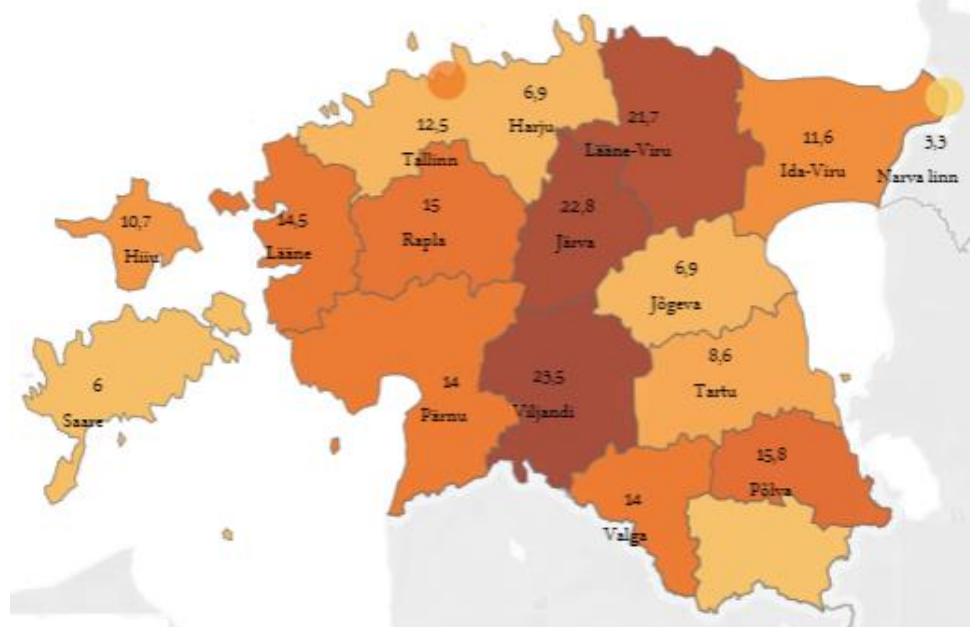
Joonis 7.

Salmonelloos, 1994-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 8.

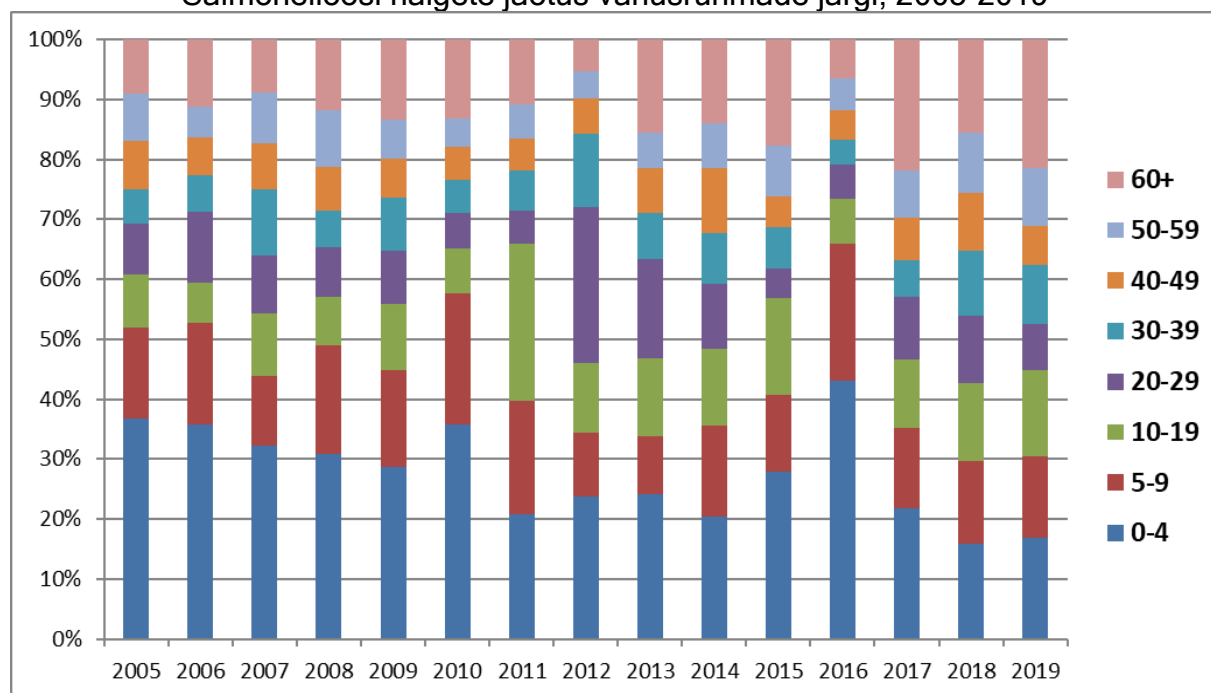
Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

30,5% haigetest olid lapsed vanuses 0-9 aastat, 24,0% isikud vanuses 20-49 aastat ning 31,2% isikud vanuses üle 50 aastat. Laste osakaal väheneb. Mehi oli 52,6%, naisi 47,4% haigetest. 27,3% haigestunutest olid töötavad isikud, 25,3% mittetöötavad isikud, 16,2% kooliõpilased, 14,3% koolieelsed organiseeritud lapsed ning 11,0% koolieelsed kodused lapsed.

Joonis 9.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2019

Sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks *S. Enteritidis* (40,9% juhtudest), monofaasiline *S. Typhimurium* (16,2%) ja *S. Typhimurium* (14,9%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Albany* (1), *S. Braenderup* (1), *S. Derby* (4), *S. Dublin* (2), *S. Hvitittingfoss* (1), *S. Infantis* (1), *S. Javiana* (2), *S. Leeuwardern* (1), *S. Litchfield* (1), *S. Muenchen* (2), *S. Muenster* (1), *S. Napoli* (1), *S. Oranienburg* (2), *S. Stanleyville* (2), *S. Virchow* (2). Kolm serotüüpi kunagi varem Eestis ei tuvastatud (*S. Albany*, *S. Hvitittingfoss* ja *S. Leeuwardern*).

Tabel 1.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2002-2019

Salmonellade serotüübid	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
<i>S. Aba</i>						1												
<i>S. Abony</i>											2							
<i>S. Adelaide</i>														1				
<i>S. Agona</i>	1	1	3	1		1	1	1	6	2		25	2			1		
<i>S. Alagbon</i>						1												
<i>S. Albany</i>																		1
<i>S. Altona</i>							1											
<i>S. Amsterdam</i>		1																
<i>S. Anatum</i>																1		
<i>S. Apeyeme</i>														1				
<i>S. Arizona</i>									1	1								
<i>S. Bareilly</i>													1					
<i>S. Be</i>									1									
<i>S. Bispebjerg</i>																1	1	
<i>S. Blockley</i>											2						1	

Salmonellade serotüübid	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
S. Bovis- morbificans								6	1				1		1			
S. Braenderup					1	1						1					1	1
S. Brandenburg		1	1	1	1			2				2	1					
S. Canada		1					1											
S. Chester			1							1							1	
S. Choleraesuis								1		1		1	1					
S. Claibornei					1													
S. Coeln											1	1				2	2	
S. Colorado																1		
S. Concord					2									1				
S. Corvallis									1		1	1		1	1			
S. Denver					1													
S. Derby			1	1	1					3		10	1	1	2	3		4
S. Dublin						1						1					3	2
S. Eastbourne				1														
S. Edinburg							1											
S. Emek								1										
S. Enteritidis	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	218	62	27	36	122	124	213	63
S. Galiena							1											
S. Give				1														
S. Glostrup																	1	
S. Hadar				1	2	1			1		1							
S. Havana																	3	
S. Haifa															1			
S. Heidelberg	1											1						
S. Hvitittingfoss																		1
S. Indiana							1											
S. Infantis		5		3	2	10	3	2	5	22	2	6	8	24	113	6	6	1
S. Isangi	1								1								2	
S. Isaszeg															1			
S. Java			1				1			1				2		1	4	
S. Javiana															1			2
S. Kaapstad	1																	
S. Kentucky					1	1	4			1	1				1			
S. Kenya															1			
S. Kingston					1													
S. Kottbus										1			1	1			2	
S. Lagos					4											1		
S. Leeuwarden																		1
S. Lexington									1									
S. Lindenburg					1													
S. Litchfield											1		2					1

Salmonellade serotüübid	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
S. Livingstone												12				3		
S. Lomita					1													
S. Manchester					1													
S. Manhattan			1															
S. Mbandaka				1				1	1			2	1		1	3		
S. Mikawasima											4							
S. Montevideo			1	2						1								
S. Muenchen							1								1			2
S. Muenster											1					1	1	1
S. Napoli																2		1
S. Newport							1	1				1	2			1		
S. Norton					1													
S. Ohio												1						
S. Oranienburg															1		1	2
S. Orientalis										1								
S. Orion						1											1	
S. Papuana					2													
S. Poona								1				1			2			
S. Rissen						1						1		1				
S. Saintpaul			2				2	2			2			1				
S. Sandiego			1				1				1						3	
S. Sanjuan						1												
S. Schwarzen- grund			1						1									
S. Singapore												1						
S. Stanley						3		1				2	1	2	1		3	
S. Stanleyville															1			2
S. Zanzibar											1	5	1	1				
S. Telelkebir														1	1			
S. Thompson							1		1						3		1	
S. Tornow																1		
S. Tshiongwe	1	2				1			2									
S. Tudu													1					
S. Typhimu- rium	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	24	24	27	22	74	77	15	23
S. Typhimu- rium mono- faasiline											12	4		12	13	26	13	25
S. Weltevreden												1						
S. Westhamp- ton								1	1									
S. Virchow	1				4	3	1	2		1		1		1		1	3	2
S. Virginia							1											
S. Worthington														1				

Tabel 2.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2019

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	168	73,2	26,8
Gentamütsiin	168	99,4	0,6
Klooramfenikool	168	94,6	5,4
Kolistiin	168	91,7	8,3
Meropeneem	168	100,0	0,0
Nalidiksiinhape	167	67,1	32,9
Sulfoonamiid	168	68,4	31,6
Tetratsükliin	168	73,8	26,2
Tigetsükliin	168	100,0	0,0
Trimetoprim	168	95,8	4,2
Tsefotaksiim	168	98,8	1,2
Tseftasidiim	168	98,2	1,8
Tsiprofloksatsiin	168	66,7	33,3

Tabel 3.

Salmonellade resistentsus, 2007-2019 (%)

Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Ampitsilliin	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7	16,1	20,5	25,3	26,0	33,6	7,4	2,7	26,8
Gentamütsiin	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9	4,2	3,0	0,0	1,1	1,4	0,4	0,4	0,6
Klooramfenikool	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9	1,1	10,8	5,5	3,2	2,3	1,2	2,7	5,4
Kolistiin									0,0	0,0	0,4	4,1	8,3
Meropeneem								0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Nalidiksiinhape	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0	20,8	10,4		11,0	31,6	11,9	12,7	32,9
Sulfoonamiid	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0	10,3	21,0		28,9	32,6	16,1	8,9	31,6
Tetratsükliin	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2	11,9	19,1	12,8	21,5	33,0	9,6	7,9	26,2
Tigetsükliin												0,0	0,0
Trimetoprim	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1	2,2	6,4	6,2	6,4	25,6	2,3	1,4	4,2
Tsefotaksiim	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1	0,8	0,6	1,2	0,0	0,0	0,7	0,7	1,2
Tseftasidiim								0,0	0,0	0,0	0,7	0,7	1,8
Tsiprofloksatsiin	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1	3,4	7,6	15,0	11,0	31,2	11,4	13,4	33,3

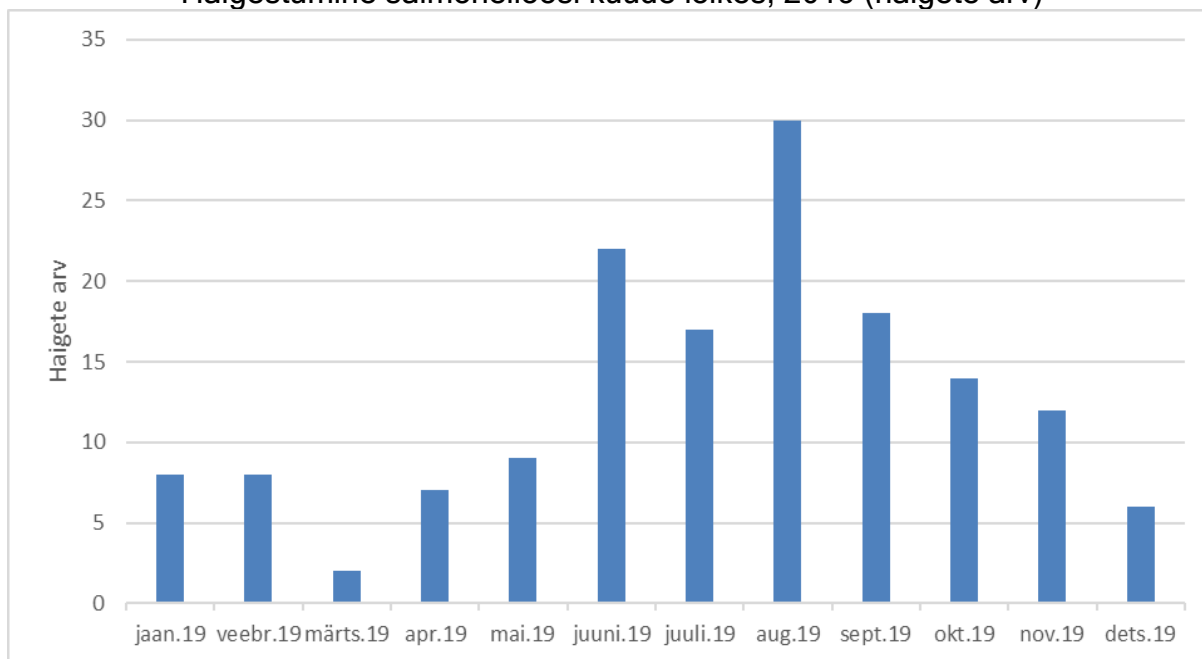
Terviseameti Kesklaboris 2019. aastal teostati 168 kultuuri tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati 50 multiresistentset salmonellat (kolme ja enama preparaadi suhtes).

83,8% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 16,2% haigetest registreeriti kolletes 2-4 haigega.

Kõrge haigestumine oli suvel, juunist augustini haigestus 44,8% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 53,9% haigetest.

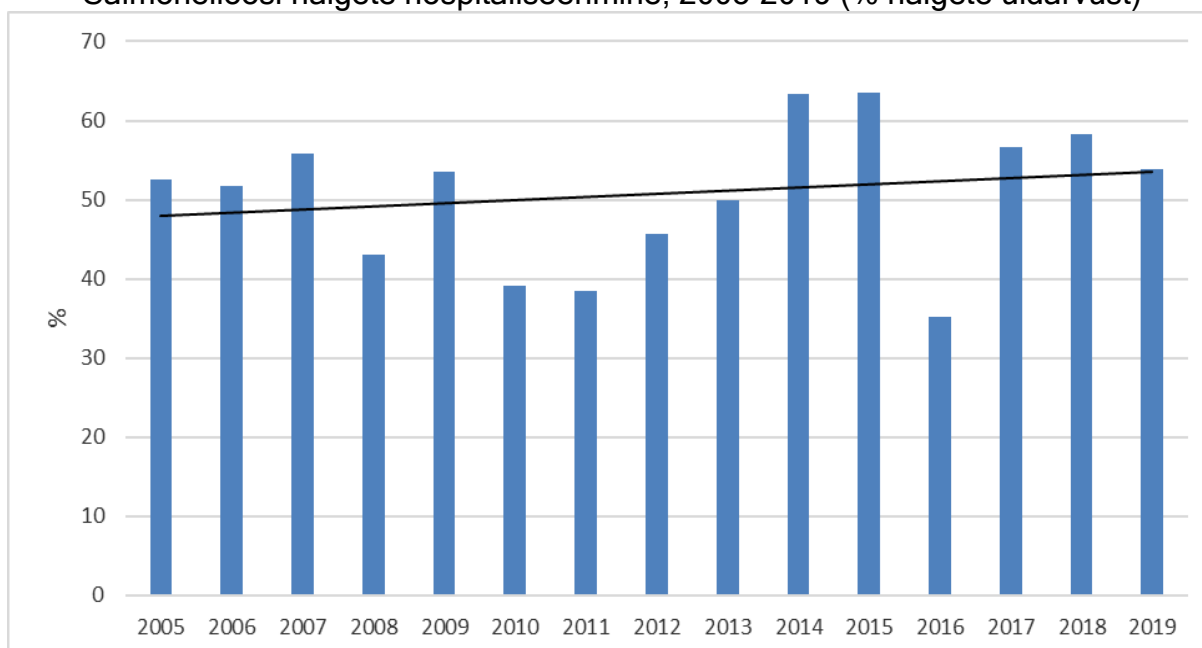
Joonis 10.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2019 (haigete arv)

Joonis 11.

Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005-2019 (% haigete üldarvust)

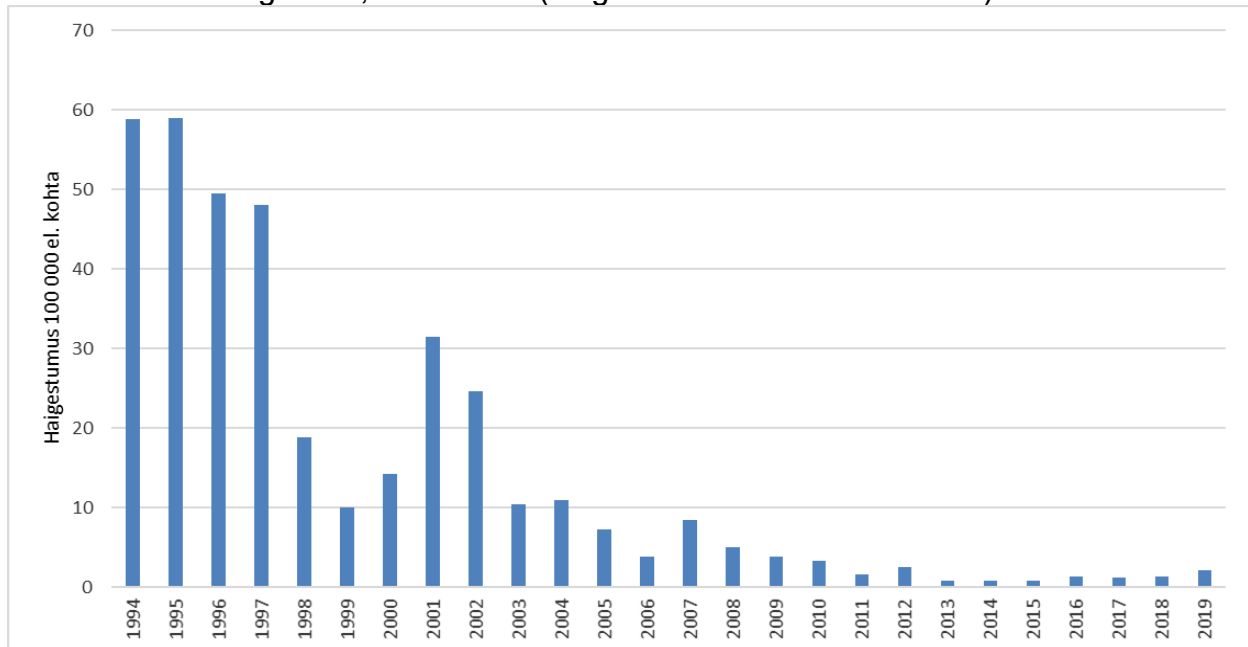
21 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Egiptuses neli, Indias üks, Kamerunis üks, Marshalli Saartel üks, Poolas üks, Türgis kaheksa, Tuneesias üks, Ungaris üks ja Venemaal kolm). Sissetoodud haigusjuhud moodustavad 13,6% üldarvust.

Šigelloos (A03)

Haigestus 29 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,2 (2018. a oli 17 juhtu ehk 1,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 12.

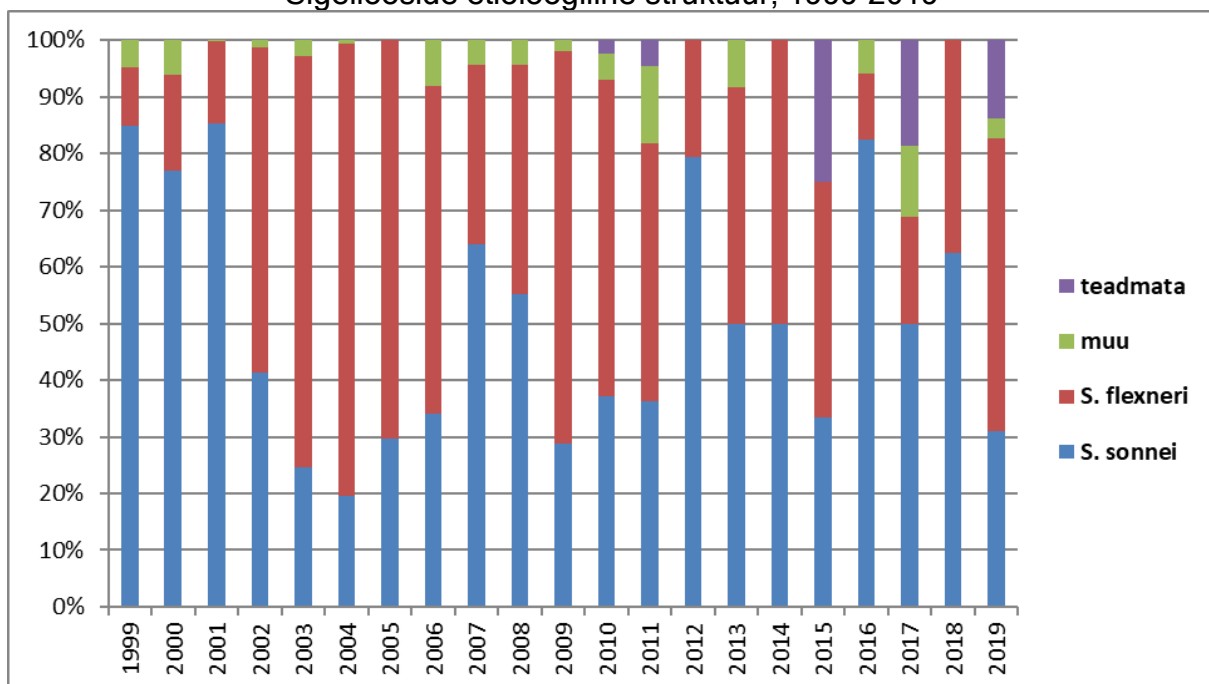
Šigelloos, 1994-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (4,4 juhtu 100 000 el. kohta), Ida-Virumaal (1,3), Narvas (6,6), Pärnumaal (1,2), Raplamaal (3,0) ja Tartumaal (2,0). 31,0% juhtudest oli tegemist *Sh. sonnei*, 51,7% *Sh. flexneri* ja 3,4% *Sh. boydii* põhjustatud šigelloosiga.

Joonis 13.

Šigellooside etioloogiline struktuur, 1999-2019

89,7% haigetest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast, 6,8% noorukid vanuses 10-19 a ja 3,4% lapsed vanuses 0-9 aastat. 72,4% haigetest oli naissoost, 27,6%

meessoost. 65,5% moodustasid töötavad isikud, 20,7% mittetöötavad isikud, 6,9% kooliõpilased, 3,4% koolieelsed organiseeritud lapsed ja 3,4% üliõpilased.

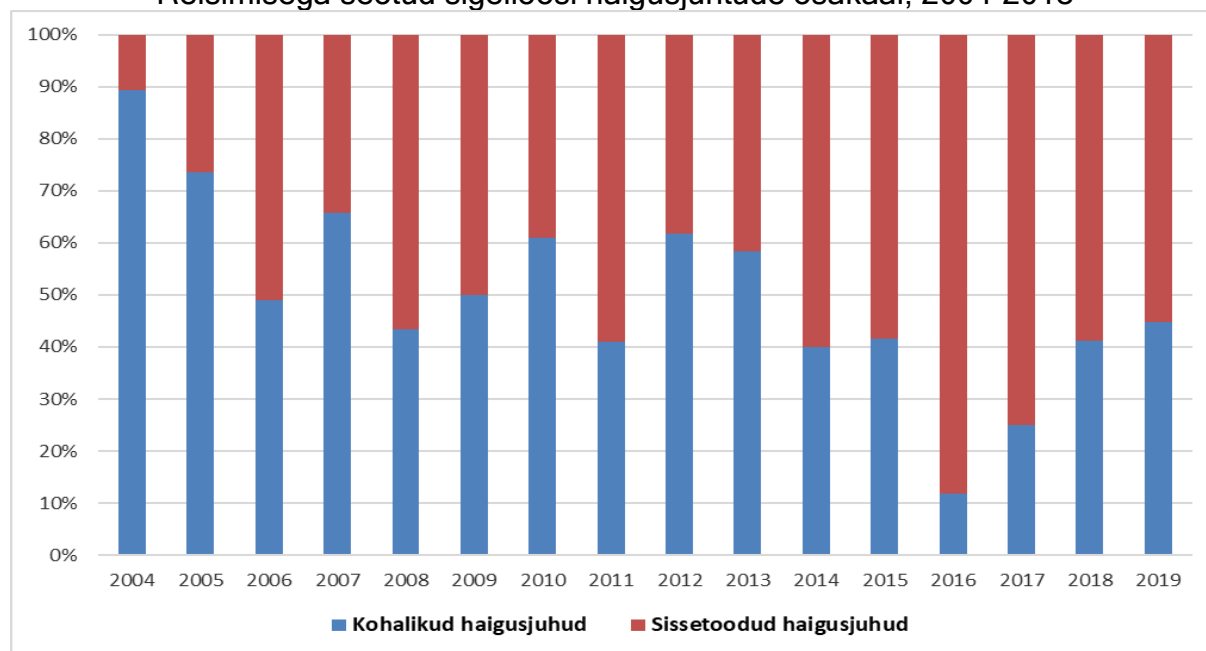
Haigestumise tõus oli sügisel, oktoobris-novembris haigestus 44,8% haigete üldarvust. 65,5% juhtudest olid sporaadilised, esines 3 kodust kollet 2-5 haigusjuhuga. Hospitaliseeriti 31,0% haigetest.

16 juhul (55,2% üldarvust) toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: seitse *Sh. flexneri* (Egiptuses kaks, Hispaanias üks, Indias kaks, Saksamaal üks, Tais üks), kuus *Sh. sonnei* (Egiptuses kolm, Indias üks, Indoneesias üks, Malaisias üks), üks *Sh. boydii* (Kenyas) ja kaks *Sh. sp.* (Gruusias üks ja Indias üks).

Viimaste aastate jooksul reisimisega seotus haigusjuhtude osakaal on 60-85%.

Joonis 14.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004-2018

Terviseameti Kesklaboris 2019. aastal teostati 15 kultuuri tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati kolm multiresistentset ESBL-positiivset *Shigella* (kolme-nelja preparaadi suhtes). 60-75% tekitajatest olid resistentsed ampitsilliini, trimetoprim-sulfametoksasooli ja tsiprifloksatsiini suhtes. Tsefotaksiimi, tseftasidiimi ja tsiprofloksatsiini suhtes resistentsus on kasvutrendis.

Tabel 4.

Shigella sp. antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2019 (n=15)

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	15	40,0	60,0
Asitromütsiin	15	100,0	0,0
Gentamütsiin	12	100,0	0,0
Klooramfenikool	12	91,7	8,3
Meropeneem	12	100,0	0,0
Tigetsükliin	12	100,0	0,0
Trimetoprim-sulfametoksasool	4	25,0	75,0
Tsefotaksiim	14	64,3	35,7
Tseftasidiim	14	85,7	14,3
Tsiprifloksatsiin	15	33,3	66,7

Tabel 5.

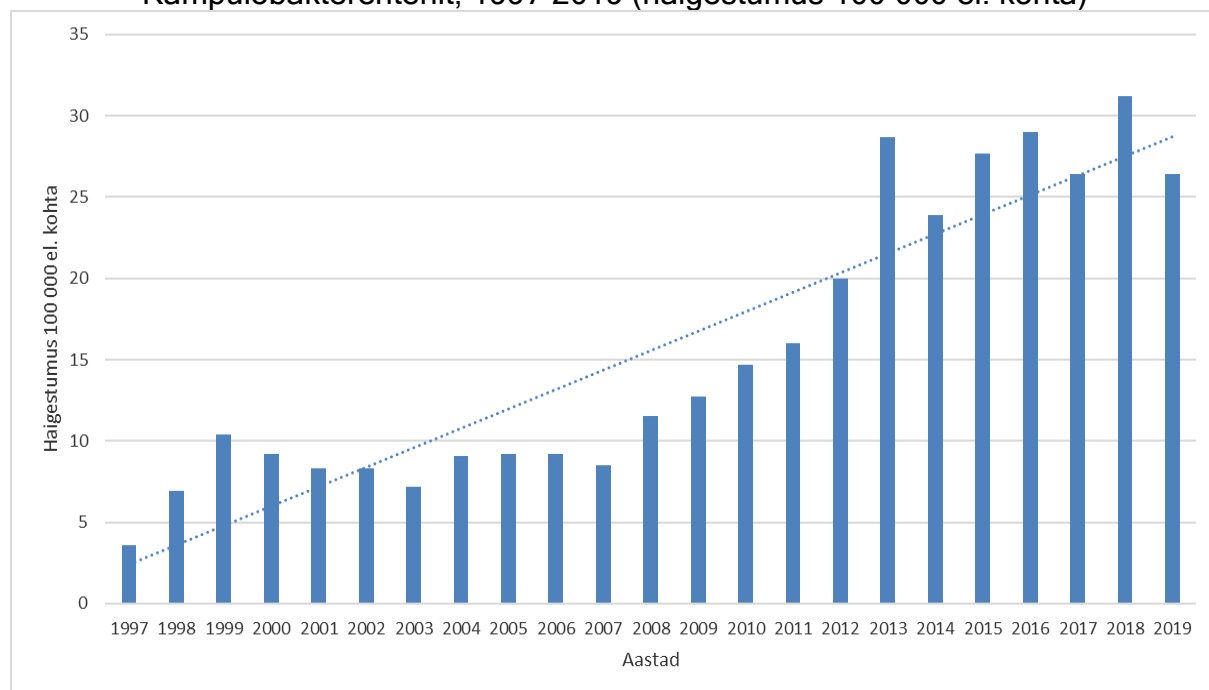
<i>Shigella</i> sp. resistentsus, 2010-2019 (%)										
Preparaat	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Kultuuride arv	(30)	(10)	(29)	(5)	(8)	(7)	(17)	(13)	(11)	(15)
Ampitsilliin	37,9	70,0	8,0	60,0	71,4	40,0	28,6	37,5	45,5	60,0
Asitromütsiin									33,3	0,0
Trimetoprim	84,0	90,0	90,9	80,0	42,9	57,1	81,2	46,2	90,9	75,0
Tsefotaksiim	0,0	10,0	0,0	20,0	0,0	0,0	13,3	8,3	27,3	35,7
Tseftasidiim	-	-	-	-	14,3	0,0	7,1	12,5	0,0	14,3
Tsiprofloksatsiin	0,0	0,0	0,0	20,0	37,5	57,1	6,7	15,4	30,0	66,7

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 411, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 26,4 (2018. a diagnoositi 411 haigusjuhtu ehk 31,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 15.

Kampülobakterenteriit, 1997-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (43,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (43,1), Tallinnas (34,6), Raplamaal (30,0) ja Lääne-Virumaal (28,4).

42,0% haigetest olid lapsed vanuses 1-14 aastat, 20,7% - isikud vanuses 20-39 aastat. 0-9-aastaste laste osakaal väheneb. Mehi oli 54,0%, naisi 46,0%. 29,9% haigestunutest olid koolieelikud, 27,9% töötavad inimesed ja 23,9% kooliõpilased.

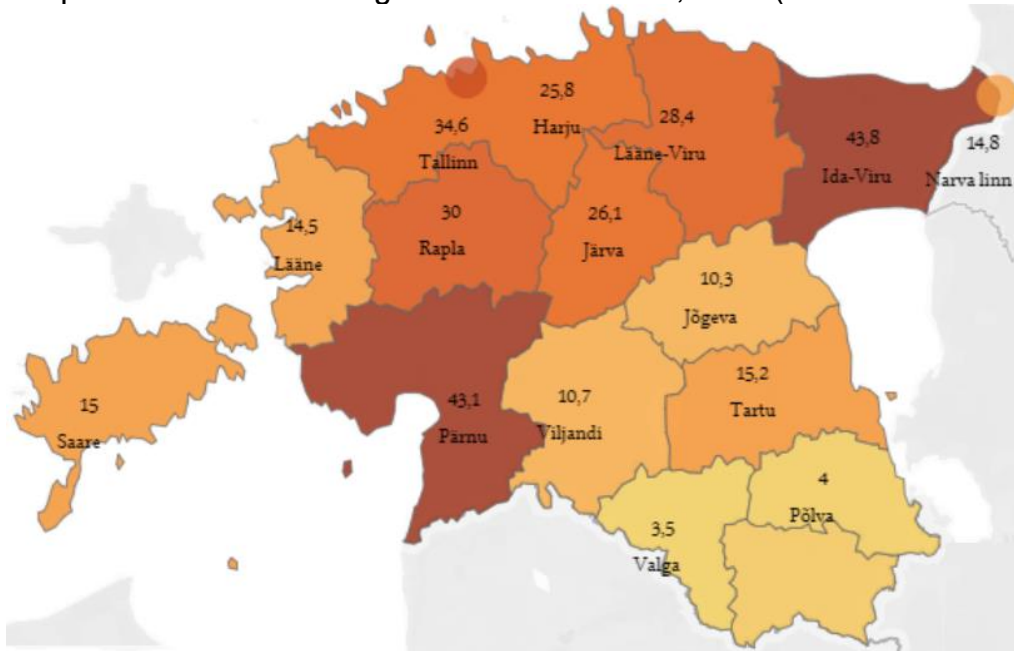
194 juhul (55,7% üldarvust) oli tegemist *C. jejuni* poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 33 juhul tuvastati *C. coli*, kahel juhul *C. Lari*, ühel juhul *C. upsaliensis*, 117 juhul (33,6%) jäi tekitaja tüpeerimata. Tüpeerimata tekitajate osakaal kasvab. Ühel juhul diagnoositi kampülobakterenteriit kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhuga. Kinnitavaks laboratoorseks meetodiks oli nukleiinhappe määramine 106 juhul, külv 241 juhul.

Haigestumise tõus oli suvel, juunist augustini haigestus 40,2% haigetest.

97,7% kampülobakterenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 2,3% haigetest registreeriti kolletes kahe-kaheksa haigega. Hospitaliseeriti 55,7% haigetest.

Joonis 16.

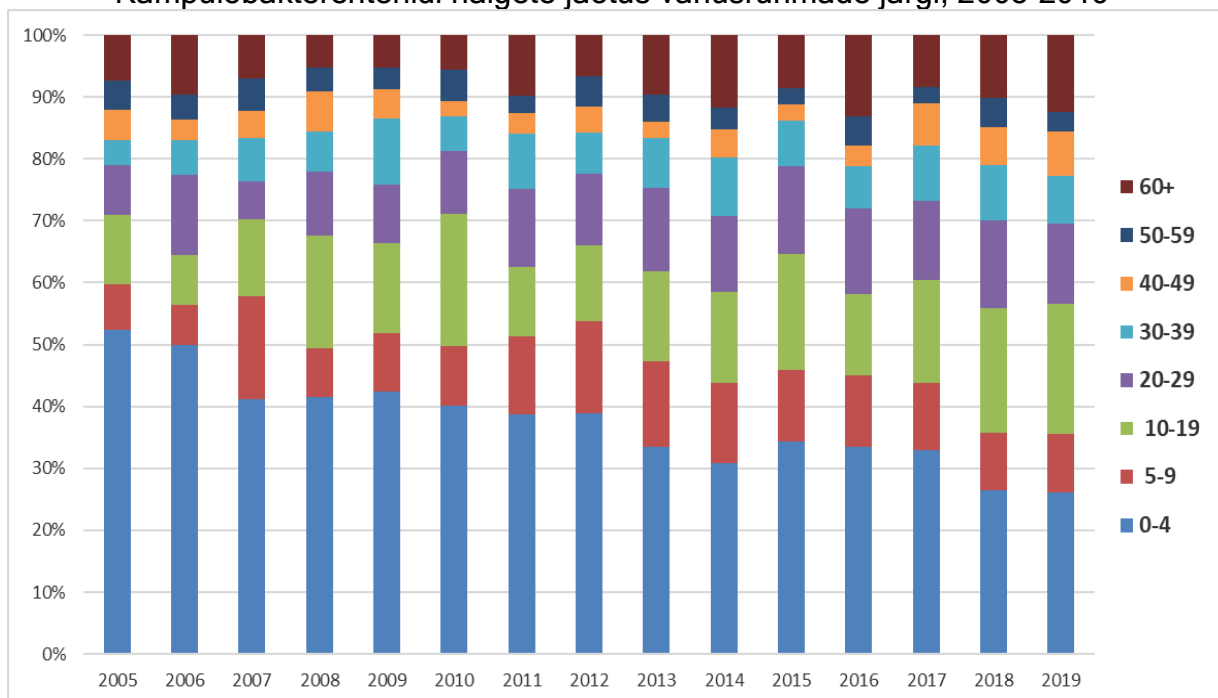
Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

22 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Belgias üks, Bulgaarias kaks, Hispaanias üks, Horvaatias üks, Indias üks, Itaalias üks, Lätis üks, Leedus üks, Maltal üks, Montenegros üks, Poolas üks, Prantsusmaal üks, Sri Lankas üks, Tšehhis üks, Türgis üks, Ukrainas kaks, Ungaris üks, Valgevenes kaks ja Venemaal üks).

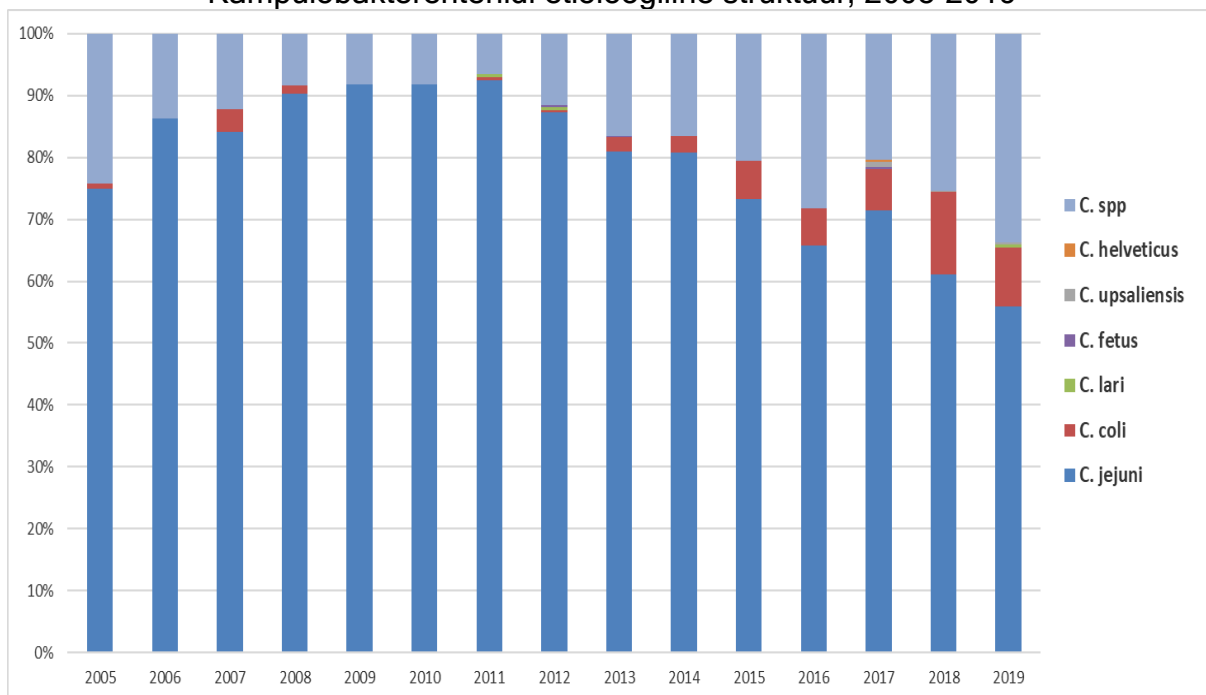
Joonis 17.

Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005-2019

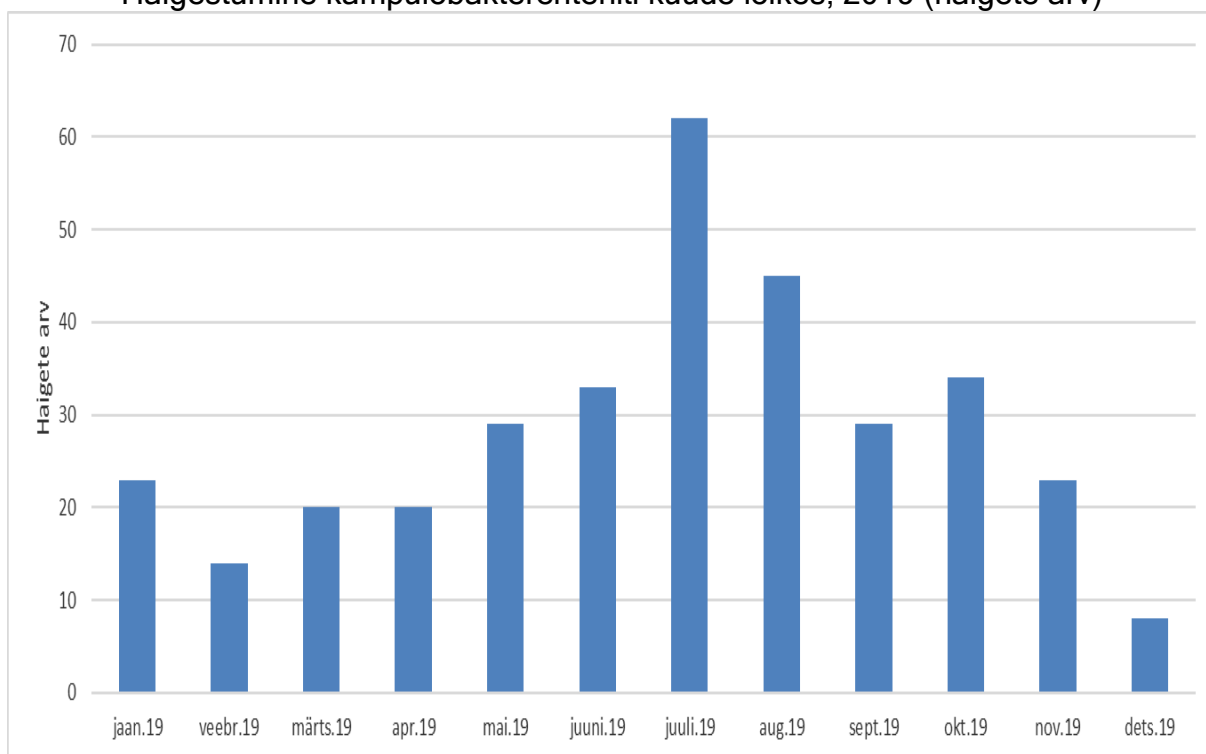
Joonis 18.

Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005-2019

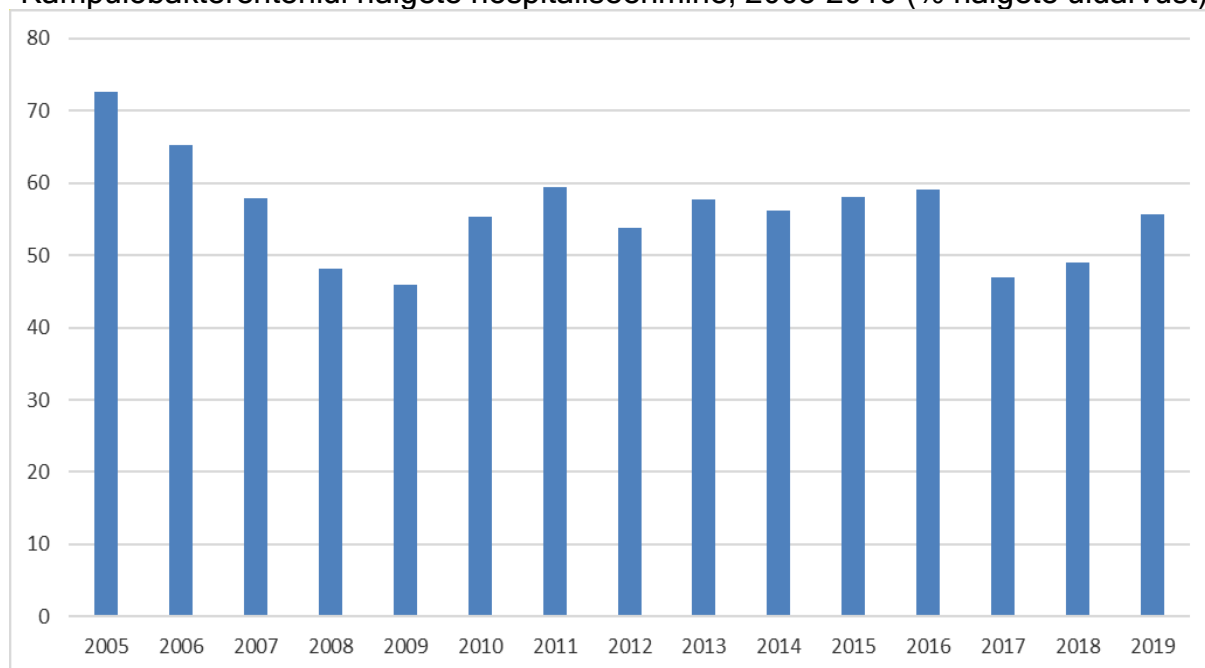
Joonis 19.

Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2019 (haigete arv)

Joonis 20.

Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005-2019 (% haigete üldarvust)

Terviseameti Kesklaboris 2019. aastal teostati 329 kultuuri tundlikkuse lisauuringu, mille käigus avastati 13 multiresistentset kampülobakterit (kolme preparaadi suhtes). Kasvab resistentsus tsiprofloksatsiini suhtes, 2019. aastal oli maksimaalne näitaja (91,8%).

Tabel 6.

*Campylobacter*i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2019

Preparaat	Uuritud tüvede		Tundlik (%)	Resistentne (%)
	arv			
Asitromütsiin	244		96,7	3,3
Erütromütsiin	329		95,4	4,6
Gentamütsiin	329		99,7	0,3
Tetratsükliin	329		47,7	52,3
Tsiprofloksatsiin	329		8,2	91,8

Tabel 7.

*Campylobacter*i resistentsus, 2007-2019 (%)

Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Asitromütsiin	-	-	-	-	-	-	-	-	4,0	3,1	2,3	7,7	3,3
Erütromütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1	1,3	0,9	0,4	3,0	4,6	1,7	6,8	4,6
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5	1,0	0,0	-	-	-	0,4	0,6	0,3
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8	19,2	21,2	45,2	68,6	58,1	47,4	69,7	52,3
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4	65,3	60,3	78,8	86,1	83,4	83,2	85,4	91,8

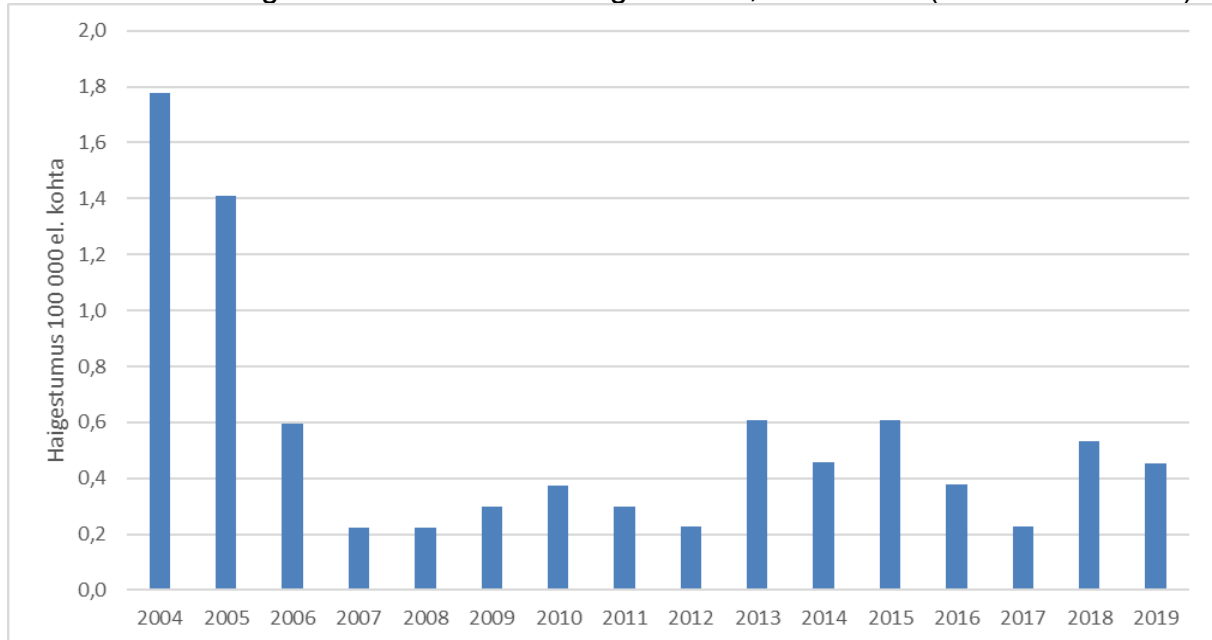
Enterohemorraagilise *E. coli* nakkus (A04.3)

Alates 2019. aastast registreeritakse ainult enterohemorraagilise *E. coli* nakkus.

2019. aastal registreeriti 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2018. a oli 7 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 21.

Enterohemorraagilise *E. coli* nakkuse haigestumus, 2004-2019 (100 000 el. kohta)

Kuuel juhul kinnitati diagnoos laboratoorselt, laboratoorse kinnituse meetodiks oli nukleiinhappe määramine.

Nakkushaigust registreeriti Pärnumaal (2,3 100 000 el. kohta), Tartumaal (2,0) ja Võrumaal (2,8).

33,1% haigetest olid 0-14-aastased lapsed, 16,7% vanusrühmast 30-39 aastat ning 50,0% vanusrühmast 50-59 aastat. Mehi oli 66,7%, naisi 33,3%. 16,7% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 16,7% kooliõpilased, 16,7% töötavad isikud, 16,7% mittetöötavad isikud, 33,3% juhtudest tegevusala ei ole teata. Hospitaliseeriti 83,3% haigetest.

Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Ühel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Tais). Letaalseid juhte ei olnud.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, 66,7% haigetest haigestusid juulist oktoobrini.

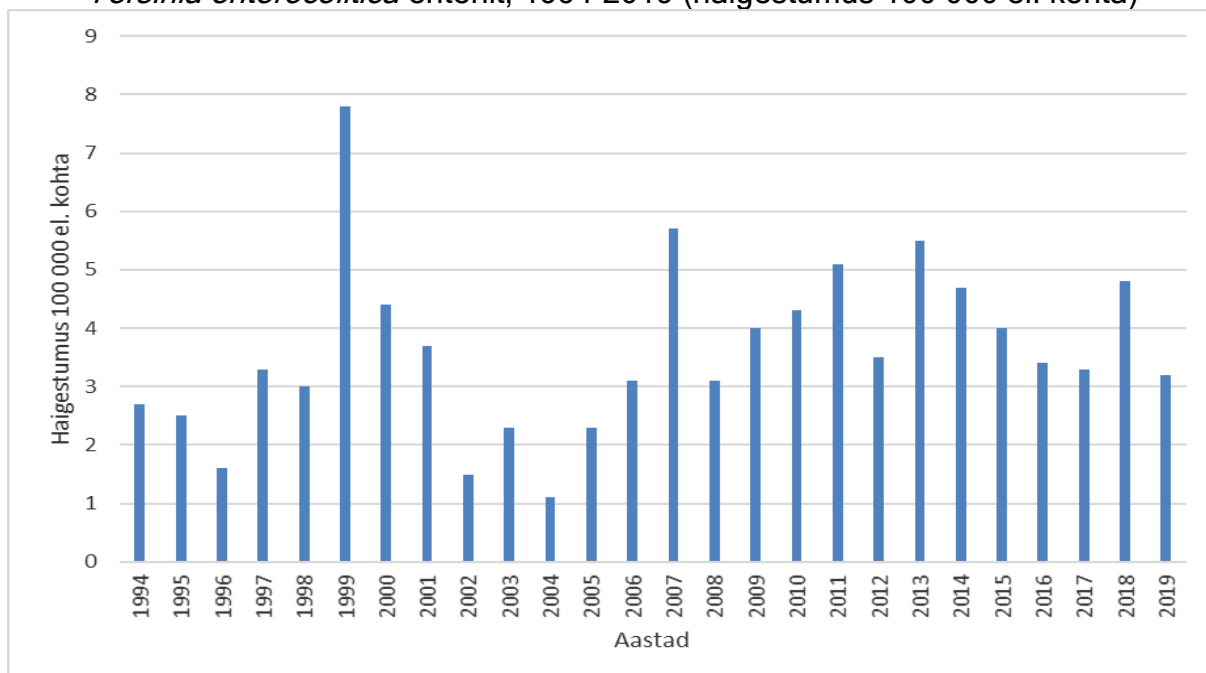
Yersinia enterocolitica enteriit (A04.6)

Registreeriti 42 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,2 (2018. a oli 63 haiget ehk 4,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (10,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (7,7), Viljandimaal (4,3) ja Valgamaal (3,5). Üheksal juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3 serogrupiga.

Joonis 22.

Yersinia enterocolitica enteriit, 1994-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

35,7% haigetest olid lapsed vanuses 1-14 aastat, 21,4% isikud vanuses 20-29 aastat ning 21,4% olid isikud vanused üle 40 aastat. 57,1% haigetest oli mehi, 42,9% naisi. 31,0% haigetest olid töötavad isikud, 28,6% koolieelikud, 19,0% kooliõpilased. Esines üks rühmaviisiline haigestumine kahe haigusjuhuga.

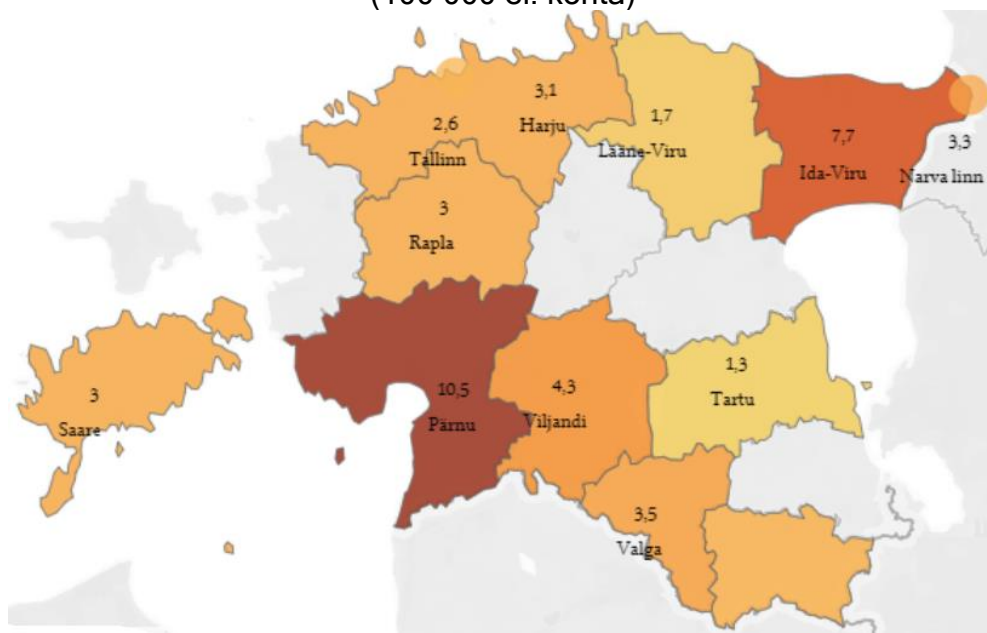
Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Hospitaliseeriti 40,5% haigetest.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juunist septembrini haigestusid 50,0% haigetest.

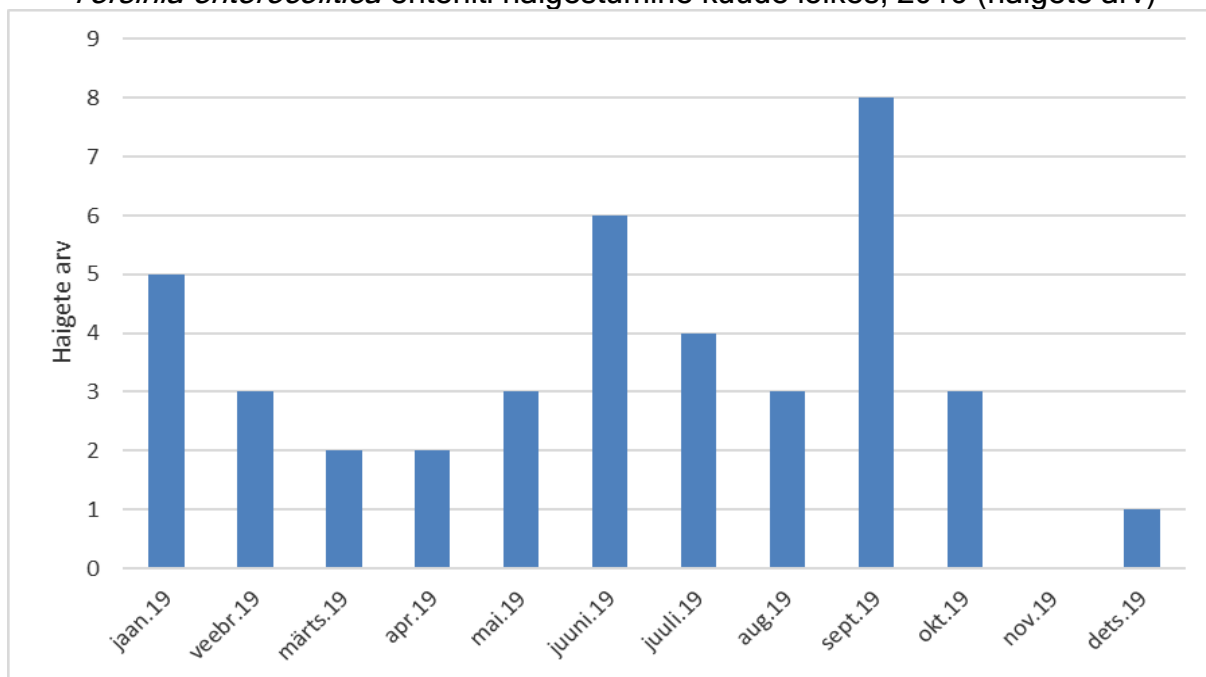
Joonis 23.

Yersinia enterocolitica enteriidi haigestumus maakonniti, 2019
(100 000 el. kohta)

Joonis 24.

Yersinia enterocolitica enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2019 (haigete arv)

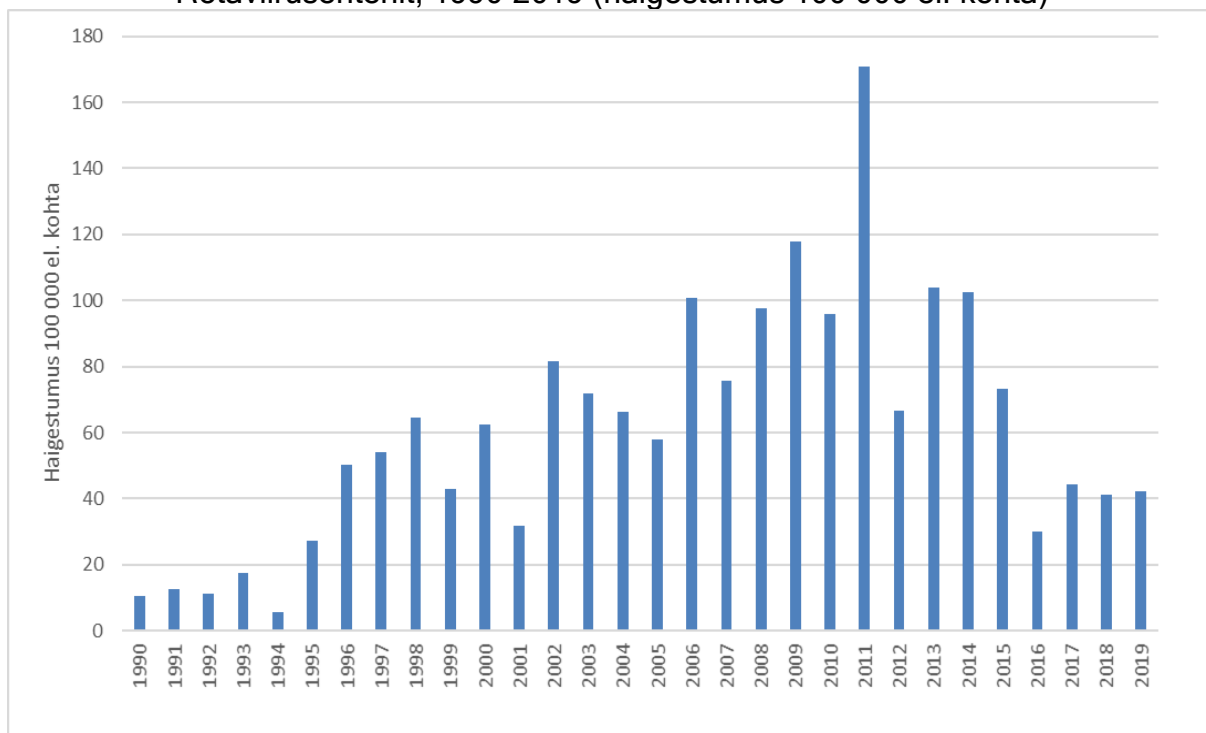

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 558, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 42,3 (2018. a oli 543 haiget ehk 41,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 25.

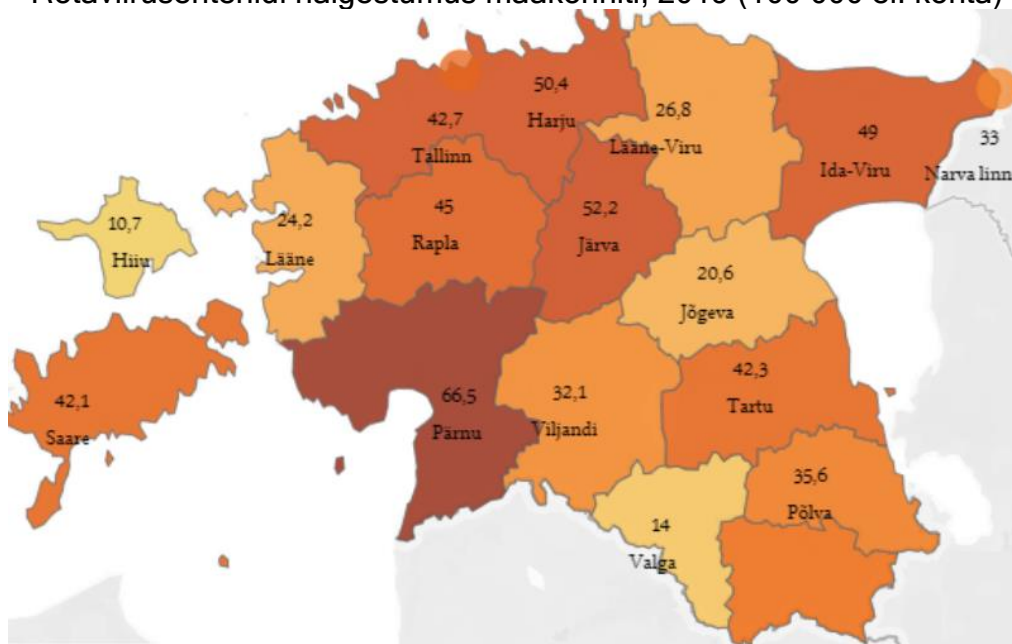
Rotaviirusenteriit, 1990-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (66,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Järvamaal (52,2) ja Harjumaal (50,4).

Joonis 26.

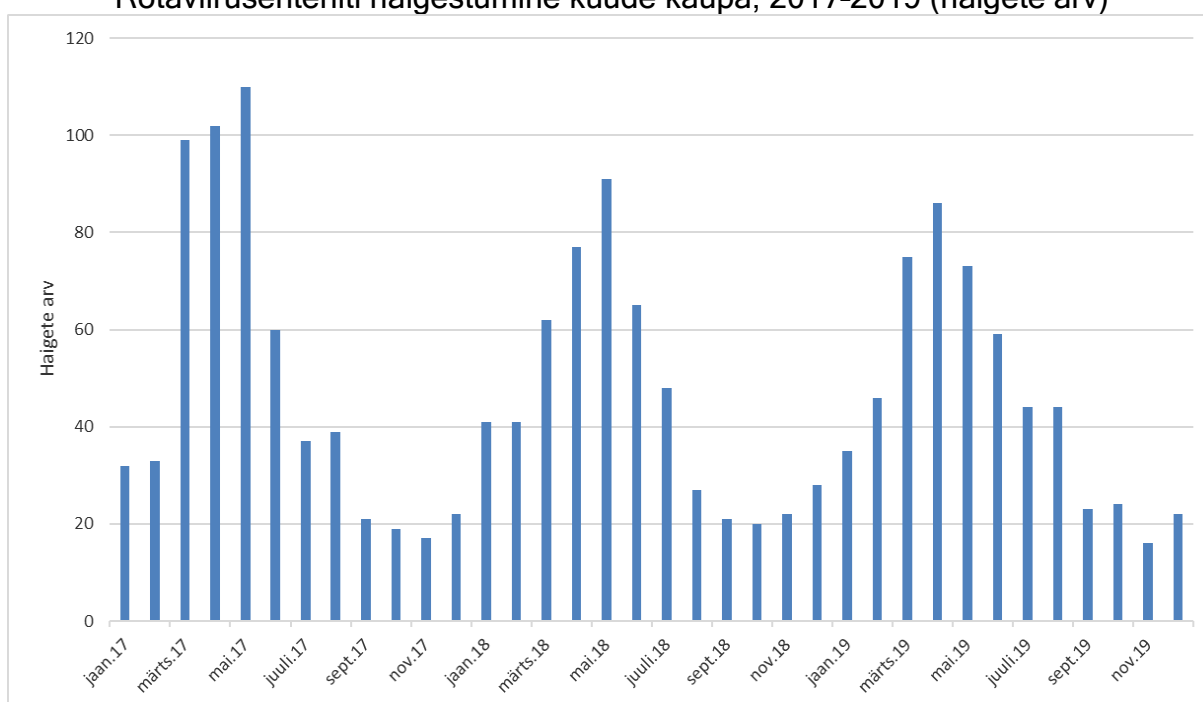
Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Haigestumisel on välja kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus oli kevadel, märtsist maini haigestus 41,9% haigete üldarvust.

Joonis 27.

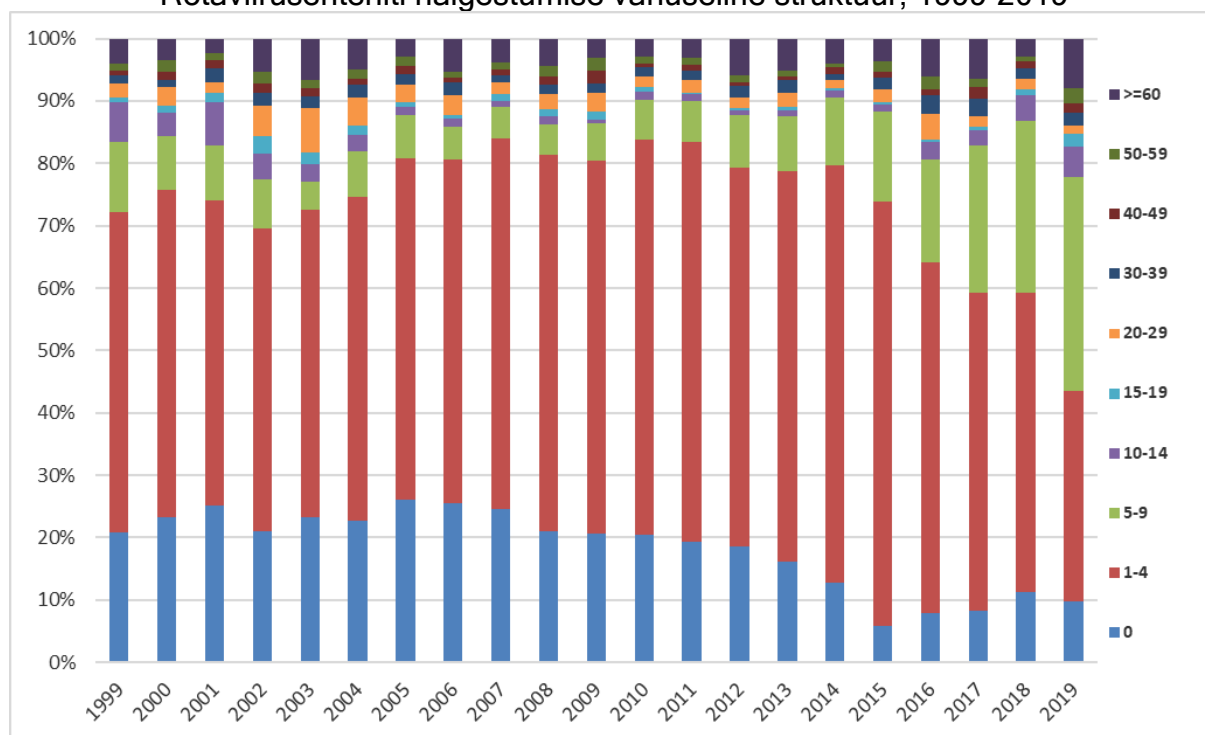
Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2017-2019 (haigete arv)

Haigetest 43,5% olid 0-4-aastased lapsed, 34,2% 5-9-aastased lapsed. Väikelaste osakaal haigestumise struktuuris vähenes 2 korda viimaste aastate jooksul. Enamik haigestunutest olid koolieelikud (67,4%). Mehed ja naised haigestusid võrdsetl. 89,6% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 10,4% haigetest registreeriti kolletes 2-3 juhuga. Hospitaliseeriti 81,5% haigetest.

Joonis 28.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999-2019

21 juhul nakatuti väljaspool Eestit (Araabia Ühendemiraatides üks, Bulgaarias kaks, Egiptuses kuus, Gruusias üks, Rootsis kaks, Suurbritannias üks, Taanis üks, Türgis viis, Venemaal kaks).

2019. a vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 11 241 inimest, nendest 0-14 a lapsi 11 237 ja noorukeid (15-17 a) 4.

Tabel 8.

Laste hõlmatus immuniseerimisega rotaviirusnakkuse vastu, 2019 (%)

	RV1(2) 0-3 kuud 29 päeva	RV2(3) 4-6 kuud 29 päeva	Vakts-tud 7 k-11 k 29 p	Pooleli vakts-tud 1 a	Vakts- tud 1 a	Vakts- tud 7 k-4 a	Alal. Vastu- näid. 0 a	Vakts-st keeldunud 0 a
KOKKU	54,8	58,8	82,4	1,8	83,1	84,2	0,6	11,7
Tallinn	58,6	57,9	81,5	1,8	82,5	82,3	0,6	13,2
Harjumaa	50,4	49,6	80,6	2,3	78,7	79,3	0,1	14,6
Hiiumaa	23,5	42,9	69,2	3,1	73,4	75,3	0,0	21,1
Ida-Virumaa	66,0	69,7	93,6	0,0	93,9	91,1	1,4	4,0
Narva	63,9	58,4	88,4	1,3	88,7	89,4	0,8	3,7
Järvamaa	52,2	53,3	84,5	0,7	86,1	91,1	0,0	14,5
Jõgevamaa	39,3	61,8	82,4	2,8	89,8	93,6	1,4	9,5
Lääne- Virumaa	54,1	55,6	87,7	1,2	87,5	86,7	1,4	9,1
Läänemaa	44,7	52,3	77,6	1,6	82,3	82,7	0,6	13,9
Pärnumaa	50,5	60,6	79,5	2,0	80,0	84,2	0,3	13,6
Põlvamaa	42,9	62,3	80,0	4,8	79,8	80,9	0,9	8,9
Raplamaa	47,3	55,7	86,3	0,3	80,1	87,5	0,8	8,4
Saaremaa	40,2	52,5	73,7	3,7	83,9	86,4	0,7	16,7
Tartumaa	54,2	66,6	82,2	1,2	83,5	86,1	0,7	10,7
Valgamaa	61,2	53,6	86,4	4,6	76,0	83,0	0,0	0,0
Viljandimaa	59,0	62,8	86,7	0,9	86,5	87,2	0,8	7,3
Võrumaa	54,6	58,0	81,8	7,5	80,5	83,8	0,3	12,8

Norwalk-viirusnakkus (A08.1)

Haigusjuhte oli 573, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 43,4 (2018. a oli 564 haiget ehk 42,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Narvas (103,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (75,1) ja Ida-Virumaal (74,7).

80,4% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 12,2% haigetest registreeriti kolletes 2-9 juhuga. Esines kolm rühmaviisilist haigestumist 10-21 haigusjuhuga (7,3% juhtude üldarvust).

Haigetest 65,4% olid 0-4-aastased lapsed, 14,3% 5-14-aastased lapsed ning 14,3% isikud vanuses üle 60 aastat. Enamik haigestunudest olid koolieelikud (70,3%), mittetöötavad isikud (16,1%) ja kooliõpilased (9,9%). Mehi oli 48,5%, naisi 51,5%.

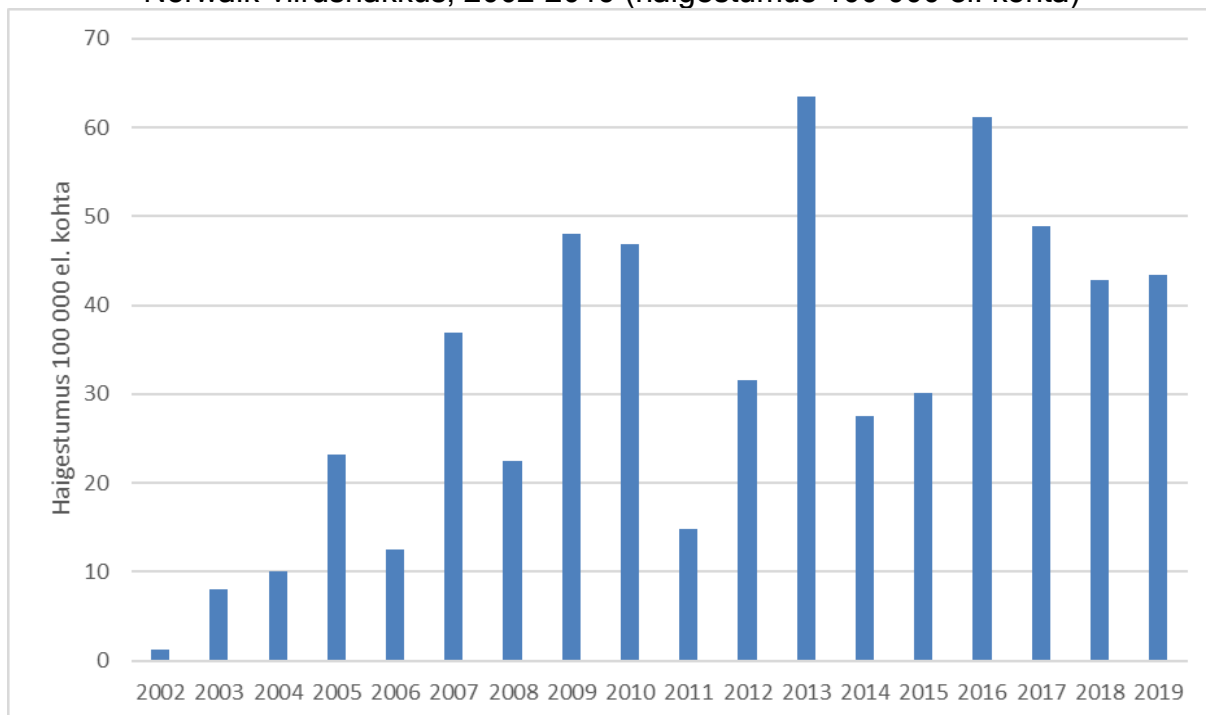
Hospitaliseeriti 88,1% haigetest.

10 juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Costa Ricas kaks, Horvaatias üks, Indias üks, Sri Lankas üks, Türgis neli ja Venemaal üks).

Haigestumisel oli välja kujunenud sesoonsus, haigestumise tõus oli talvel-kevadepool, jaanuarist aprillini haigestus 60,9% haigetest.

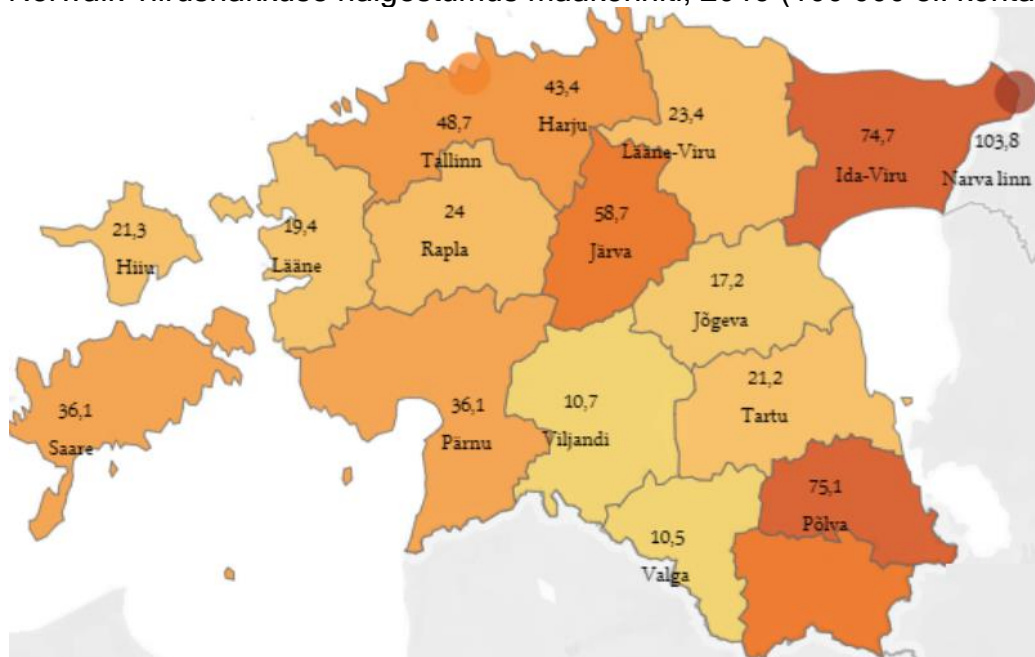
Joonis 29.

Norwalk-viirusnakkus, 2002-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

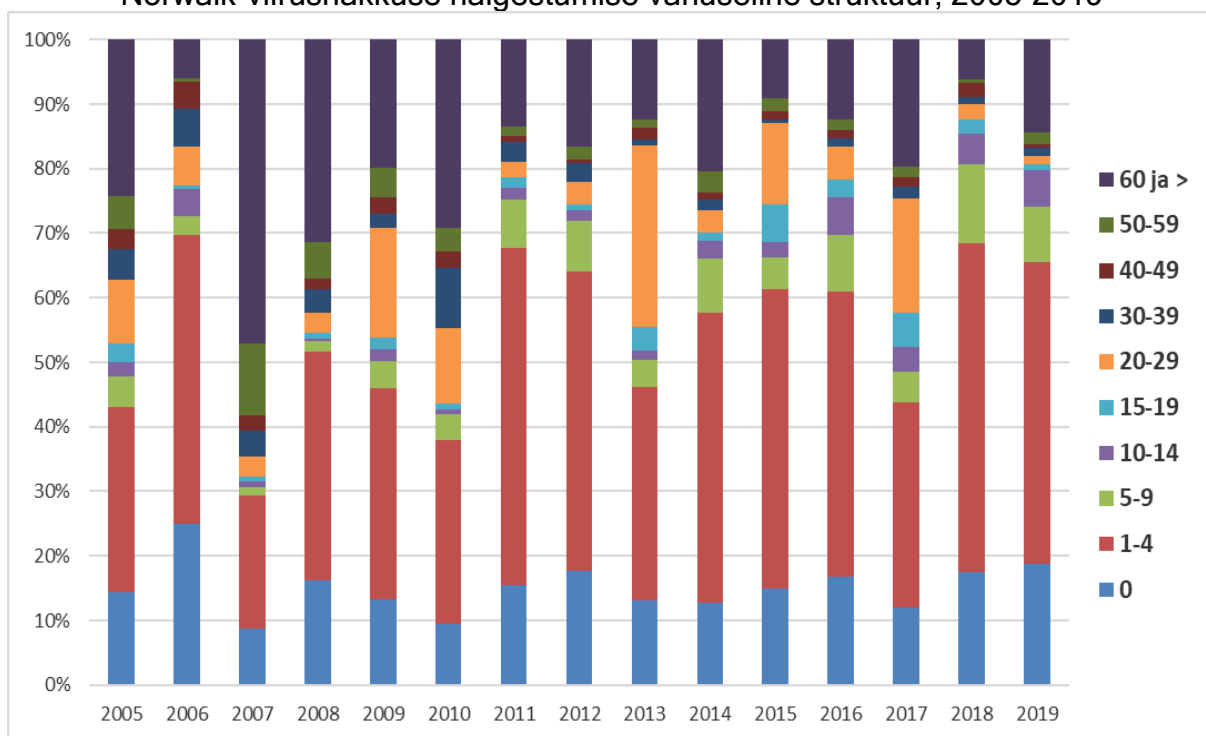
Joonis 30.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

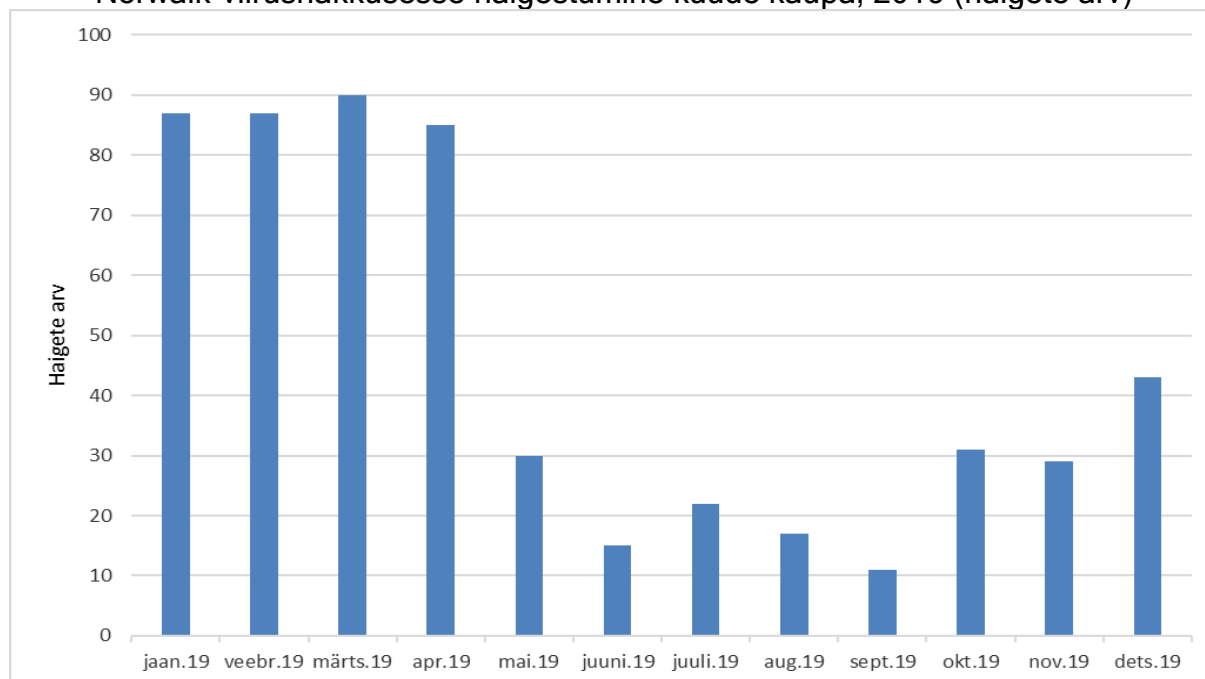
Joonis 31.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumise vanuseline struktuur, 2005-2019

Joonis 32.

Norwalk-viirusnakkusesse haigestumine kuude kaupa, 2019 (haigete arv)

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.7; A04.8; A05.0; A05.2-A05.8; A08.2-A08.3; A08.5)

Alates 2019. aastast kuulub registreerimisele *Clostridium difficile* enterokoliit (A04.7). Registreeriti 218 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,5 (2018. a oli 324 juhtu ehk 24,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa ja Valgamaa. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (51,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (42,1), Pärnumaal (37,3) ja Raplamaal (18,0).

43,1% haigetest olid 0-4-aastased lapsed, 34,4% üle 60-aastased isikud. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 47,2% haigestunutest olid koolieelikud, 35,8% - mittetöötavad isikud.

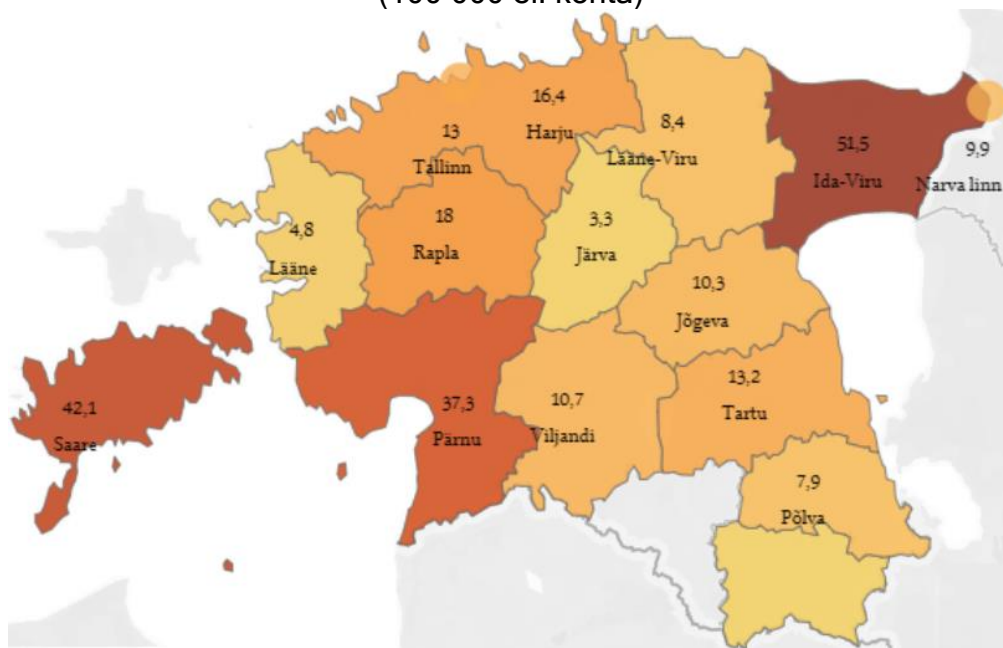
Neljal juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Gruusias üks, Soomes üks, Türgis üks ja Türkmenistanis üks; tekitajaks oli kolmel juhul adenoviirus ja ühel juhul *Clostridium difficile*). Tekkis kaks adenoviirusenteriidi kodukollet kahe ja kolme haigusjuhuga. Puhanguid ei esinenud. Hospitaliseeriti 81,6% haigetest.

Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 41,3% *Clostridium difficile*, 40,4% adenoviirus, 8,3% enteroviirused, 5,5% astrovirus. Üksikjuhtudel oli tekitajaks *Clostridium* sp. (2), *Enterococcus* sp. (1), *Klebsiella oxytoca* (1), parvoviirus (1), *Plesiomonas shigelloides* (1), *Pseudomonas aeruginosa* (1) ja sapoviirus (3).

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud, mõõdukas haigestumise tõus oli kevadel-suvel.

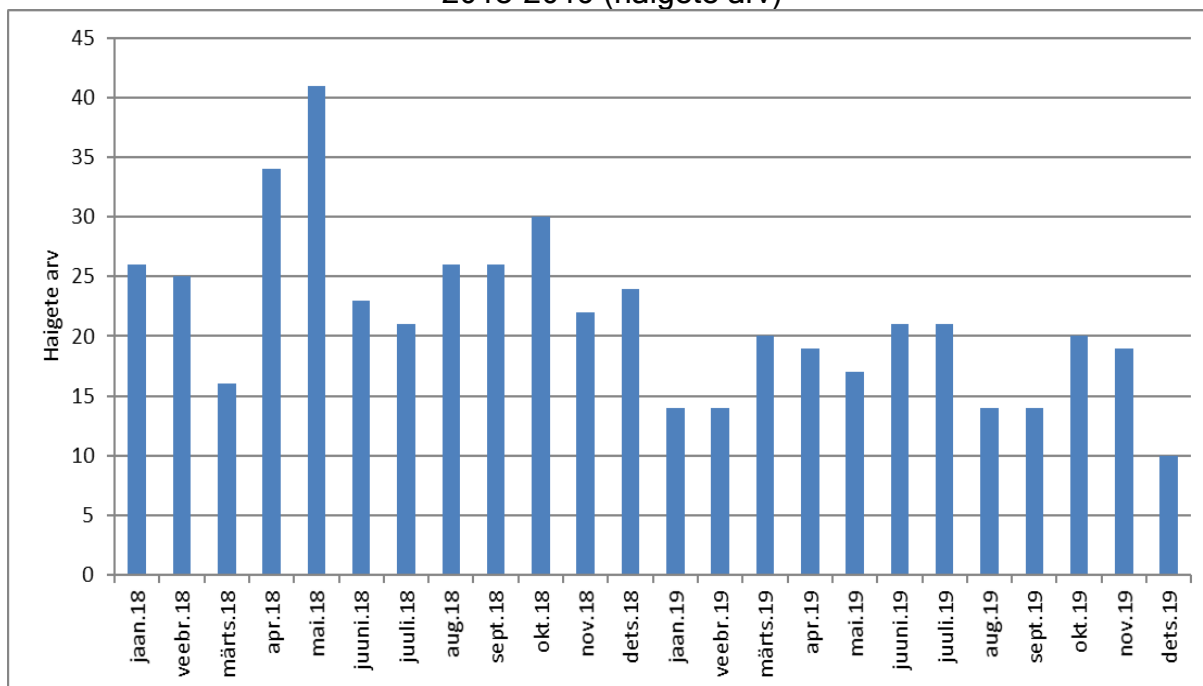
Joonis 33.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2019
(100 000 el. kohta)

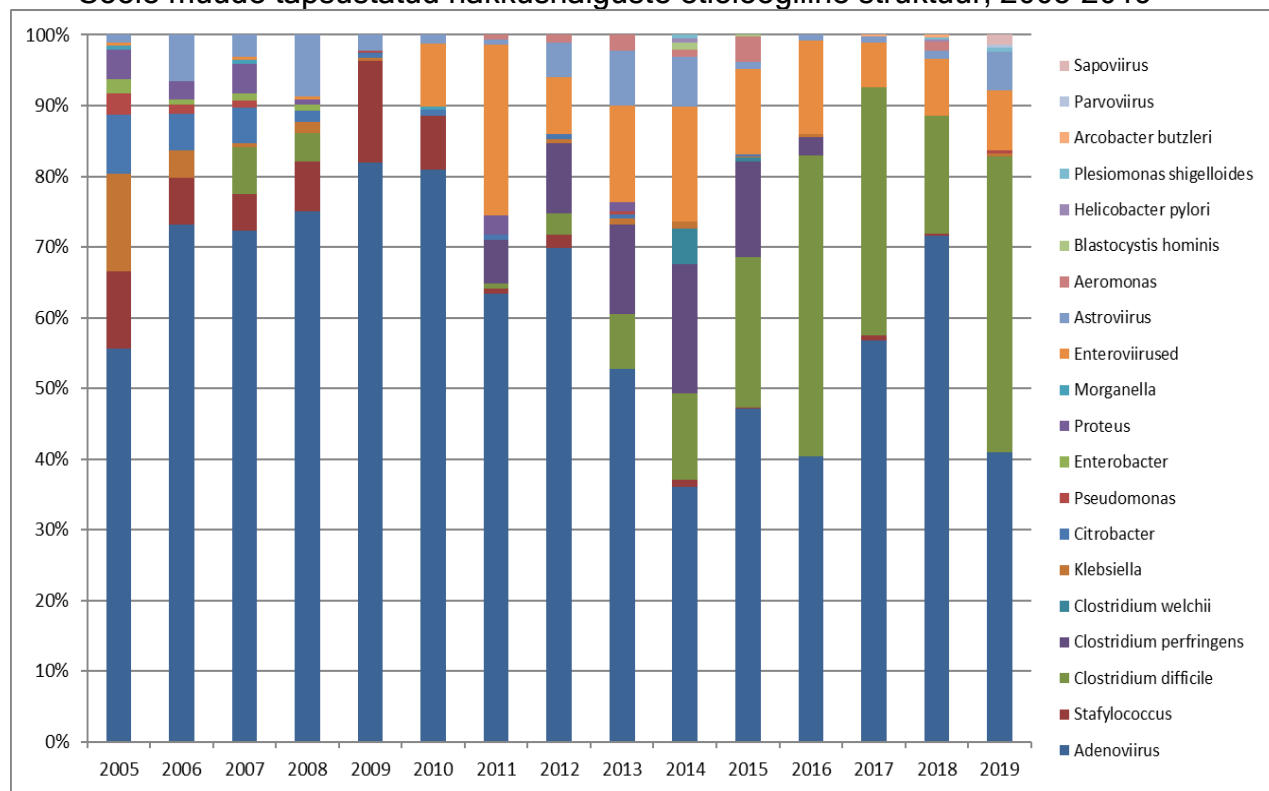
Joonis 34.

Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2018-2019 (haigete arv)

Joonis 35.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005-2019

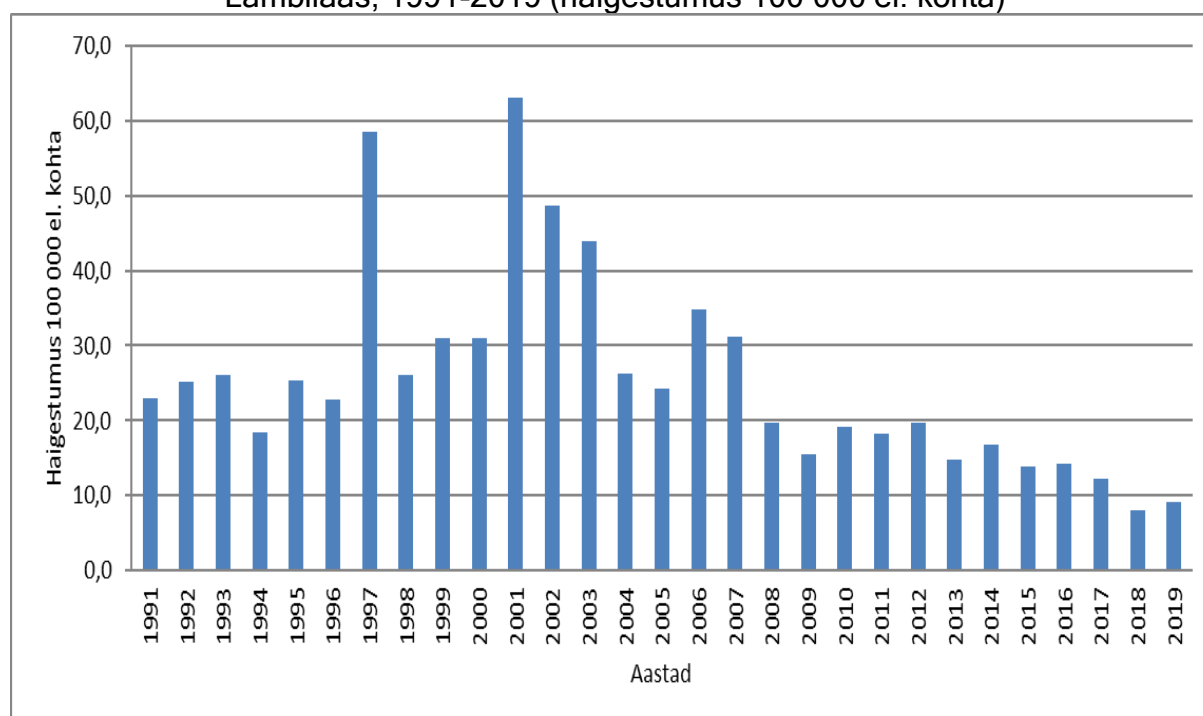

Lambliaas ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 121 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 9,2 (2018. a oli 107 juhtu ehk 8,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoos kinnitati laboratoorselt 120 juhul, ühel juhul põhines diagnoos kliinisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhuga.

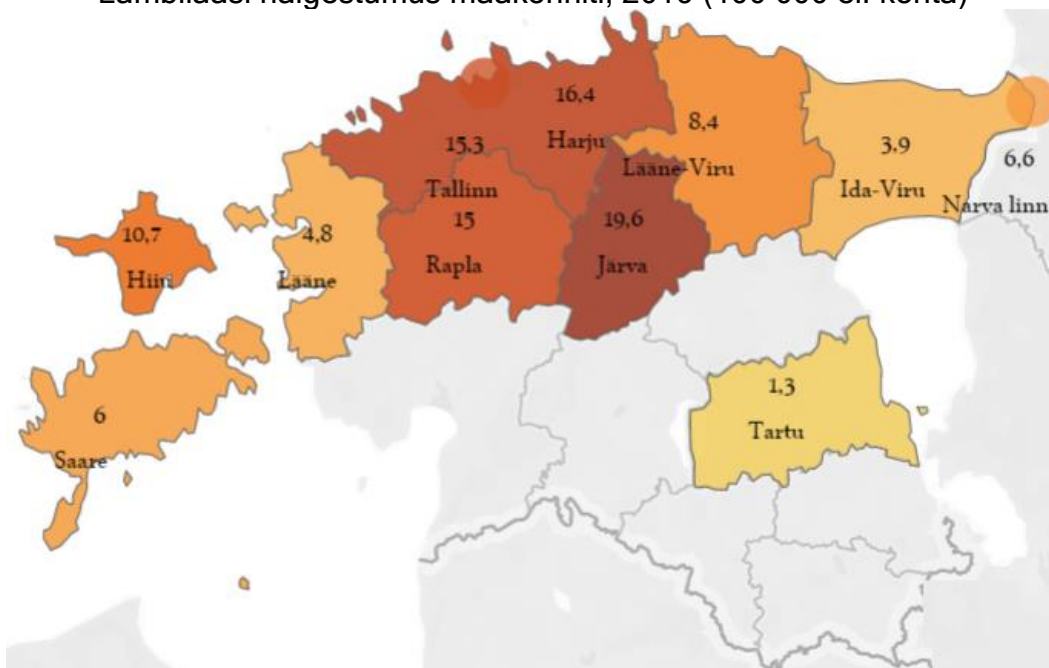
Joonis 36.

Lambliaas, 1991-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 37.

Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

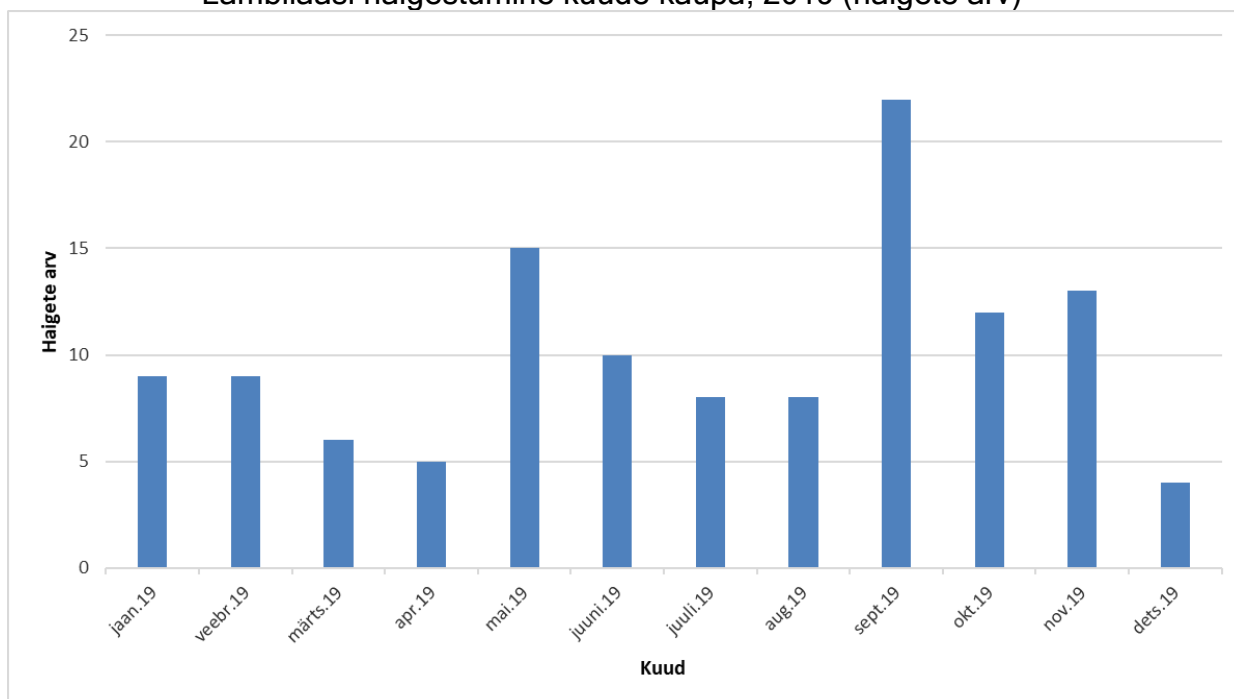

Haigusjuhte registreeriti 9 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Järvamaal (19,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (16,4), Tallinnas (15,3) ja Raplumaal (15,0).

Haigetest 85,1% olid lapsed vanuses 1-14 a. Mehi oli 53,7%, naisi 46,3%. 50,4% haigestunudest moodustasid koolieelsed lapsed (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 46,3% koolilapsed. Esines kolm kodukollet kahe juhuga. Puhanguid ei esinenud. Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine Eestit (Kreekas). Esines mõõdukas haigestumise tõus sügisel.

Joonis 38.

Lambliiaasi haigestumine kuude kaupa, 2019 (haigete arv)

Amöbiaas (A06)

Registreeriti 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,8 (2018. aastal oli 5 juhtu ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

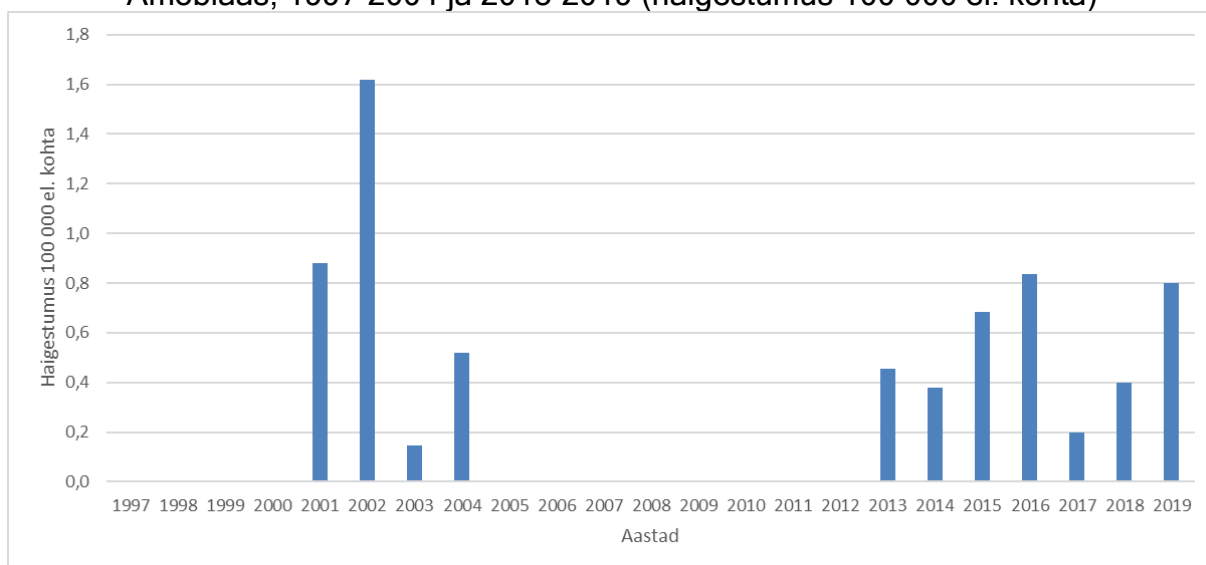
Haigeid registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (3,9), Narvas (1,6), Lääne-Virumaal (1,7), Raplamaal (3,0) ja Viljandimaal (4,3).

36,4% haigetest olid lapsed vanuses 5-14 aastat, 36,4% vanuses 30-59 aastat ja 27,3% vanuses üle 60 aastat. Mehi oli 45,5%, naisi 54,5%. 45,5% haigestunudest moodustasid töötavad isikud, 27,3% kooliõpilased, 18,2% mittetöötavad isikud.

36,4% haigetest viibisid haiglaravil. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Haigestumise tõus oli kevadel-suvel, aprillist juulini haigestusid 63,6% haigetest.

Joonis 39.

Amöbiaas, 1997-2004 ja 2013-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

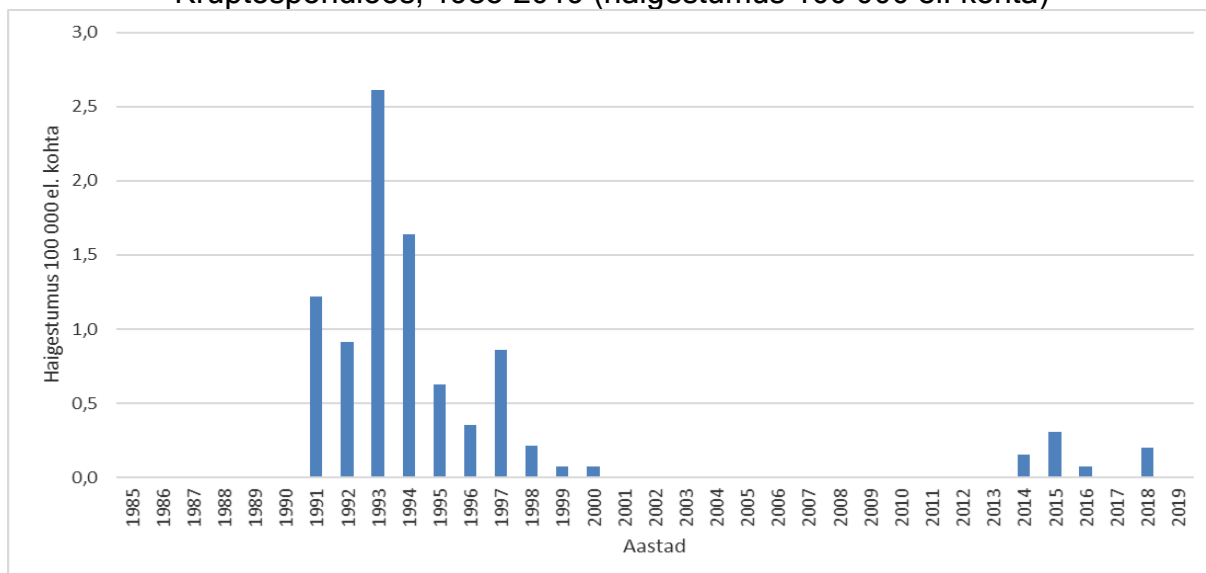

Krüptosporidioos (A07.2)

2019. aastal haigusjuhte ei registreerinud (2018. aastal oli 3 haigusjuhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 40.

Krüptosporidioos, 1985-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Piisknakkushaigused

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2019. aastal registreeriti 146 679 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 11 119,3 (2018. aastal oli 168 251 juhtu ehk 12 754,7 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 85,0% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 46,4% ja naisi 53,6%. 46,0% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 22,7% vanuses 20-39 a. Kõige suurem haigestumus oli Põlvamaal (25 887,7 100 000 el. kohta), Ida-Virmaal (14 123,5), Tartumaal (13 564,5) ja Läänemaal (13 227,7).

Maksimaalne haigete arv (6 424 juhtu) registreeriti 5. nädalal (2018. aastal - 7 493 juhtu 9. nädalal).

2019. aastal registreeriti 11 668 gripi haigestumist, haigestumus 100 000 el. kohta oli 884,5 (2018. aastal oli 14 300 juhtu ehk 1 084,0 100 000 el. kohta). Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 46,1% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 19,2% isikud vanuses 20-39 a ja 21,7% üle 50-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Põlvamaal (3736,6 100 000 el. kohta), Jõgevamaal (2125,8), Lääne-Virumaal (1629,0) ja Tartumaal (1367,1).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 5. nädalal - 1 576 gripijuhtu (2018. aastal - 10. nädalal 1 479 haigusjuhtu).

Tabel 9.

Gripi vastu vaksineerimine, 2007-2019

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Vaksineeritute arv	23983	20750	32666	17375	17119	13618	18130	17382	20331	34665	52142	92906	134109
sh lapsi kuni 14a	1441	2074	3757	1714	1421	939	1274	1184	1458	3204	4807	9477	14018
sh 65+ isikud		2445	3306	2321	2058	2020	2602	3393	3852	7039	12387	22315	39536
Vaksineeritud elanikkonnast %	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3	1,0	1,4	1,3	1,5	2,6	4,0	7,0	10,2

GRIPPOHOOAJA KOKKUVÕTE 2018/2019

Eestis haigestus 2018/2019 hooajal grippi hinnanguliste arvestuste järgi 45000 - 55 000 inimest. Võrreldes eelmise hooajaga vähenes haigestunute arv keskmiselt 5% võrra.

Ambulatoorsete haigestunute arvu osas osutus hooaeg üheks leebemaks, maksimaalne haigestunute arv ei ületanud 6424 inimest/nädalas.

Terviseameti andmeil hospitaliseeriti raske gripi või gripiga seotud pneumoonia tõttu 1662 inimest (1946 inimest hooajal 2017/2018).

Intensiivravi vajas 130 inimest (212 inimest hooajal 2017/2018).

Gripist tingitud tüsistuste tõttu on surnud 57 haigestunut (94 inimest hooajal 2017/2018).

Võrreldes eelmise hooajaga vähenes haiglaravi vajanud patsientide arv 14,6%, intensiivravi vajanute arv 38,7% ning surnute arv vähenes 39,4% võrra.

Seega, osutus hooaeg üheks leebemaks viimase viie aasta jooksul.

Intensiivravi osakonda sattus 7,8% (eelmisel hooajal - 10,9%) kõikidest gripi tõttu hospitaliseeritud patsientidest. Kõikidest intensiivravi osakonda sattunutest suri 43,8% (eelmisel hooajal 44,3%).

Oluliselt suurenes hospitaliseerimist vajanud laste ja noorukite arv vanuses kuni 15a, moodustades 42,3% kõikidest hospitaliseerimist vajanud patsientidest (eelmisel hooajal 28,9%).

Esmakordselt sel hooajal toimusid muudatused raskekujuliste grippide vanuselises struktuuris: intensiivravi vajanute protsent vanemaealiste ja tööaliste vanusrühmades oli vastavalt 13,3 ja 12,9, laste vanusrühmas oli 0,6%. Surnute % osutus esmakordselt kogu hospitaliseeritute olla kõrgeima vanusrühmas 20-64-36,8%, surnute protsent vanemaealiste hulgas jäi 20,5% piiresse.

Põhjuseks on viiruste etioloogilise struktuuri omapära. Ringluses oli ainult üks gripiviirus - A-gripiviiruse alatüüp (H1N1)pdm. Laboratoorselt kinnitati 4275 gripiviirust, neist 4208 A gripiviirust ja 67 B gripiviirust. Alatüpeeriti 108 A-gripiviirust ja 67 B-gripiviirust. A-gripiviiruse alatüpeerimine näitas, et 97 (89,8%) korral oli tegemist A(H1N1)pdm09 gripiviiruse tüvega, 11 juhul (10,2%) oli A-gripiviiruse alatüüp A (H3N2).

Alates jaanuarist on gripi tõttu vajanud intensiivravi 130 inimest vanuses 3 - 97 eluaastat. Intensiivravi vajanute mediaanvanuseks on 68,5 aastat. (hooajal 2017/2018 - 77a). 130-st patsiendist sai gripiviirusevastast ravi 48 tunni jooksul 49 patsienti, 7 ei saanud antiviraalset ravi, neist 6 suri; ülejäänud said alates 3 päevast kuni 25 päevani.

Kaasuvad haigused olid 124 patsiendil ehk 95,4%, neist:

- Südameveresoonekonna haigused (77 inimesel ehk 59,2%), neist puhtalt südamega seotud probleemid olid 25 patsiendil, ülejäänutel patsientidel lisandus üks või kaks muud patoloogiat;
- Muudest patoloogiast olid sagedasem onkoloogilised probleemid (17 pat-I), krooniline obstruktiivne kopsuhaigus (22 pat-I) ja diabeet (23 pat-I), 8 patsiendil - neerupudulikkus, 7 patsiendil - insult.

Hooldekodudest oli 11 inimest, neist suri 5 inimest.

Kaks inimest vanuses 68 ja 76 a. olid vaktsineeritud. Ühel kaasuva haigusena oli kõrgvererõhutõbi, teisel - kopsuvaähk, KOK ja hüpertoonia.

Surmajuhtude ülevaade

Gripist tingitud tüsistuste tõttu on surnud 57 haigestunut vanuses 13-97 eluaastat, neist 48 (84,2%) olid vanemaealised patsiendid vanuses 65+. Suri üks raskete kaasuvate haigustega 13-aastane laps lastekodust, kellel gripp soodustas surma.

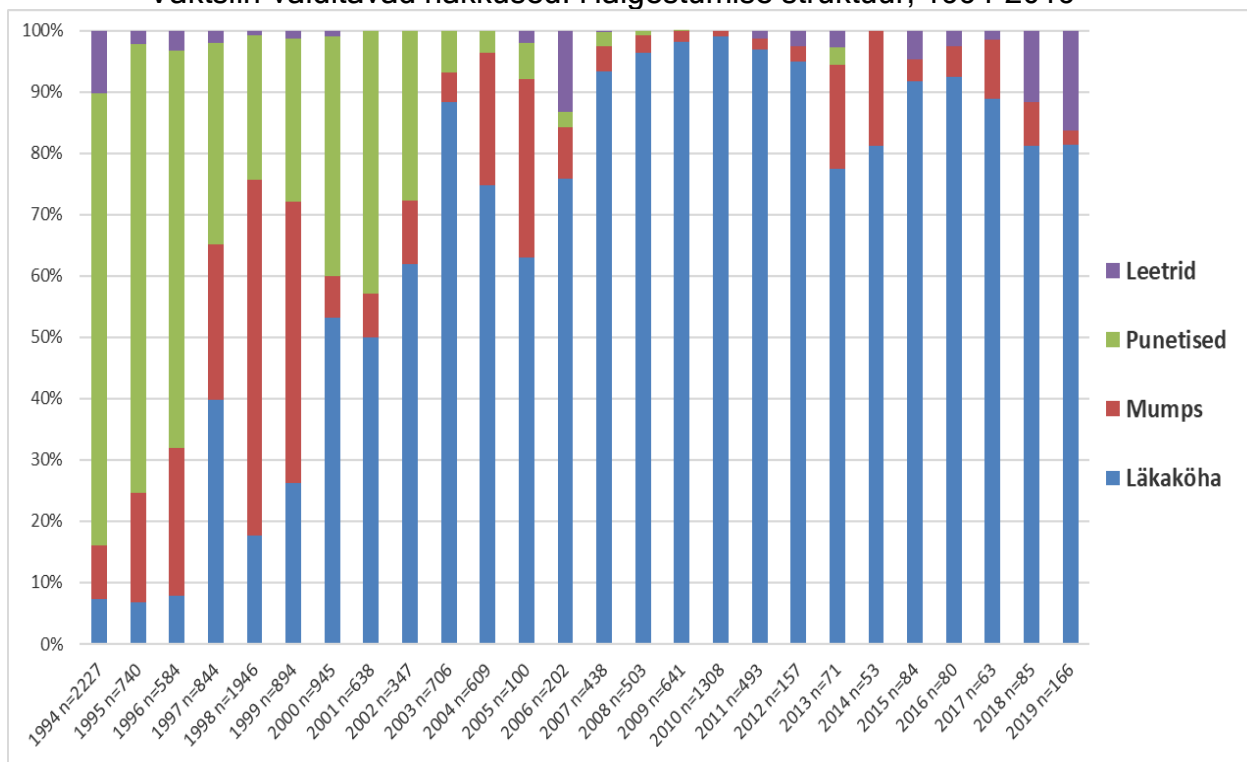
Surnute mediaanvanuseks on 74,2 aastat. Keskmise intensiivravi kestus surnutel oli 6,4 päeva (piirid 1 päev - 31 päeva). Kõik kuulusid gripi suhtes riskirühma. Peamine riskitegur oli vanus ja kroonilised haigused.

Põhiliseks riskifaktoriks südameveresoonekonnahaigused. Muudest patoloogiatest oli esikohal krooniline obstruktiivne kopsuhaigus, diabeet, neerupuudulikkus ning onkoloogilised haigused. Haiglaravi kestvus oli keskmiselt 7,4 päeva (1-31)

Põhipõhjused, mis viisid surmani, olid rasked kroonilised haigused, vaktsineerimatus, patsientide hiline pöördumine arsti poole.

Joonis 41.

Vaktsiin-vältitavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994-2019

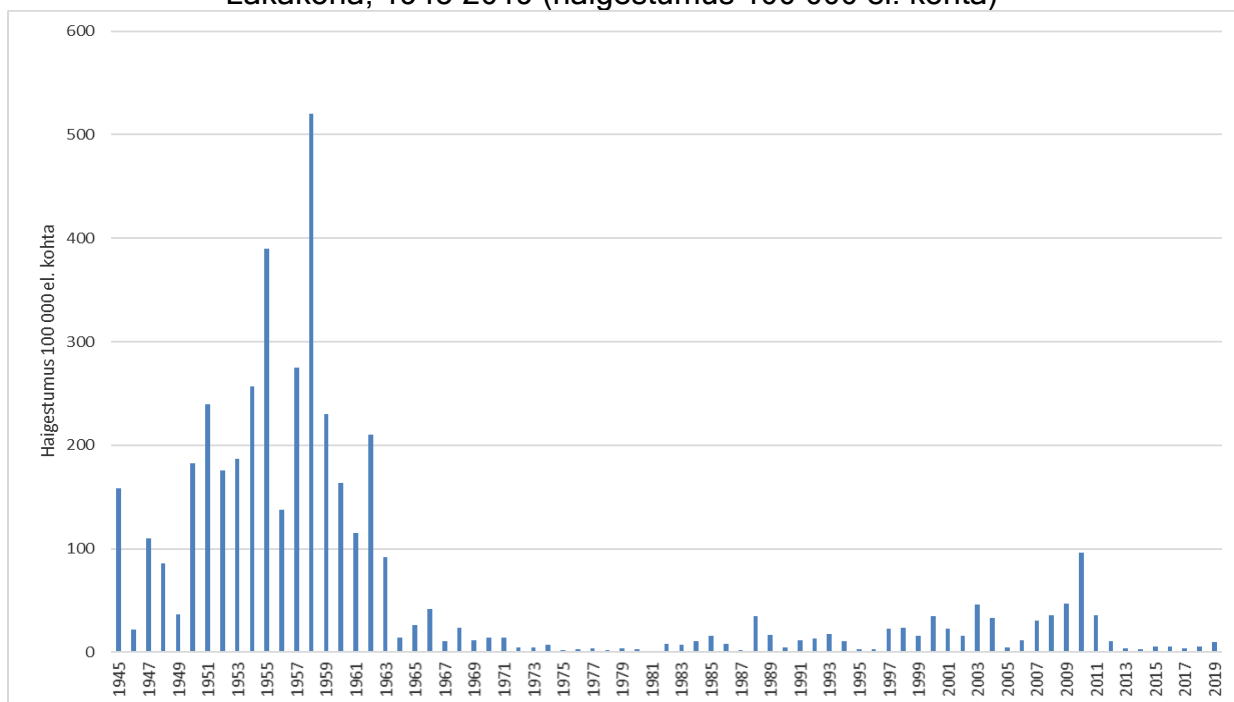
Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 135 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,3 (2018. a oli 69 juhtu ehk 5,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Võrumaal (32,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (24,8), Tartumaal (15,9), Tallinnas (14,2) ja Harjumaal (13,1).

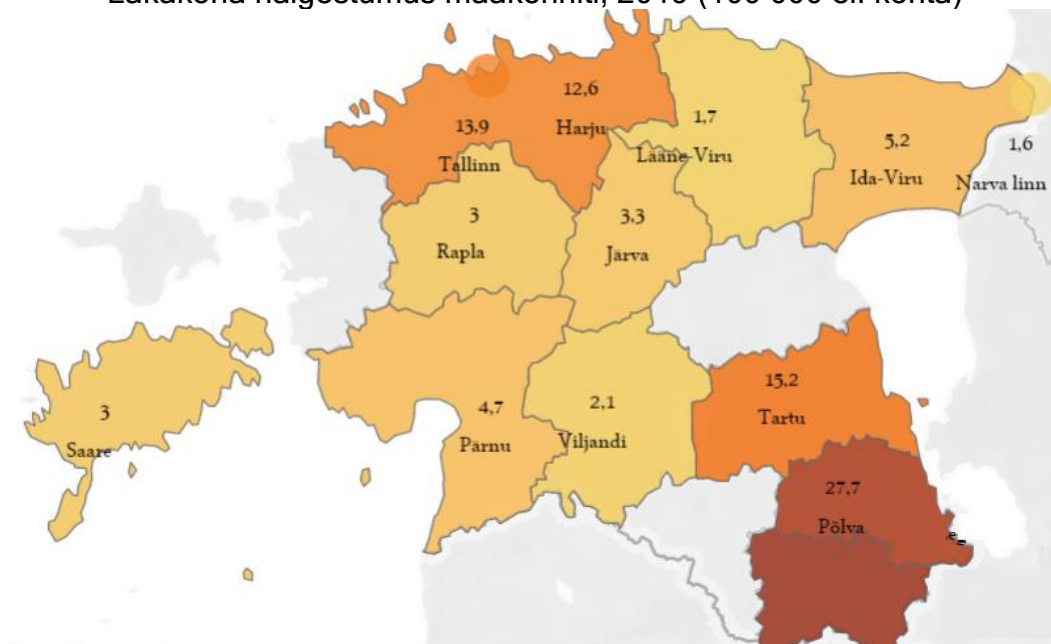
Joonis 42.

Läkaköha, 1945-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 43.

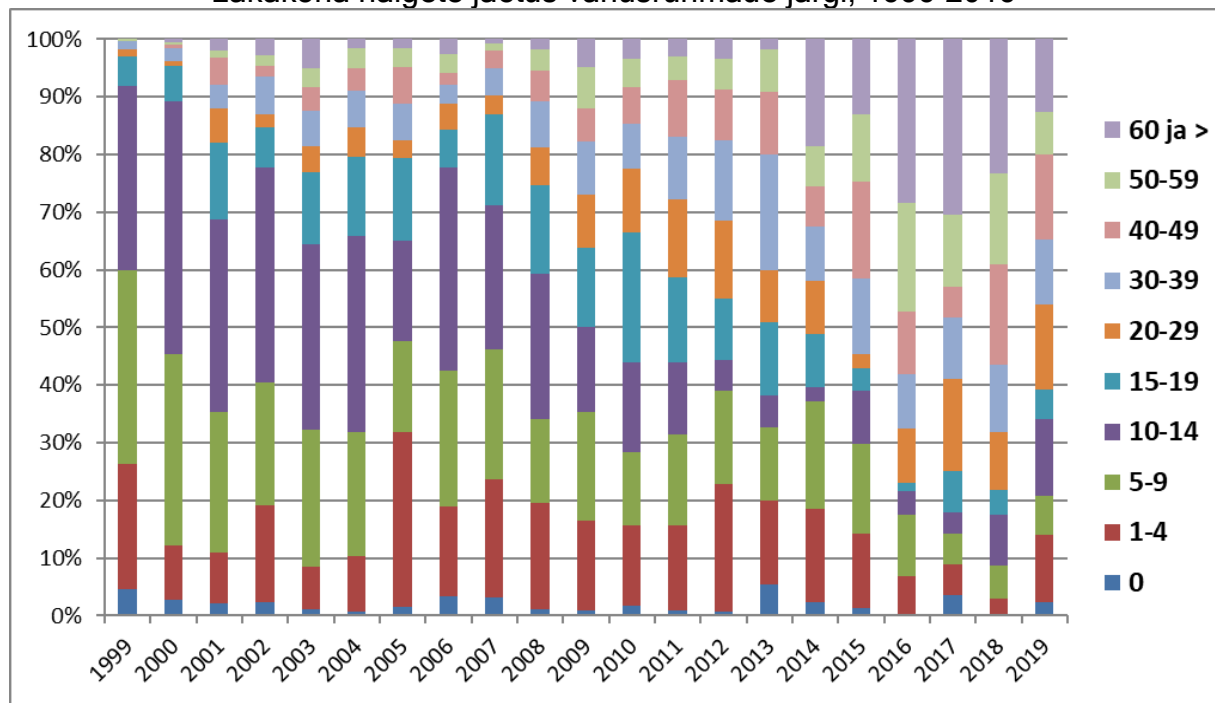
Läkaköha haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

34,1% haigetest olid lapsed vanuses 0-14 aastat, 25,9% olid isikud vanuses 20-39 aastat ja 34,8% olid isikud vanuses üle 40 aastat. Võrreldes 2018. aastaga on suurenenud 0-4-aastaste laste osakaal. Haigete keskmine vanus oli 30,4 aastat ning on vähenenud võrreldes 2016-2018 aastaga.

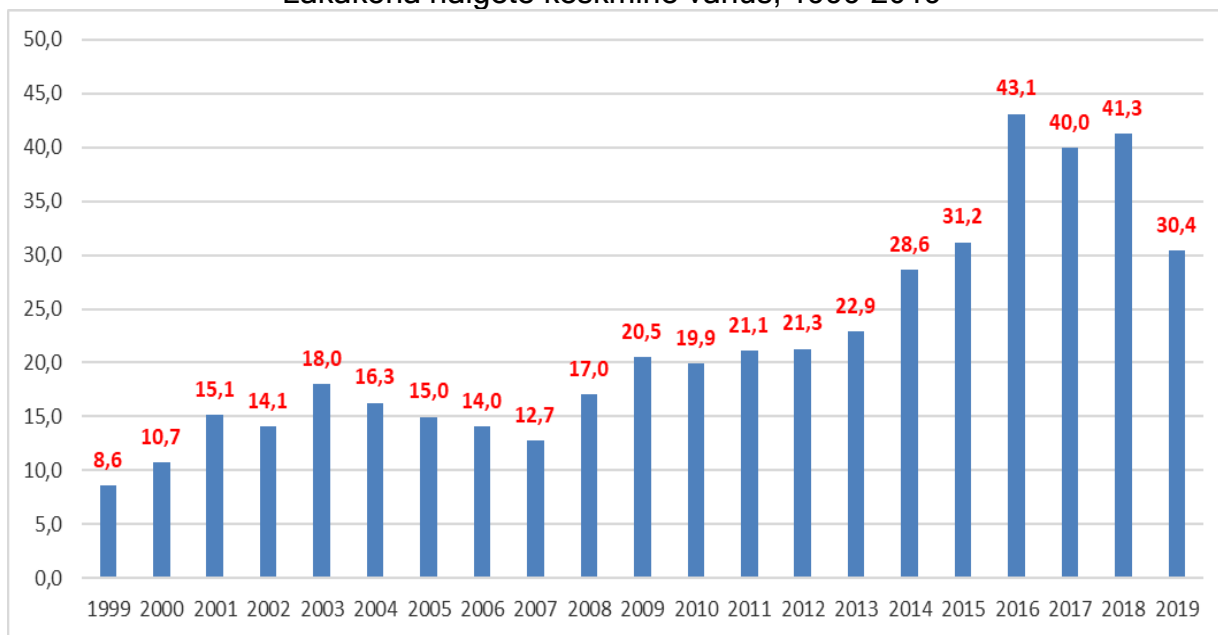
Joonis 44.

Läkaköha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999-2019

Joonis 45.

Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999-2019

Töötavad isikud moodustasid 36,3% haigete üldarvust, kooliõpilased 22,2%, mittetöötavad isikud 17,8%, ja koolieelsed lapsed 16,3%. Haigestunudest oli mehi 43,7%, naisi 56,3%.

Neljal juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Indoneesias üks, Lõuna-Aafrika Vabariigis üks, Soomes üks ja Taanis üks).

Hospitaliseeriti 6,7% haigetest.

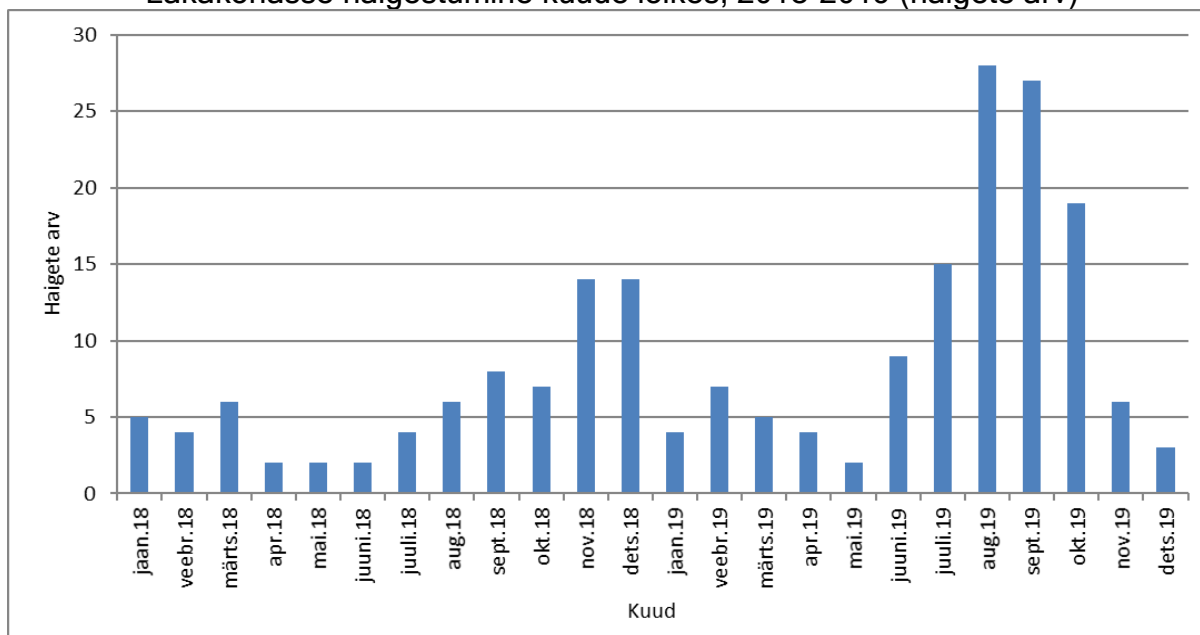
Haigestumise tõus esines suvel-sügisel, juulist oktoobrini haigestus 65,9% haigete üldarvust.

Sporaadilised haigusjuhud moodustasid 70,4% üldarvust. 29,6% haigetest registreeriti kolletes 2-5 juhuga.

Haigetest 28,1% olid vaktsineeritud.

Joonis 46.

Läkaköhasse haigestumine kuude lõikes, 2018-2019 (haigete arv)

Tabel 10.

Vaktsineeritud läkaköha haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2019

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	üle 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos													1	1	2
2 doosi															0
3 doosi															0
4 doosi							1						8		9
5 doosi								2	2		5	3	2		14
6 doosi					1						1				2
Teadmata dooside arv													2	9	11
KOKKU	0	0	0	0	1	0	1	2	2	0	6	3	13	10	38

Tabel 11.

Laste hõlmatus immuniseerimisega läkaköha vastu, 2019 (%)

	Vakts-tud 7k.-14a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a.	I revakts. 2-14a.	II revakts. 7-14a.	Vaktsineerimis est keeldunud 0-14a
KOKKU	94,8	92,1	0,1	93,0	90,8	4,3
Tallinn	93,5	90,7	0,1	90,9	86,4	5,3
Harjumaa	93,3	89,5	0,1	91,2	91,1	4,9
Hiiumaa	94,7	85,7	0,1	94,8	95,5	4,9
Ida-Virumaa	97,9	97,0	0,1	96,8	96,5	1,7
Narva	96,4	94,2	0,0	95,5	95,3	3,2
Järvamaa	96,4	93,5	0,0	95,3	95,0	3,3
Jõgevamaa	98,2	97,2	0,1	97,9	97,4	1,5
Lääne- Virumaa	96,0	94,3	0,1	95,5	93,7	3,3
Läänemaa	95,7	94,3	0,1	94,4	92,5	3,2
Pärnumaa	94,4	89,1	0,0	92,4	90,6	4,7
Põlvamaa	94,8	93,4	0,1	92,6	92,1	4,4
Raplamaa	96,1	93,4	0,0	95,6	95,0	3,8
Saaremaa	96,4	95,3	0,2	95,2	93,0	3,2
Tartumaa	96,2	95,1	0,1	95,3	93,2	3,4
Valgamaa	94,6	93,2	0,1	94,1	93,4	5,1
Viljandimaa	95,0	92,7	0,0	94,7	93,6	4,2
Võrumaa	95,1	91,3	0,1	93,6	90,4	3,9

2019. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 14 922 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14447, noorukeid (15-17 a) 17 ja täiskasvanuid 458. Revaktsineeriti 39 376 inimest, nendest 0-14 a lapsi 23 101, noorukeid (15-17 a) 12 654 ja täiskasvanuid 3 621.

Difteeria (A36)

2019. aastal ei registreeritud difteeria haigusjuhte (viimane haigusjuht esines Eestis 2001. aastal). Tuvastati kaks mittetoksigeenset *Corynebacterium diphtheriae* var *gravis*.

Tabel 12.

Laste hõlmatus immuniseerimisega difteeria ja teetanuse vastu, 2019 (%)

	Vakts- tud 2a	Vakts- tud 7k- 14a	I rev. 2-14a	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimise st keeldunud 0- 14a
KOKKU	92,1	94,8	93,1	90,9	0,1	4,3
Tallinn	90,7	93,5	90,9	86,4	0,1	5,3
Harjumaa	89,5	93,4	91,2	91,1	0,1	4,9
Hiiumaa	85,7	94,7	94,8	95,5	0,1	4,9
Ida-Virumaa	97,0	97,9	96,8	96,5	0,1	1,7
Narva	94,2	96,4	95,6	95,4	0,0	3,2
Järvamaa	93,5	96,5	95,3	95,0	0,0	3,3
Jõgevamaa	97,2	98,2	97,9	97,4	0,1	1,5
Lääne- Virumaa	94,3	96,0	95,5	93,7	0,1	3,3
Läänemaa	94,3	95,7	94,4	92,5	0,1	3,2
Pärnumaa	89,1	94,4	92,4	90,7	0,0	4,7
Põlvamaa	93,4	94,8	92,6	92,1	0,1	4,4
Raplamaa	93,4	96,1	95,6	95,0	0,0	3,8
Saaremaa	95,3	96,4	95,2	93,0	0,2	3,2
Tartumaa	95,1	96,2	95,4	93,2	0,1	3,4
Valgamaa	93,2	94,6	94,1	93,4	0,1	5,1
Viljandimaa	92,7	95,1	94,7	93,7	0,0	4,1
Võrumaa	91,3	95,1	93,6	90,4	0,1	3,9

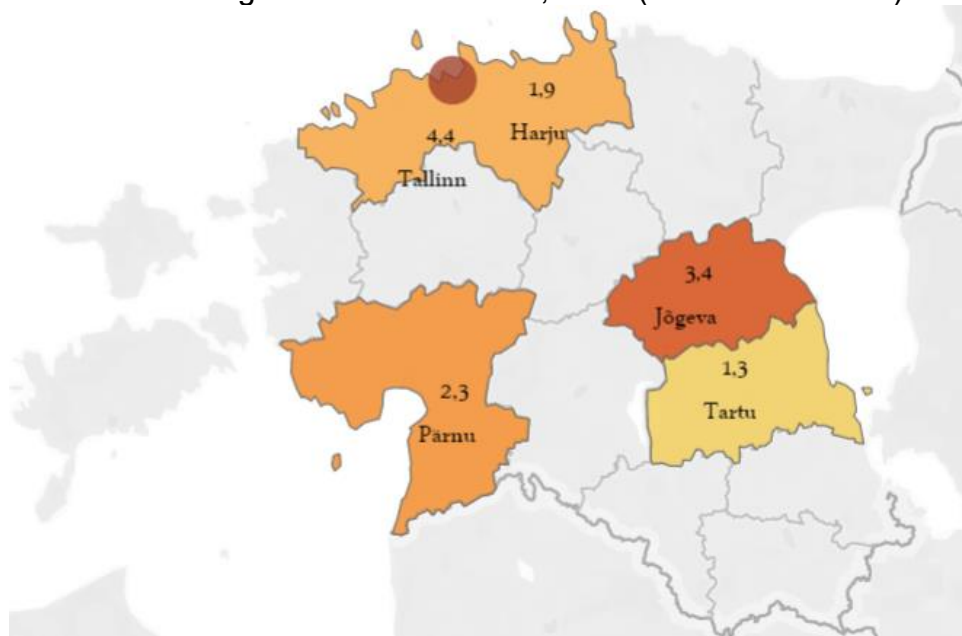
2019. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 14 833 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 488, noorukeid (15-17 a) 23 ja täiskasvanuid 322. Revaktsineeriti 63 743 inimest, nendest 0-14 a lapsi 23 143, noorukeid (15-17 a) 12 689 ja täiskasvanuid 27 911.

Leetrid (B05)

2019. aastal registreeriti 27 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,1 (2018. a oli 10 haigusjuhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 el. kohta). Leetrite suhtes uuriti 596 vereseerumi proovi.

Joonis 47.

Leetrite haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

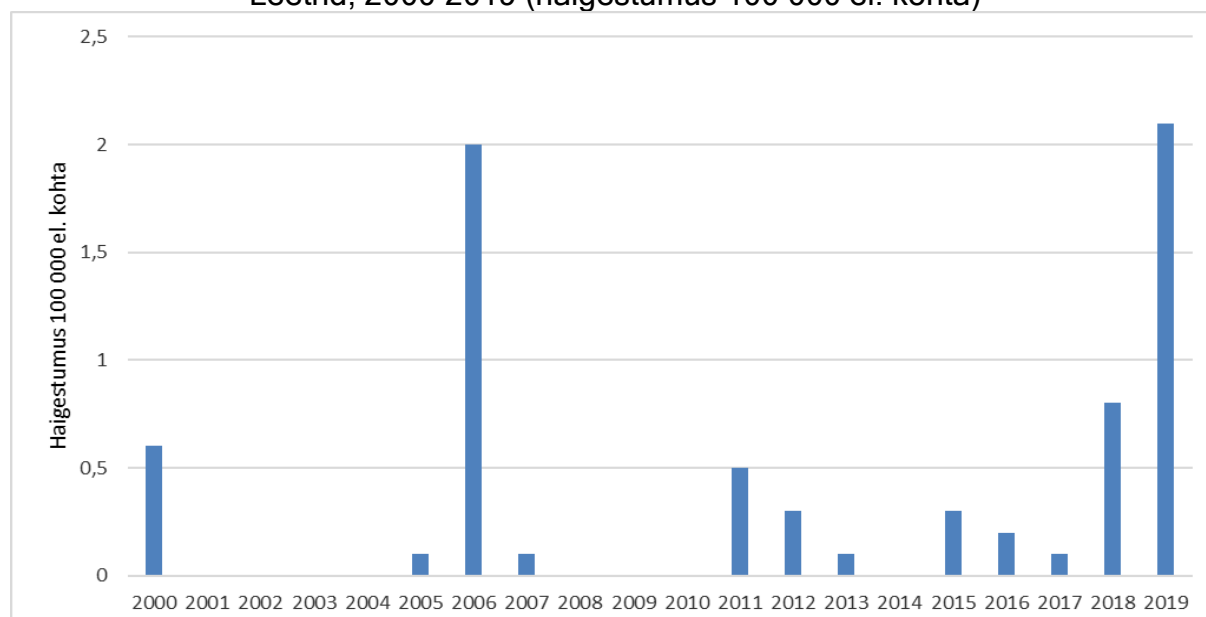

26 diagnoosi on kinnitatud laboratoorselt, ühel juhul diagnoositi kliinilise pildi alusel. Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (4,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (3,2), Pärnumaal (2,4), Harjumaal (2,0) ja Tartumaal (1,4).

59,3% haigetest olid isikud vanuses 20-49 a, 18,5% lapsed vanuses 0-14 a, 11,1% noorukid vanuses 15-19 a ja 11,1% isikud vanuses 50-59 aastat. Mehi oli 77,8% ja naisi 22,2%. Töötavad isikud moodustasid 66,7% haigete üldarvust, koolieelsed lapsed 14,8%, kooliõpilased 7,4%.

Joonis 48.

Leetrid, 2000-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

13 juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Araabia Ühendemiraatides üks, Dominikaani Vabariigis üks, Egiptuses üks, Sri Lankas üks, Türgis üks, Ukrainas seitse ja Venemaal üks).

Hospitaliseeriti 77,8% haigetest.

Esines kuus rühmaviisilist haigestumist: viis kollet kahe ning üks kolle kolme juhuga.

Enamus haigetest haigestusid jaanuaris-märtsis (40,7%) ja mais-augustis (55,6%).

Haigetest 37,0% olid vaktsineeritud.

Tabel 13.

Vaktsineeritud leetrite haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2019

	1 nädal	2 nädalat	3 nädalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	üle 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos	1											4		2	7
2 doosi												3			3
Teadmata dooside arv															0
KOKKU	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0	2	10

Punetised (B06; P35.0)

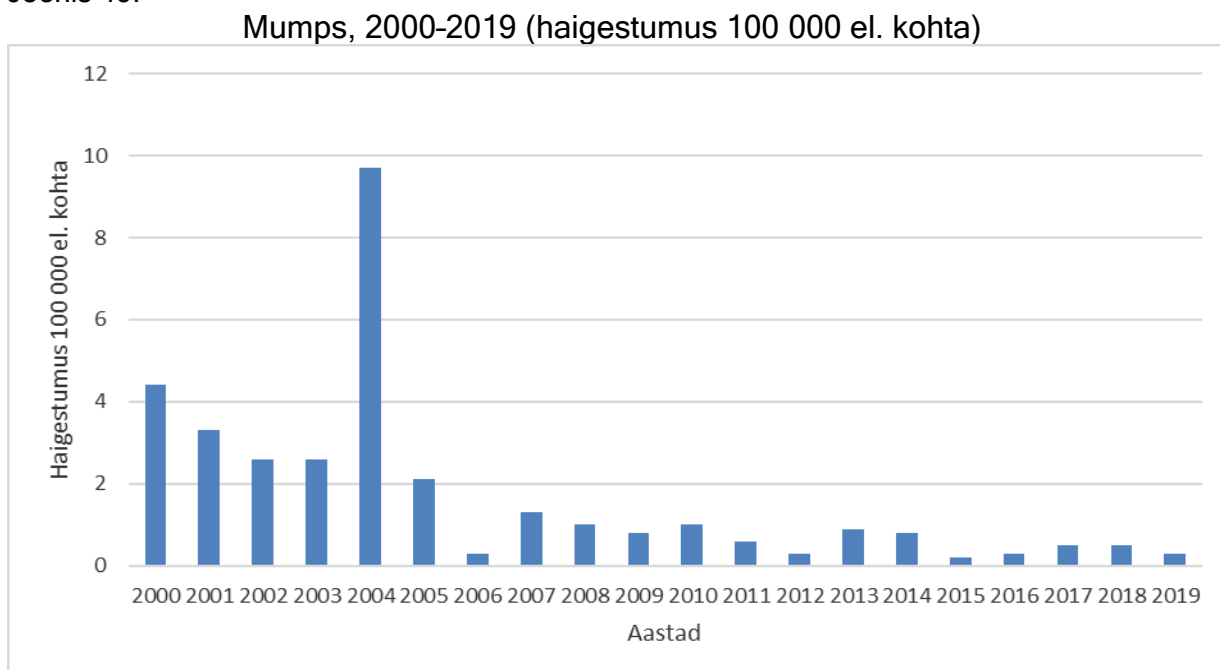
2019. aastal punetiste haigusjuhte ei olnud (eelmine haigusjuht registreeriti 2013. aastal). Punetiste suhtes uuriti 560 vereseerumi proovi.

Mumps (B26)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2018. a oli 6 haiget ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel kolmel ja kliinilise pildi alusel ühel haigel.

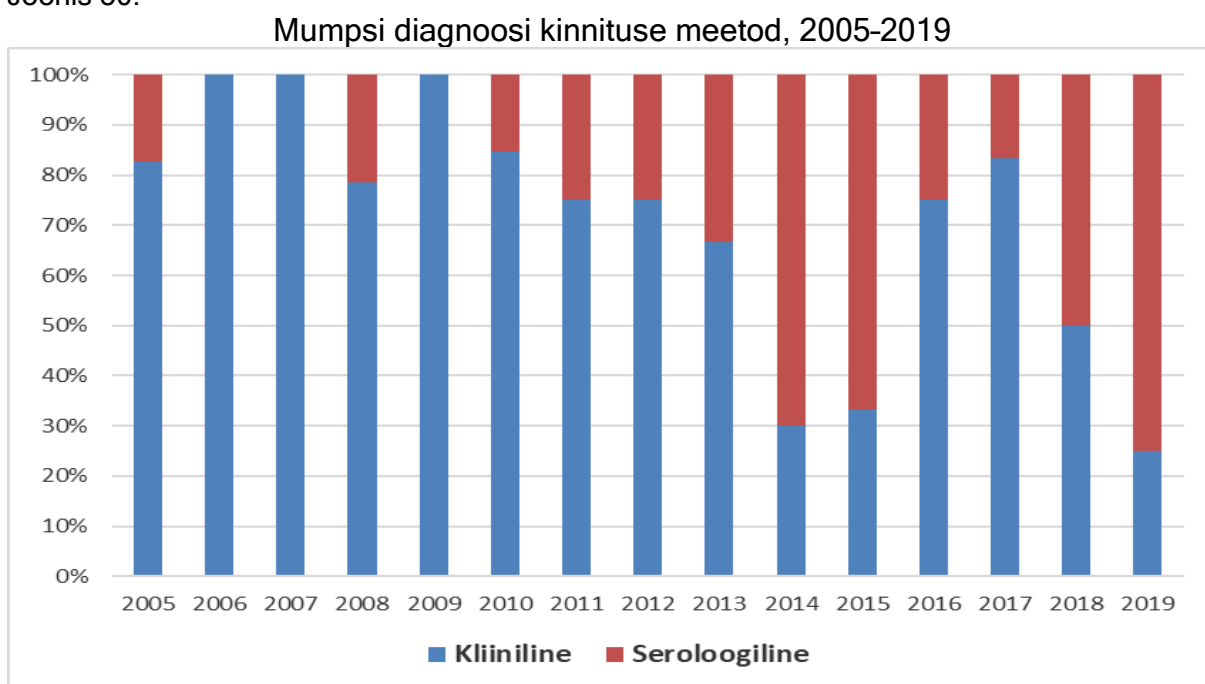
Haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (4,8) ja Tartumaal (1,3).

Joonis 49.

Haigete seas oli kolm last vanuses 2-7 aastat (organiseeritud koolieelikud) ja üks täiskasvanud isik vanuses 40-49 aastat (töötav isik). Mehi oli 75,0%, naised 25,0%.

Joonis 50.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 25,0% haigetest hospitaliseeriti. Nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud.

50,0% haigetest haigestusid maikuus.

Haigestunutest kolm olid vaktsineeritud ühe doosiga (intervall vaktsineerimise ja haigestumise vahel oli üks, neli ja kuus aastat), üks haige oli vaktsineerimata.

2019. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsu vastu 17 715 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 759, noorukeid (15-17 a) 52 ja täiskasvanuid 3 904. Revaktsineeriti 18 642 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12 578, noorukeid (15-17 a) 476 ja täiskasvanuid 5 588.

Tabel 14.

Laste hõlmatus immuniseerimisega leetrite, punetiste ja mumpsu vastu, 2019 (%)

	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vakts- tud 2a.	Vaktsineeri- misest keeldunud 0-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	91,9	4,6	94,4	83,9	0,1	94,4	83,4	94,4	83,4
Tallinn	90,9	5,7	93,0	81,3	0,1	93,0	81,3	93,0	81,3
Harjumaa	88,4	5,1	93,0	85,1	0,1	93,0	85,1	93,0	85,1
Hiiumaa	87,5	5,4	94,2	71,2	0,2	94,2	71,2	94,2	71,2
Ida-Virumaa	96,3	1,5	97,9	78,1	0,2	97,9	78,1	97,9	78,1
Narva	93,8	3,3	96,3	94,0	0,1	96,3	94,0	96,3	94,0
Järvamaa	93,5	3,1	96,3	85,2	0,2	96,3	85,2	96,3	85,2
Jõgevamaa	96,7	1,8	98,0	91,6	0,1	98,0	91,6	98,0	91,6
Lääne- Virumaa	93,6	3,5	95,5	81,7	0,2	95,5	81,7	95,5	81,7
Läänemaa	94,3	3,3	94,6	75,7	0,1	94,5	75,7	94,5	75,7
Pärnumaa	88,3	5,0	94,0	85,0	0,1	94,0	85,0	94,0	85,0
Põlvamaa	93,0	4,8	94,1	80,5	0,2	94,1	80,5	94,1	80,5
Raplamaa	93,0	3,9	95,7	93,3	0,1	95,7	93,3	95,7	93,3
Saaremaa	95,6	3,2	96,1	89,0	0,2	96,1	89,0	96,1	89,0
Tartumaa	94,8	3,6	95,8	85,5	0,1	95,8	81,6	95,8	81,6
Valgamaa	94,7	5,2	94,1	82,3	0,1	94,1	82,3	94,1	82,3
Viljandimaa	91,1	4,2	94,9	88,4	0,1	94,9	88,4	94,9	88,4
Võrumaa	91,3	4,7	94,4	83,7	0,2	94,4	83,7	94,4	83,7

Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2018. a oli 9 haiget ehk 0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (kaks haigusjuhtu), meningiidina (üks juht) ja muu meningokokknakkusena (üks juht). Letaalseid juhte ei olnud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

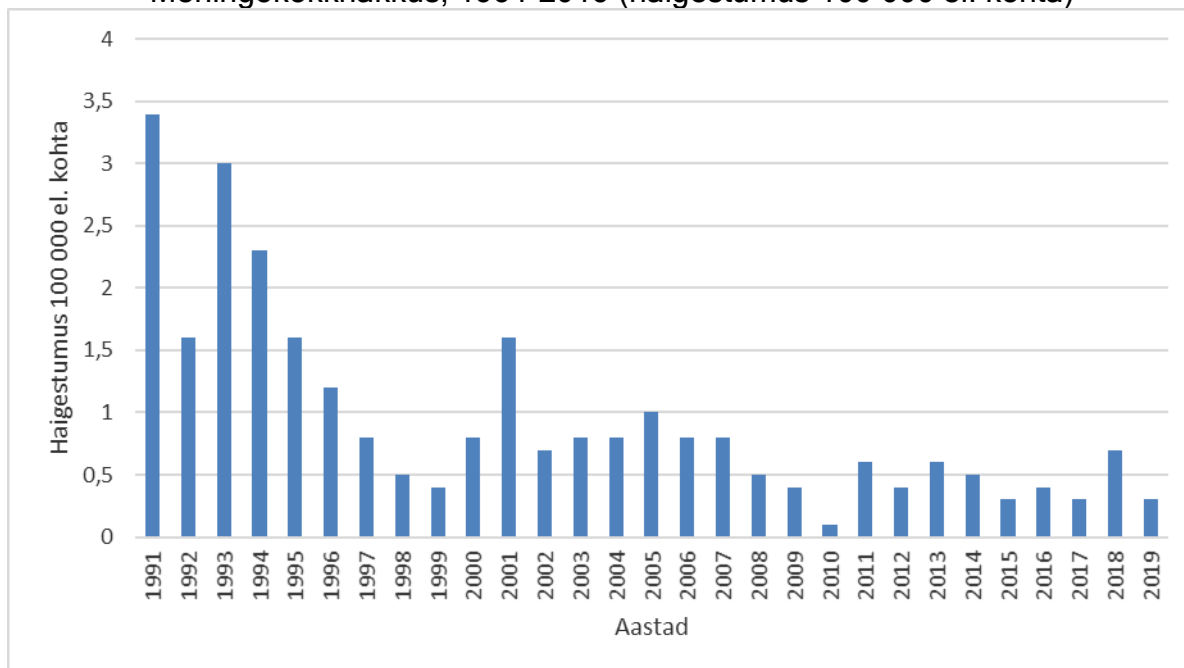
Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (1,3) ja Lääne-Virumaal (1,7). Haigestunutest 50,0% olid 50-59-aastased isikud ja 50,0% üle 70-aastased isikud. Mehi oli 25,0%, naisi 75,0%.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. 55,6% Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. 100,0% haigetest viibisid haiglaravil. Mikrobioloogiliselt oli tekitajaks kolmel juhul *N. meningitidis* serogrupp B ja ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp C.

2019. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 434 inimest, nendest 0-14 a lapsed 51, noorukeid (15-17 a.) 24 ja täiskasvanuid 359. Revaktsineeriti 38 isikut, nendest 0-14 a lapsed 1 ja täiskasvanuid 37

Joonis 51.

Meningokokknakkus, 1991-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

On andmed 15 *N. meningitidis* antimikroobse tundlikkuse uurimise kohta.

Tabel 15.

N. meningitidis antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2019

Preparaat	Uuritud tüvede arv	Tundlik (%)	Mõõdukalt tundlik (%)	Resistentne (%)
Meropeneem	7	85,7		14,3
Penitsilliin	12	66,7	25,0	8,3
Rifampitsiin	3	100,0		
Tsefotaksiim	11	100,0		
Tseftriaksoon	12	100,0		
Tsiprofloksatsiin	11	100,0		

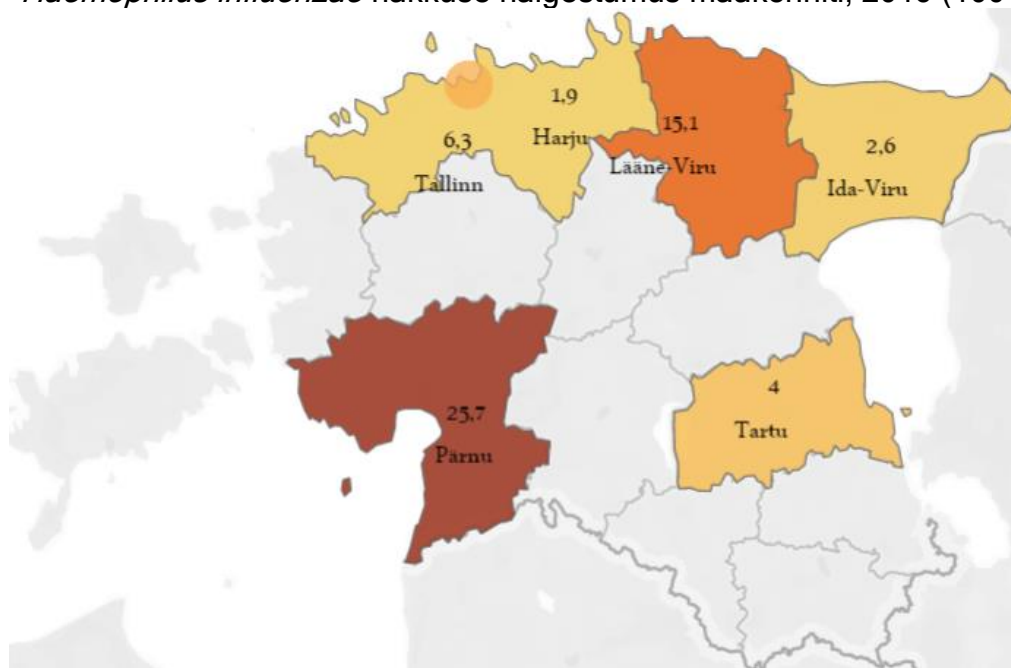
***Haemophilus influenzae* nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)**

Registreeriti 69 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,2 (2018. a oli 75 juhtu ehk 5,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus ühel juhul meningiidina, kahel juhul septitseemiana ja 66 juhul kopsupõletikuna. Letaalseid juhte ei olnud.

Nakkushaigust registreeriti viies maakonnas ning Tallinnas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (25,7 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (15,1) ja Tallinnas (6,3).

Joonis 52.

Haemophilus influenzae nakkuse haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

73,9% haigestunutest olid üle 60-aastased isikud, 14,5% isikud vanuses 40-59 aastat, 8,7% isikud vanuses 20-39 aastat ning 2,9% noorukid vanuses 15-19 aastat. Mehi oli 71,0%, naisi 29,0%. 69,6% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed (neist enamus vanadus- või töövõimetupensionärid), 21,7% töötavad isikud, 2,9% kooliõpilased.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Lätis, Tais ja Türgis).

Haigestumise tõus esines talvel-kevadest, 2018. aasta detsembrist 2019. aasta aprillini haigestusid 53,6% registreeritud haigestunutest. Hospitaliseeriti 91,3% haigestest.

Tabel 16.

Laste hõlmatus immuniseerimisega *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu, 2019. a (%)

	Vakts-tud 7k-5a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-5a	Revakts 2-5a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-5a
KOKKU	92,6	92,1	0,1	88,6	5,8
Tallinn	91,6	90,7	0,1	87,1	6,7
Harjumaa	89,8	89,5	0,1	83,5	6,2
Hiiumaa	89,9	85,7	0,0	89,1	9,0
Ida-Virumaa	96,4	97,4	0,1	93,0	2,2
Narva	94,6	94,4	0,0	93,0	4,4

	Vakts-tud 7k-5a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-5a	Revakts 2-5a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-5a
Järvamaa	94,4	93,5	0,1	91,1	4,8
Jõgevamaa	97,3	97,2	0,1	97,1	2,1
Lääne-Virumaa	94,5	94,3	0,1	93,0	5,0
Läänemaa	93,8	94,3	0,0	90,2	4,4
Pärnumaa	91,5	89,0	0,1	86,7	7,2
Põlvamaa	91,8	93,4	0,1	84,9	6,1
Raplamaa	93,7	93,4	0,1	91,5	5,8
Saaremaa	94,2	95,3	0,1	90,5	5,3
Tartumaa	95,0	95,1	0,1	90,8	4,4
Valgamaa	91,9	93,2	0,0	90,5	7,0
Viljandimaa	92,3	92,7	0,0	90,9	6,2
Võrumaa	91,4	91,3	0,2	88,1	6,8

2019. aastal vaktsineeriti *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu 14 209 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 105, noorukeid (15-17 a) 5 ja täiskasvanuid 99. Revaktsineeriti 11 162, nendest 0-14 a lapsi 11 131, noorukeid (15-17 a) 30 ja täiskasvanuid 1.

Sarlakid (A38)

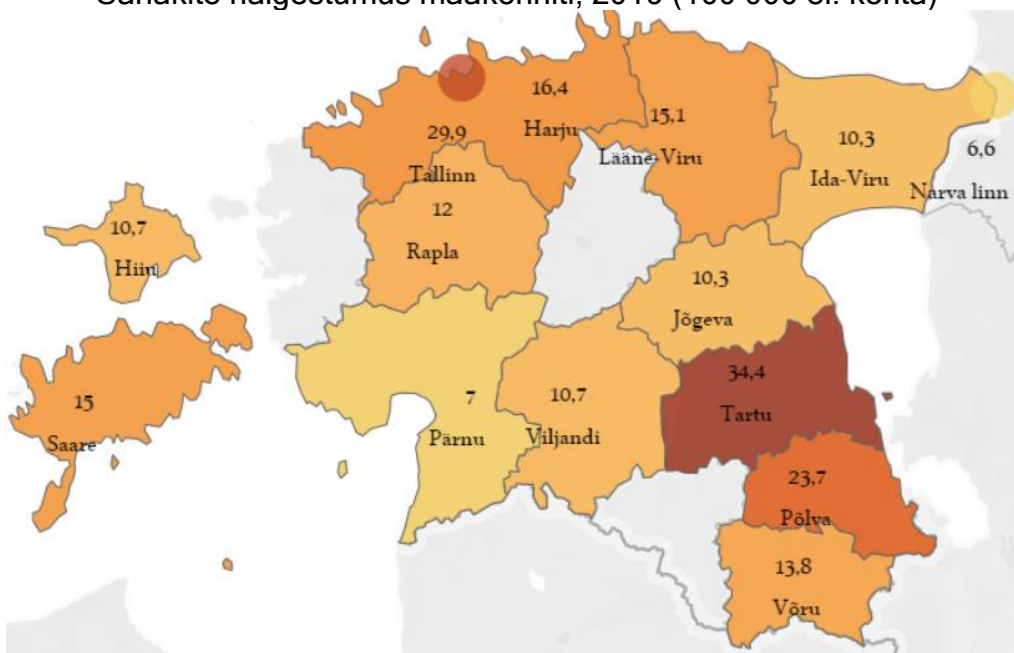
Registreeriti 263 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 19,9 (2018. a vastavalt 294 ja 22,3). Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Järvamaa, Läänevamaa ja Valgamaa. Suurem haigestumus oli Tartumaal (34,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (29,9) ja Põlvamaal (23,7).

Haigestunutest 93,2% moodustasid 1-9-aastased lapsed. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 77,2% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 19,8% kooliõpilased. Haigestumise tõus oli talvel-kevadell, jaanuarist maini haigestus 60,4% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 7,6% haigetest.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

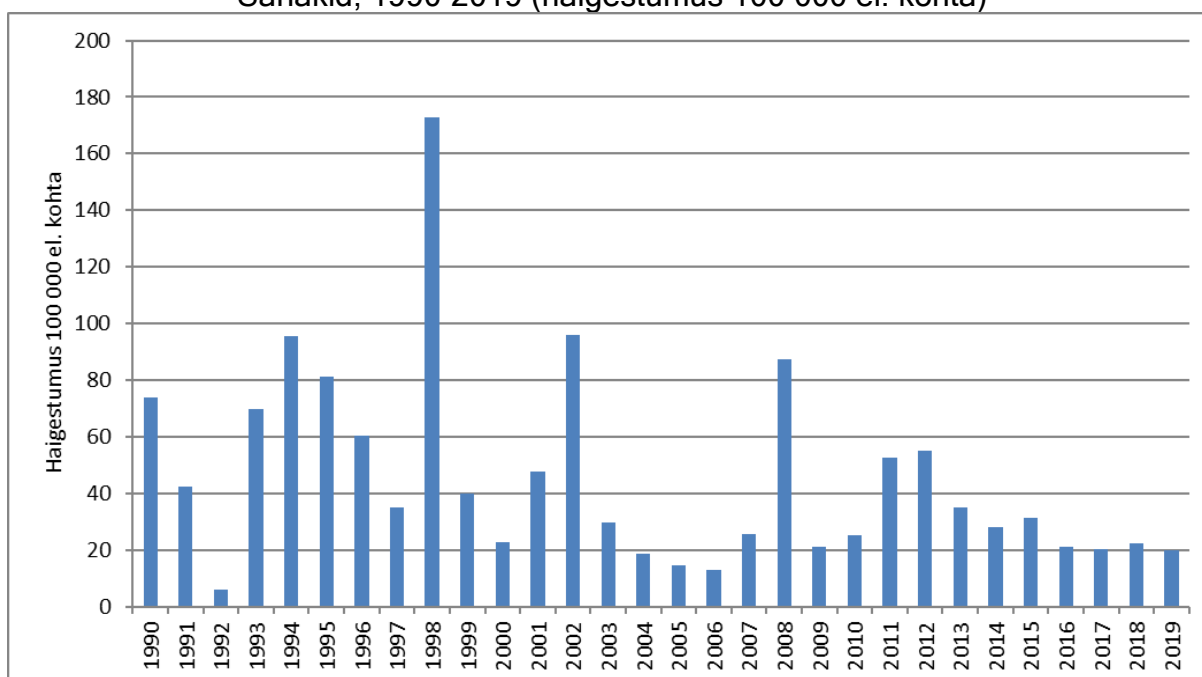
Joonis 53.

Sarlakite haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Joonis 54.

Sarlakid, 1990-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

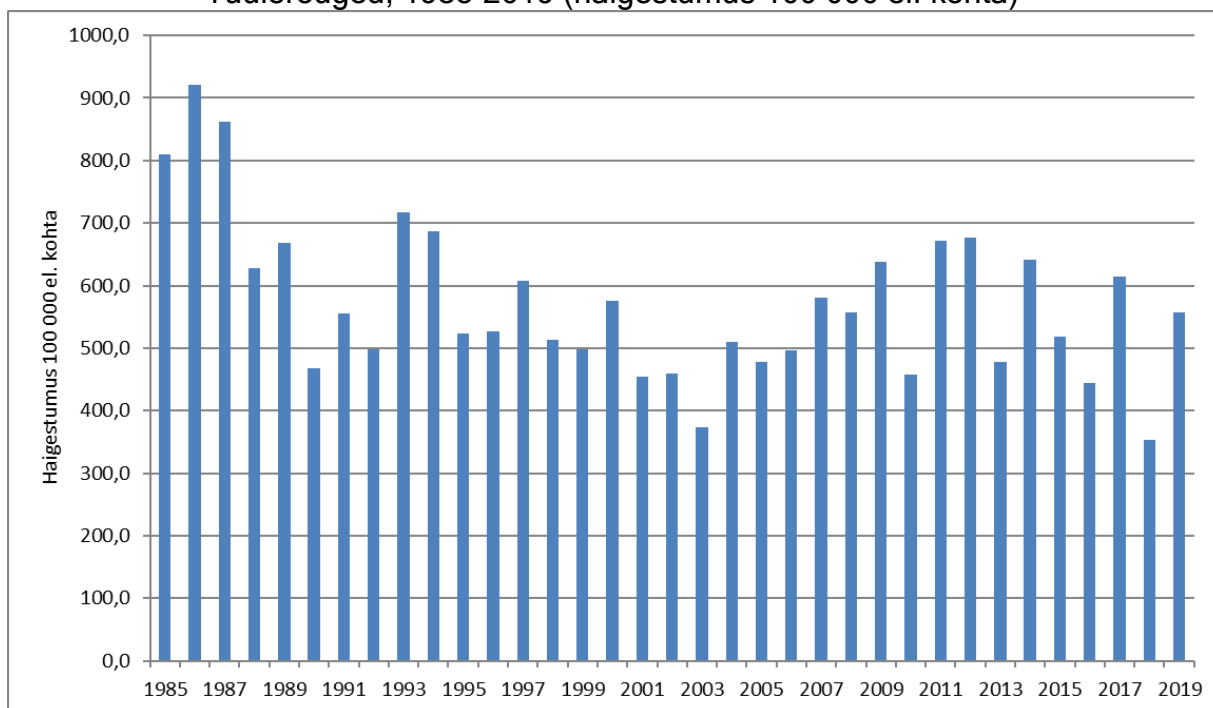

Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 7 358 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 557,8 (2018. a vastavalt 4 669 ja 353,9). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Tartumaal (772,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (759,4) ja Läänemaal (687,8).

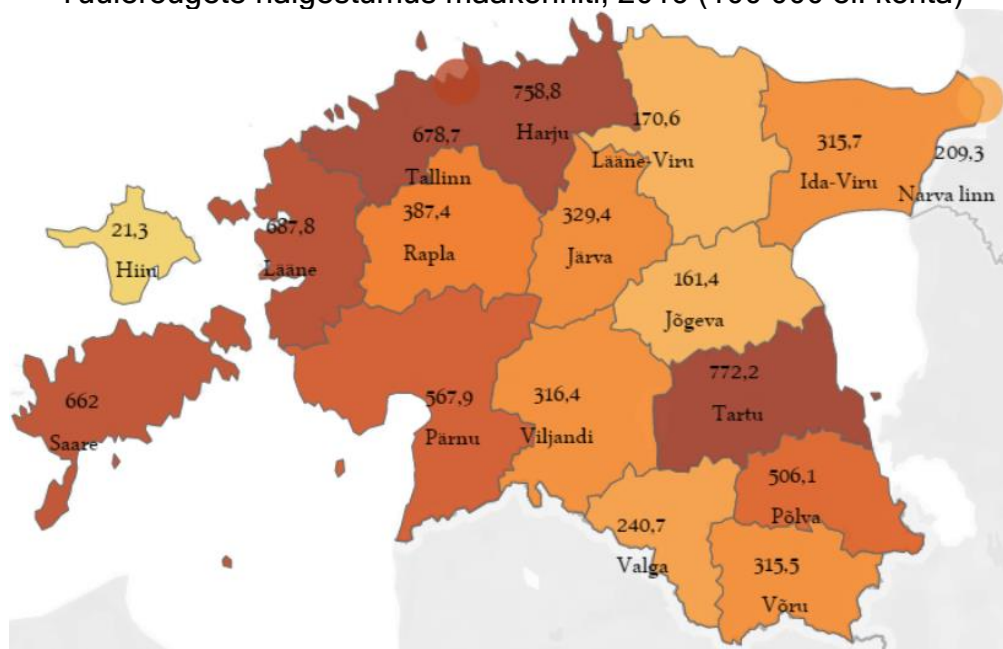
Joonis 55.

Tuulerõuged, 1985-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 56.

Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

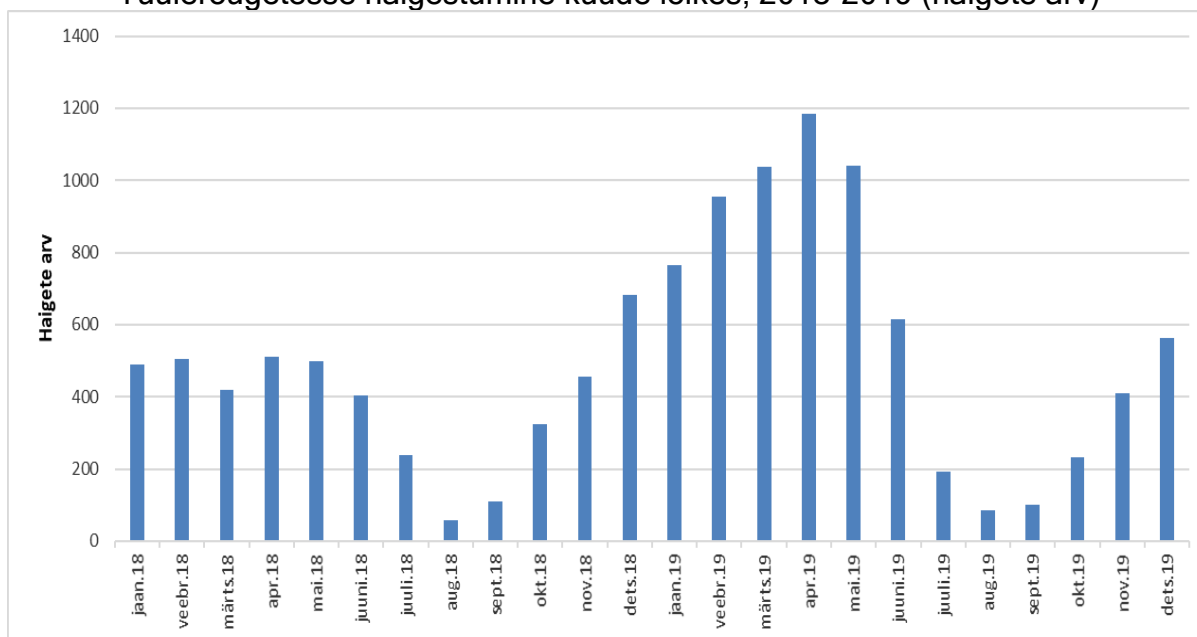

Haigestunutest 57,2% moodustasid 1-4-aastased ja 32,2% 5-9-aastased lapsed. 73,0% haigestunutest moodustasid organiseeritud koolieelikud, 14,5% kodused lapsed ja 10,0% kooliõpilased. Mehi oli 52,0%, naisi 48,0%.

Haigestumisel on selgelt kujunenud sesoonsus haigestumise tõusuga talvel-kevadel. Jaanuarist maini haigestus 67,7% haigete üldarvust.

Joonis 57.

Tuulerõugetesse haigestumine kuude lõikes, 2018-2019 (haigete arv)

2019. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 741 inimest, nendest 0-14 a lapsi 445, noorukeid (15-17 a) 53 ja täiskasvanuid 243. Immunoglobuliinprofülaktikat ei rakendanud.

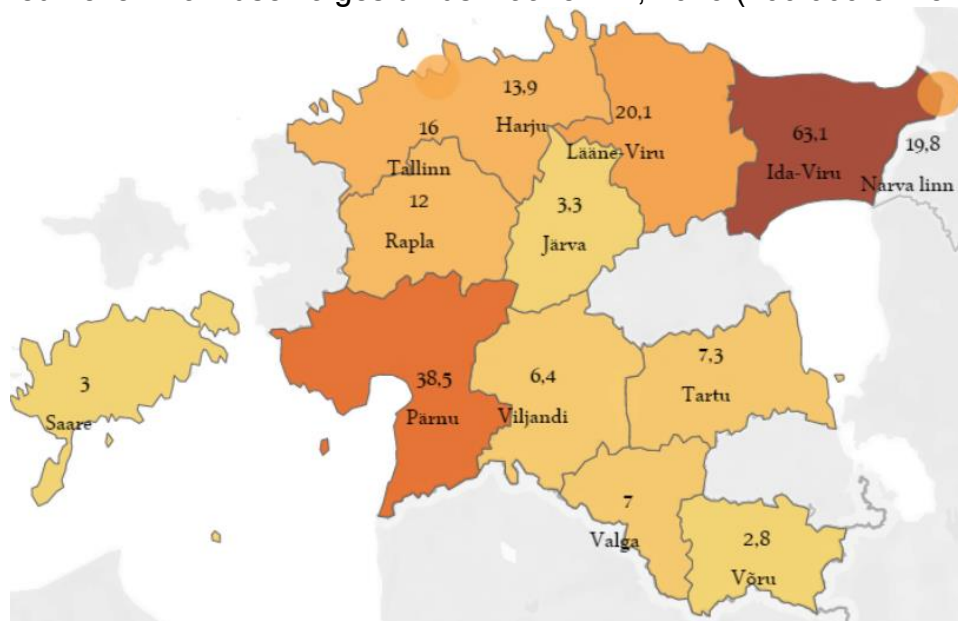
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

2019. aastal registreeriti 220 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 16,7 (2018. a oli 195 juhtu ehk 14,8 100 000 elaniku kohta). Invasiivset pneumokokknakkust oli 62, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,7 (2017. a oli 43 juhtu ehk 3,3 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (63,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (38,5) ja Lääne-Virumaal (20,1). Suurem haigestumus invasiivsesse pneumokokknakkusesse oli Ida-Virumaal (14,2), Lääne-Virumaal (11,7) ning Narvas ja Pärnumaal (8,2).

Joonis 58.

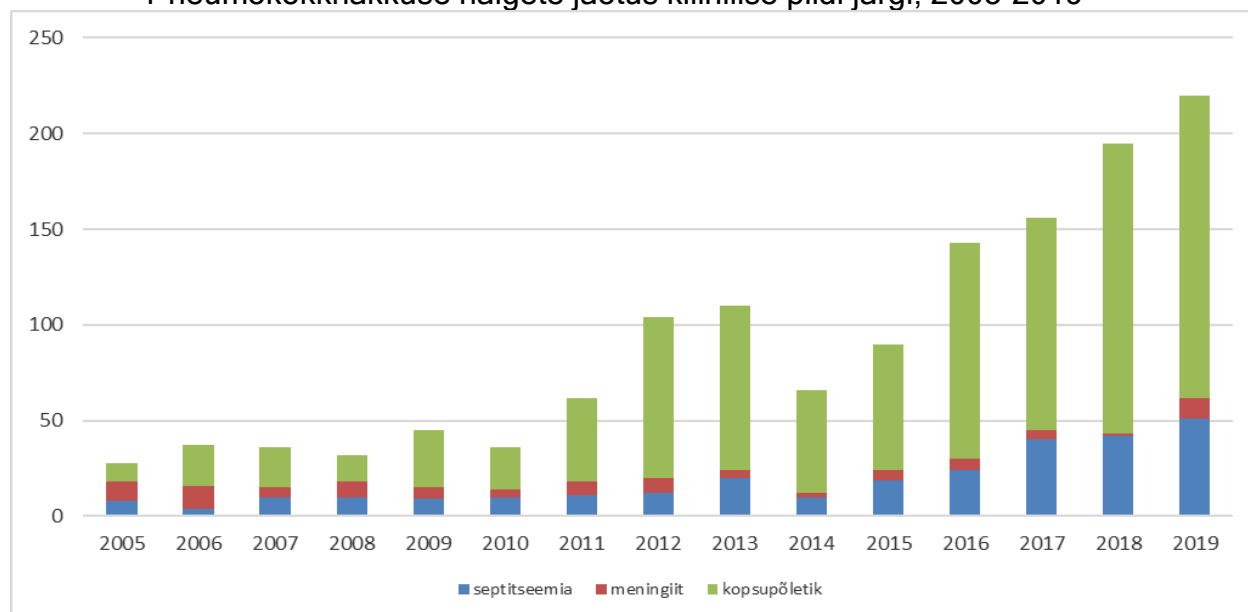
Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemiana 49 juhul (22,5% üldarvust), meningiidina 10 juhul (4,6%), meningiit+septitseemiana ühel juhul (0,5%), septitseemia+kopsupõletikuna ühel juhul (0,5%), kopsupõletikuna 157 juhul (72,0%). Kahel juhul võib oletada nakatumist väljaspool Eestit (Egiptuses ja Saksamaal).

Joonis 59.

Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005-2019

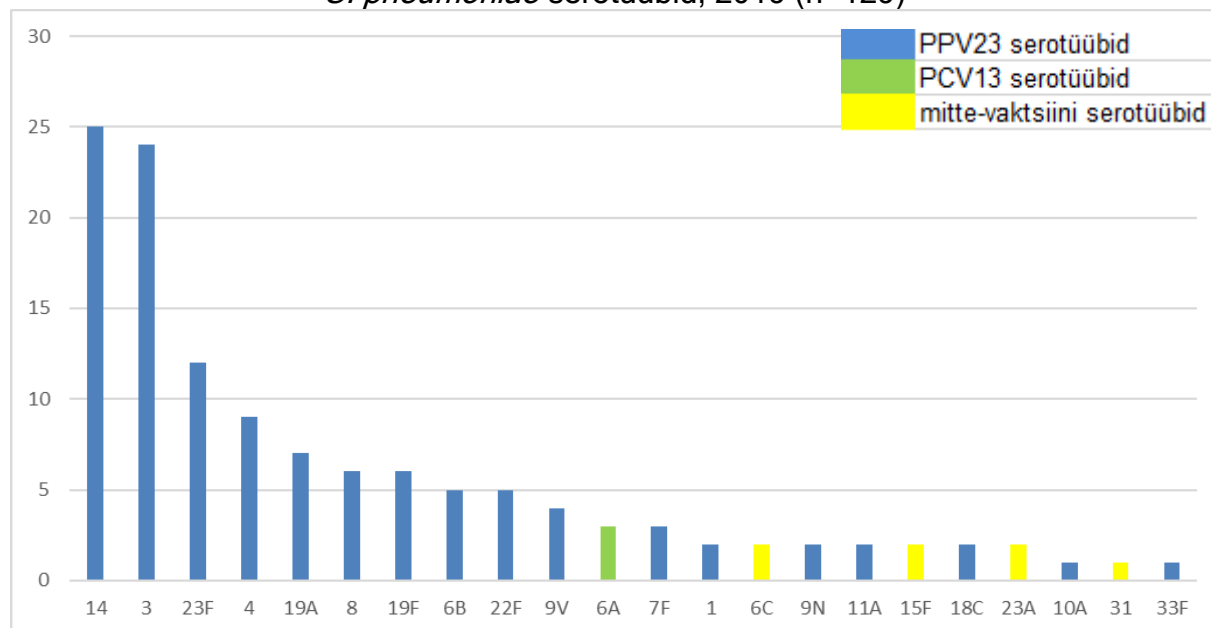

Terviseameti laboris toimus 2013.-2017. a verest ja liikvorist isoleeritud *S. pneumoniae* kultuuride tüpeerimine (kokku 354 kultuuri, neist tüpeeriti lõpuni 269), avastati 32 erinevat serotüüpi. Serotüüp 3 moodustas 27,5% kõikidest tekitajatest, 14 - 13,4%, 4 - 7,4%, 7F - 6,3%, 9V - 4,1%.

2019. aastal uuriti 168 kultuuri, neist verest ja liikvorist tuvastatud 162, neist serotüüp määrati 129 juhul, serogrupp 30 juhul. Avastati 22 erinevat serotüüpi. Kõige sagedamini esinenud serotüübid olid 3 ja 14 (18,6% tekitajatest), 23F (10,9%), 4 (7,0%) ja 19A (6,2%).

Joonis 60.

S. pneumoniae serotüübid, 2019 (n=129)

Tabel 17.

S. pneumoniae serotüübid vanusrühma järgi, 2019 (n=129)

Vanusrühm	0-4	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80 ja >	teadmata	Kokku
Serotüüp 1							1				1		2
Serotüüp 3						2	2	4	4	8	4		24
Serotüüp 4					1	2	2	3	1				9
Serotüüp 6A	1									2			3
Serotüüp 6B	2					1					2		5
Serotüüp 6C	1										1		2
Serotüüp 7F	1						1			1			3
Serotüüp 8						1	1		1		3		6
Serotüüp 9N										2			2
Serotüüp 9V								1	2		1		4
Serotüüp 10A										1			1
Serotüüp 11A										1	1		2
Serotüüp 14						4	2	3	1	5	8	1	24

Vanusgrupp	0 - 4	5 - 9	10 - 14	15 - 19	20 - 29	30 - 39	40 - 49	50 - 59	60 - 69	70 - 79	80 ja >	teadmata	Kokku
Serotüüp 15F							1	1					2
Serotüüp 18C								2					2
Serotüüp 19A							1	2	4	1			8
Serotüüp 19F							1	2	1	3			7
Serotüüp 22F								1	3		1		5
Serotüüp 23A								1			1		2
Serotüüp 23F	1					1		3	1	3	5		14
Serotüüp 31											1		1
Serotüüp 33F								1					1
Kokku	6	0	0	0	1	11	12	24	18	27	29	1	129

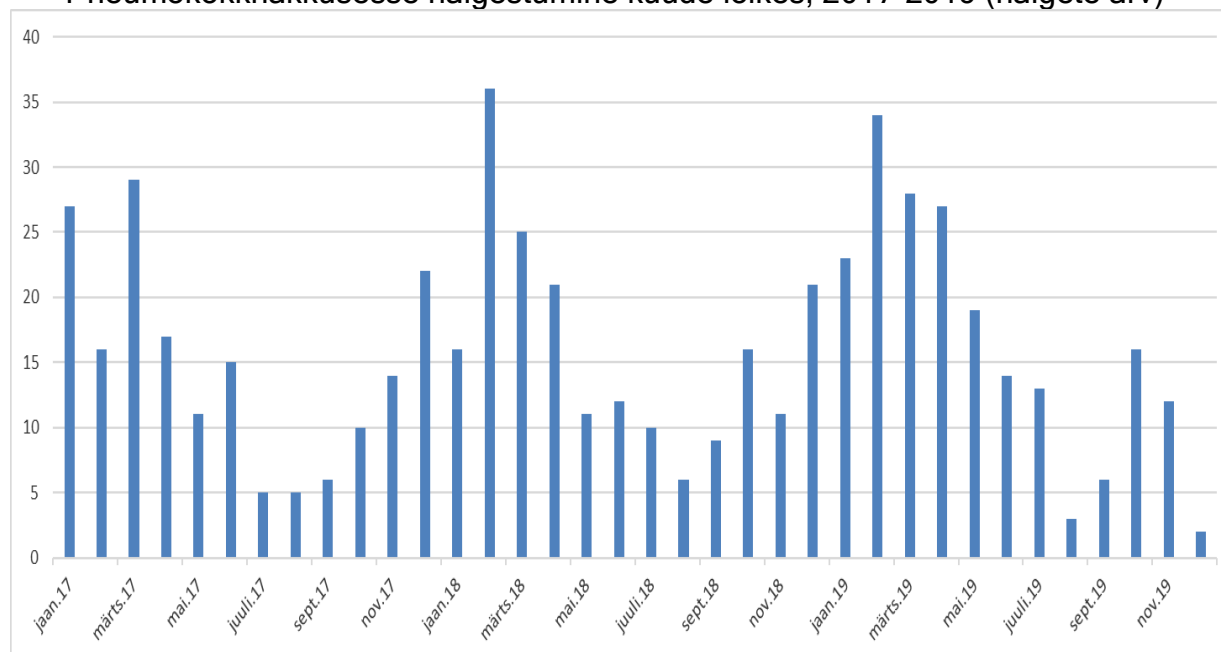
Haigetest 71,8% olid 50-aastased ja vanemad isikud, 11,8% olid 30-49-aastased isikud. Mehi oli 55,4%, naisi 44,6%. 64,1% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad ja 19,1% töötavad isikud.

Haigete seas vaktsineeritud isikuid ei olnud.

Esines haigestumise tõus talvel-kevad. Jaanuaris-aprillis haigestus 50,9% haigete üldarvust (53,2% invasiivsetest haigusjuhtudest). Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. 96,8% haigetest hospitaliseeriti (100,0% invasiivsetest haigusjuhtudest).

Joonis 61.

Pneumokokknakkusesse haigestumine kuude lõikes, 2017-2019 (haigete arv)

2019. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 1 839 inimest, nendest 0-14 a lapsed 1 081, noorukeid (15-17 a) 27 ja täiskasvanuid 731. Revaktsineeriti 128 inimest, nendest 0-14 a lapsed 50, noorukeid (15-17 a) 1 ja täiskasvanuid 77.

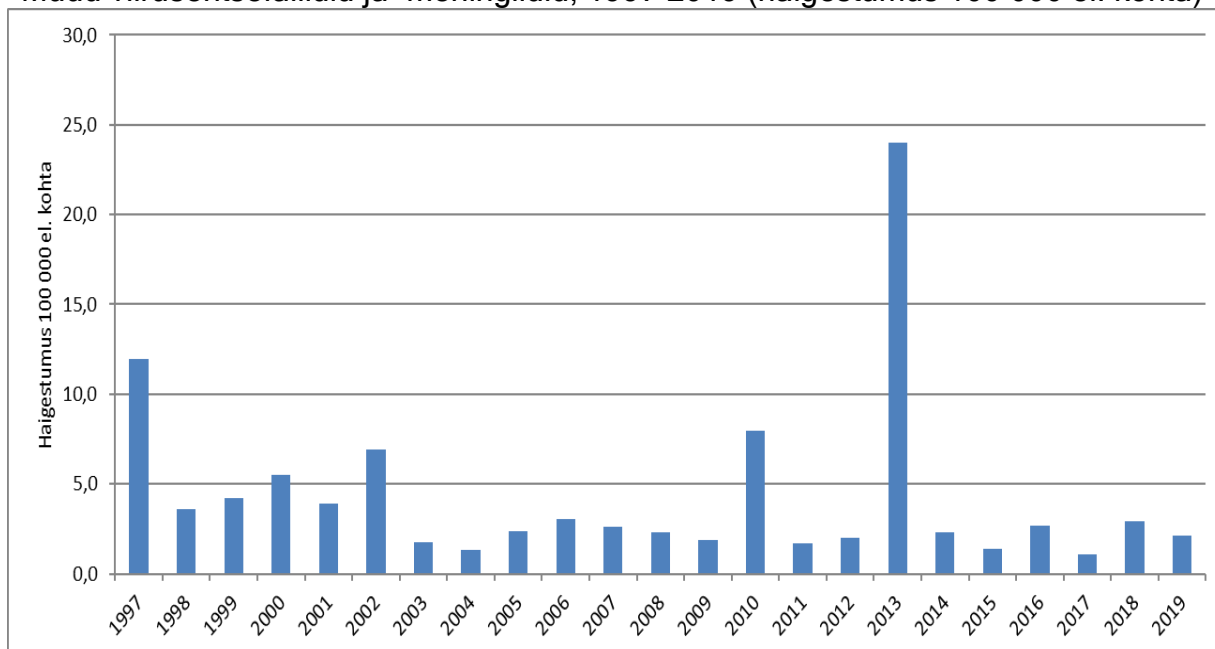
Muud viirusentsefaliidid ja -менингиидid (A85; A87)

Registreeriti 28 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,1 (2018. a oli 38 juhtu ehk 2,9 juhtu 100 000 elaniku kohta).

89,3% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. 21 juhul tekitajaks oli enteroviirus (esines 19 enteroviirusменингиидi ja kaks enteroviirusentsefaliidi juhtu).

Joonis 62.

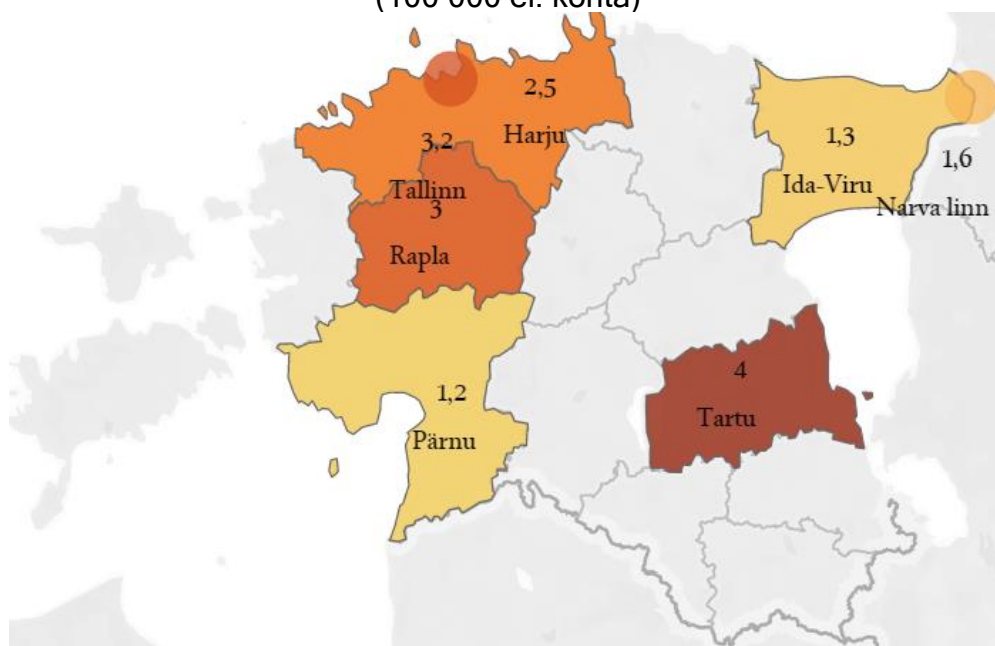
Muud viirusentsefaliidid ja -менингиидid, 1997-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti viies maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Tartumaal (4,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (3,2) ja Raplamaal (3,3).

Joonis 63.

Muude viirusentsefaliitide ja -менингиитide haigestumus maakonniti, 2019
(100 000 el. kohta)

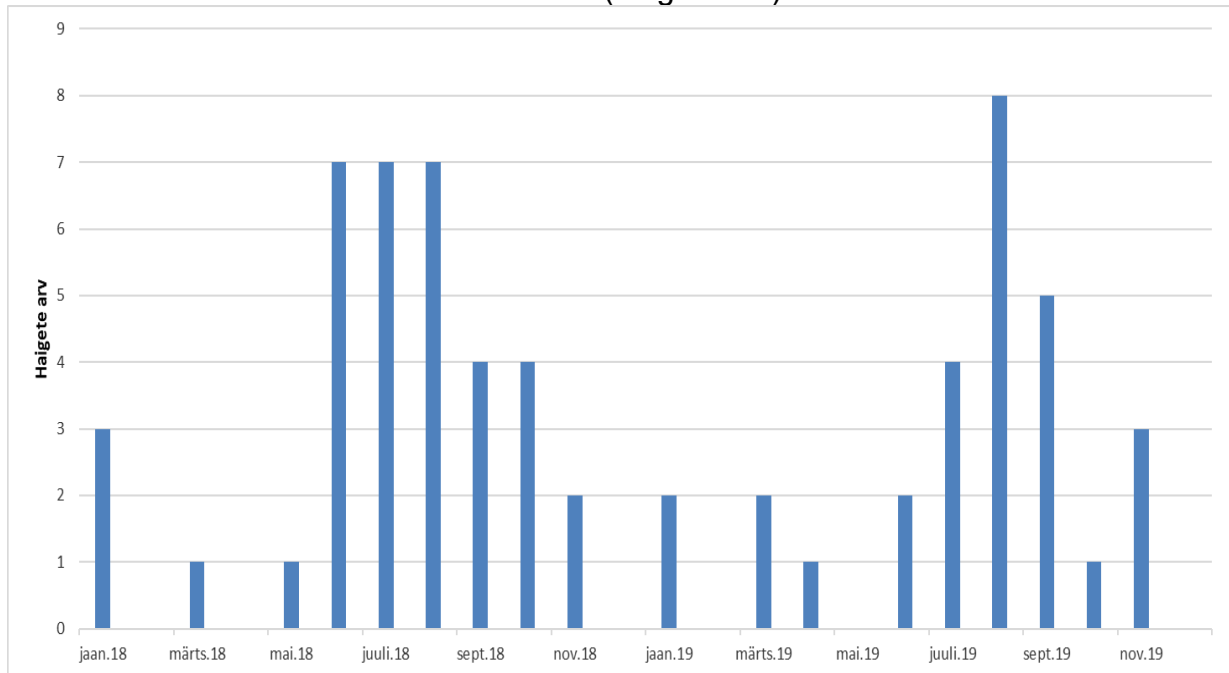
Haigetest 39,3% olid 0-14-aastased lapsed, 17,9% 15-19-aastased noorukid ja 35,8% 20-39-aastased isikud. Mehi oli 57,1% ja naisi 42,9%. 35,7% haigestunudest olid kooliõpilased, 21,4% töötavad isikud, 14,3% koolieelsed lapsed.

Ühel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Gruusias).

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, juulist septembrini haigestus 60,7% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti kõik haiged.

Joonis 64.

Muudesse viirusentsefaliitidesse ja -meningiitidesse haigestumine kuude lõikes, 2018-2019 (haigete arv)

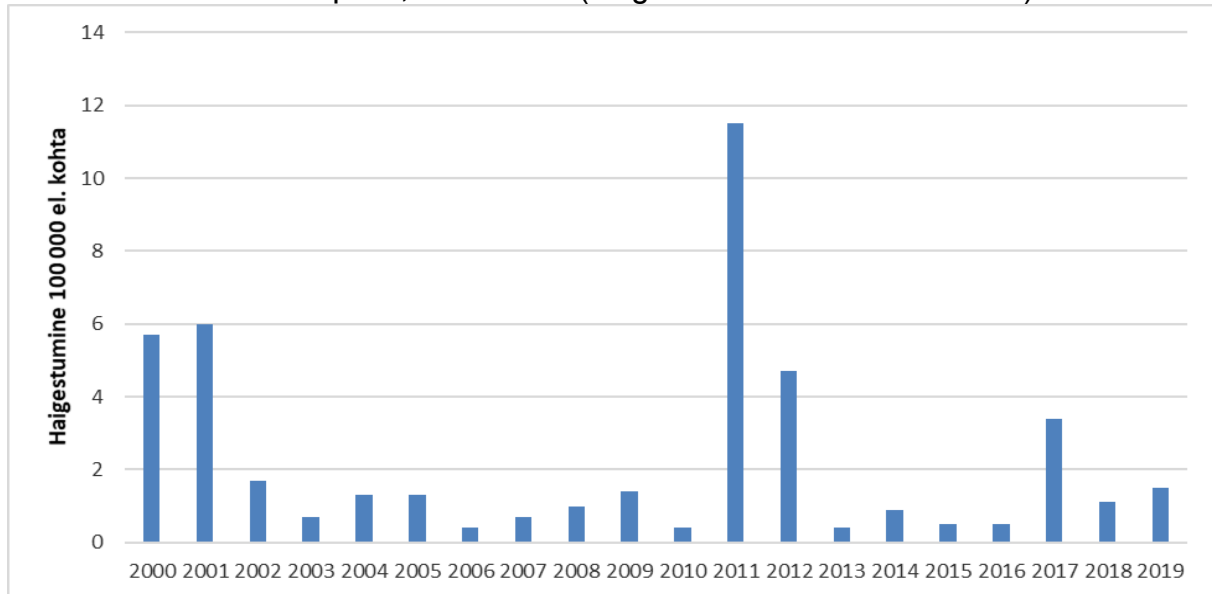
Viirushepatiitid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 20 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,5 (2018. a haigestus 15 inimest ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati seroloogiliselt.

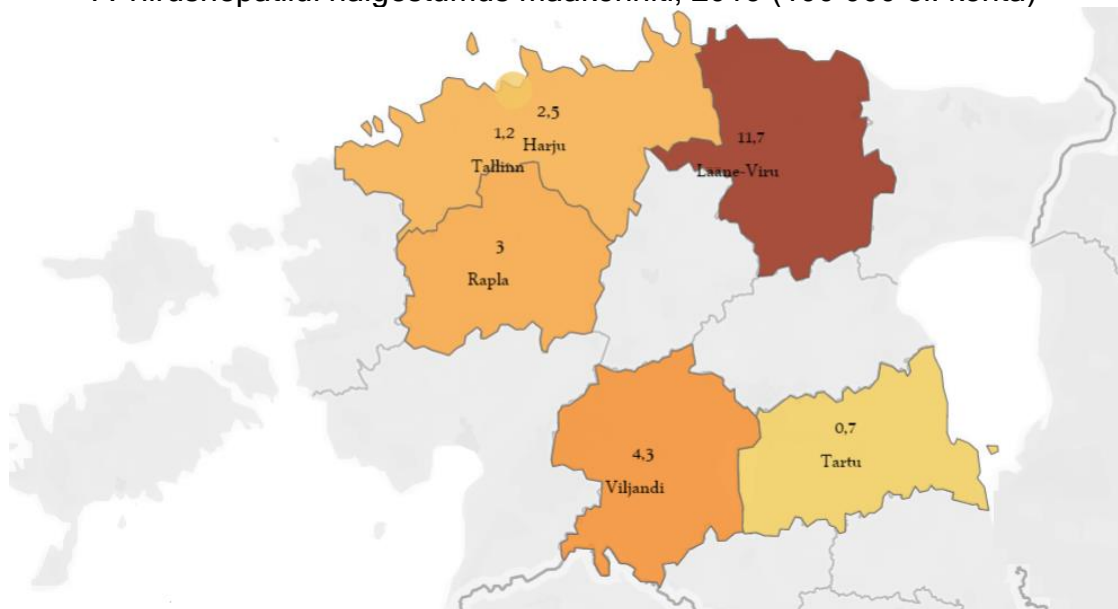
Joonis 65.

A-viirushepatiit, 2007-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 66.

A-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

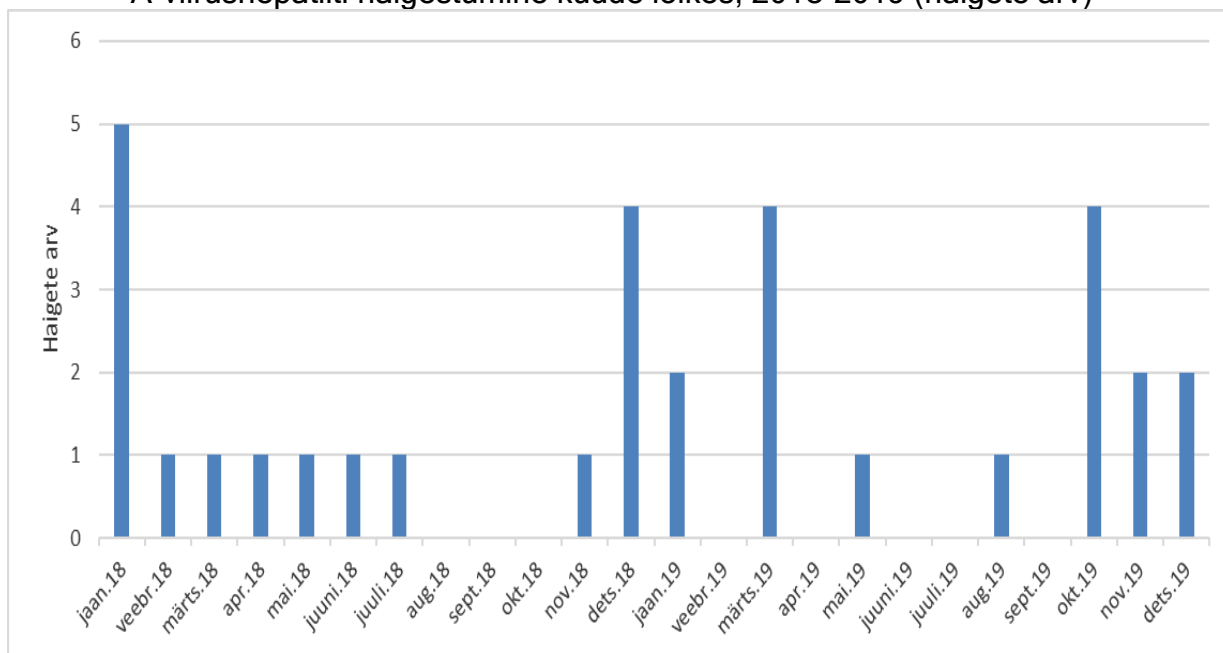

Haigestunuid registreeriti Tallinnas (1,2 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (2,5), Lääne-Virumaal (11,7), Raplumaal (3,0), Tartumaal (0,7) ja Viljandimaal (4,3).

Esines kaks haigestumise tõusu: 2018. aasta detsembrist kuni 2019. aasta märtsini (haigestus 50,0% haigetest) ning oktoobrist detsembrini (haigestus 40,0% haigetest).

Joonis 67.

A-viirushepatiiti haigestumine kuude lõikes, 2018-2019 (haigete arv)

Kahel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Indoneesias ja Saksamaal). 45,0% haigusjuhtudest olid sporaadilised, 20,0% esinesid kolletes kahe juhuga, esines üks rühmaviisiline haigestumine 7 haigusjuhuga.

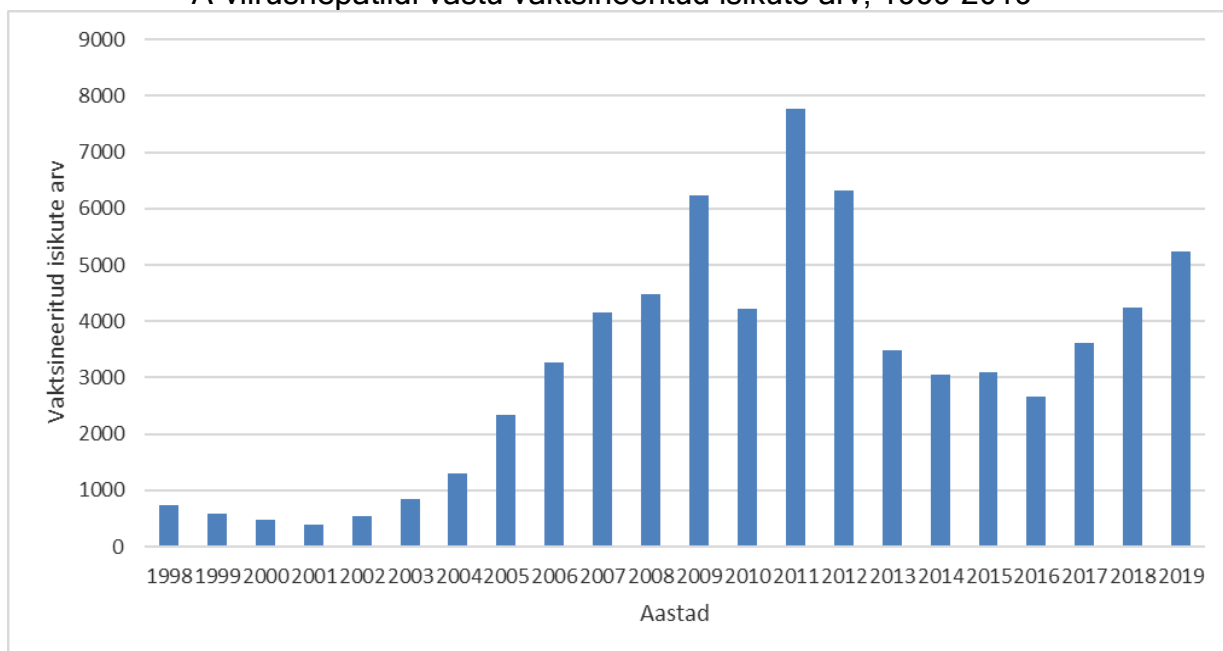
45,0% haigetest olid vanuses 20-49 aastat, 25,0% üle 50 aastat, 20,0% 5-9 aastat. Mehi oli 60,0%, naisi 40,0%. 60,0% haigestunute olid töötavad isikud, 25,0% kooliõpilased, 10,0% mittetöötavad isikud ning 5,0% koolieelsed organiseeritud lapsed.

A-hepatiidi viiruse genotüüp on teada viiel juhul (IB).

2019. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 4 871 inimest, neist 0-14 a lapsi 698, noorukeid (15-17 a) 173, täiskasvanuid 4 000. Revaktsineeriti 357 inimest, neist 0-14 a lapsi 62, noorukeid (15-17 a) 7, täiskasvanuid 288.

Joonis 68.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999-2019

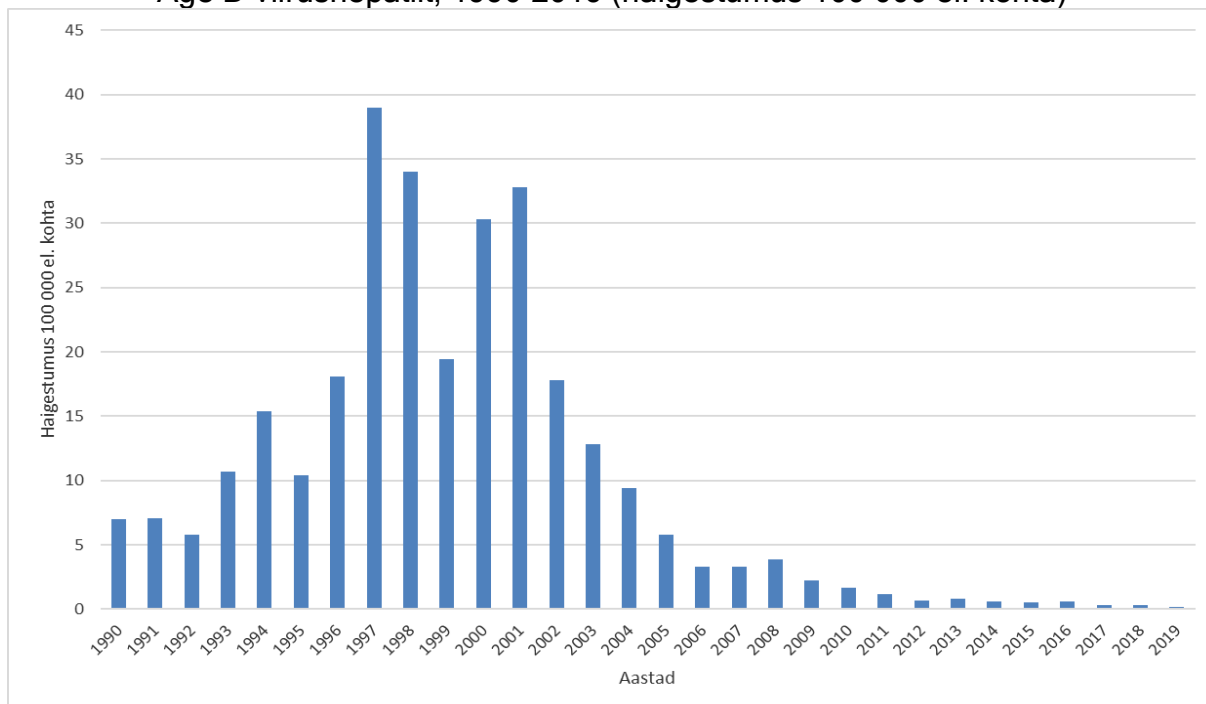

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 3 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2018. a oli 4 juhtu ehk 0,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 69.

Äge B-viirushepatiit, 1990-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

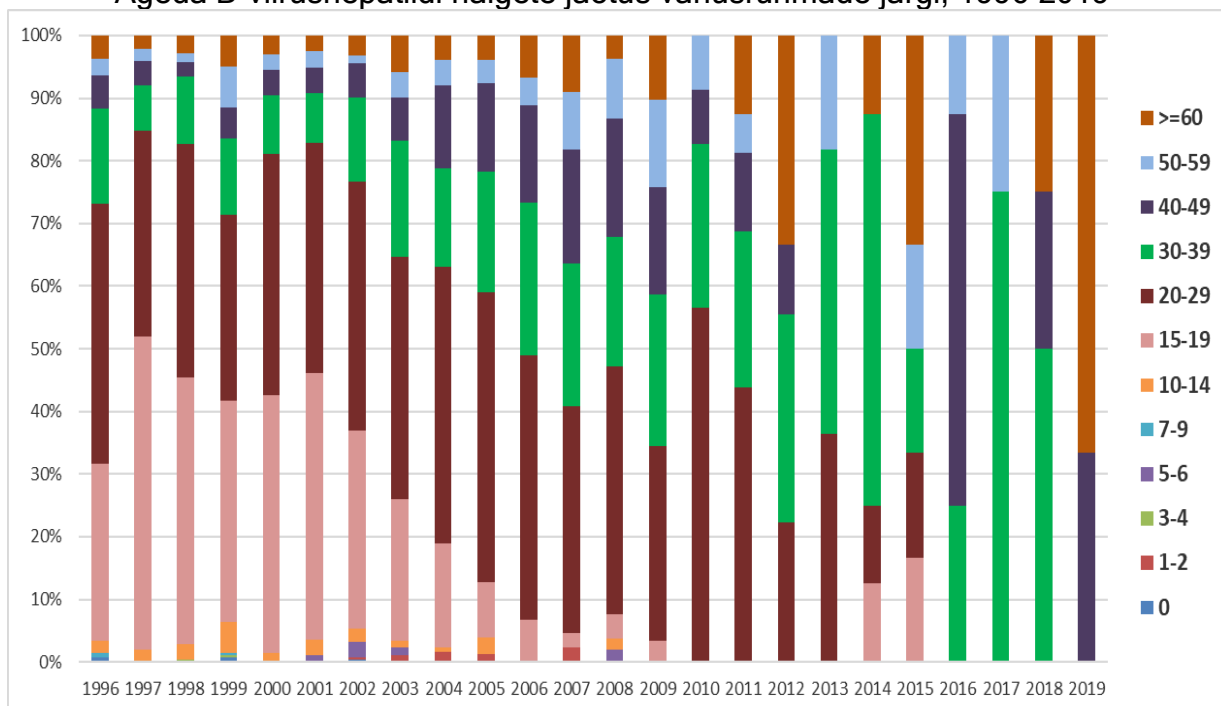

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Ida-Virumaal (1,3 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Narvas (1,6) ja Tartumaal (0,7).

Haigestunutest oli üle 60-aastaseid 66,7% ja 40-49-aastaseid 33,3%. Mehi oli 66,7% ja naised 33,3%.

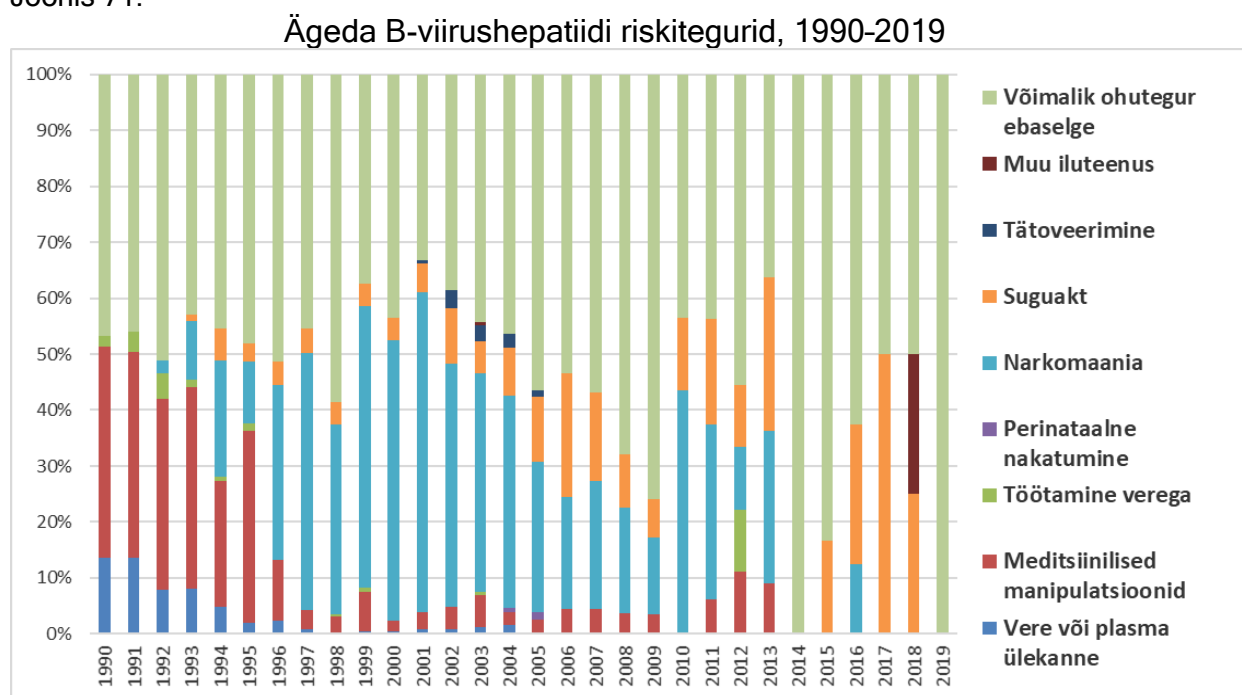
Joonis 70.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1996-2019

66,7% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 33,3% töötavad inimesed. Hospitaliseeriti 66,7% haigetest. Nakatumise riskitegurid jäid välja selgitamata. Ühel juhul võib oletada nakatumist väljaspool Eestit (Tais).

Joonis 71.

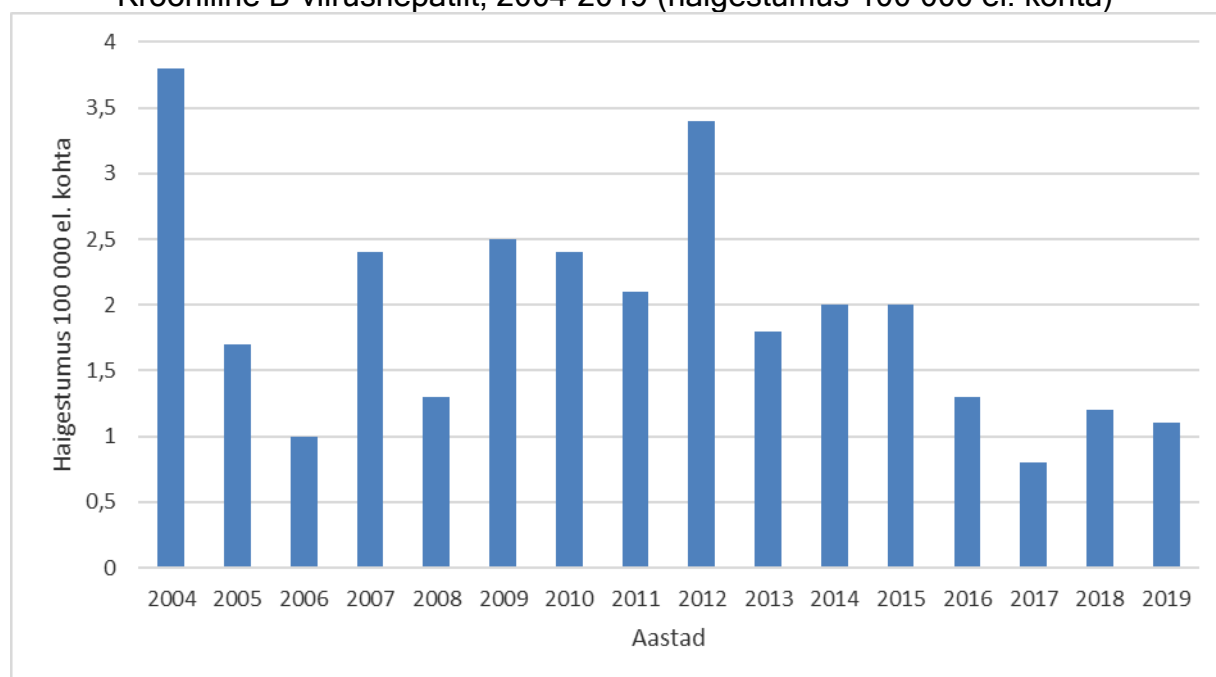

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 15 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,1 (2018. a oli 16 juhtu ehk 1,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 72.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (1,2 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (1,3), Narvas (3,3), Pärnumaal (1,2), Raplamaal (6,0), Tartumaal (0,7) ja Valgamaal (7,0).

46,7% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 50 aastat ja rohkem, 40,0% 30-49-aastased ning 13,3% 20-29-aastased isikud. Mehi oli 40,0%, naisi 60,0%. Tegevusala järgi: 46,7% haigetest olid mittetöötavad ja 33,3% töötavad isikud. 33,3% haigetest viibisid haiglaravil.

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Kahel juhul võib oletada nakatumist väljaspool Eestit (Filipiinidel ja Ghanas)

Oletatav nakatumise viis on teada ühel juhul (perinataalne nakatumine, välismaalasel). 93,3% juhtudest jäi riskitegur teadmata.

Tabel 18.

Laste hõlmatus B-viirushepatiidi immuniseerimisega, 2019 (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	93,5	91,0	96,4	0,1	4,7
Tallinn	91,5	89,3	95,9	0,1	5,9
Harjumaa	92,6	86,5	95,7	0,1	5,2
Hiiumaa	94,6	85,7	99,4	0,0	4,9
Ida-Virumaa	96,0	97,2	94,9	0,0	1,5
Narva	96,0	94,2	97,7	0,0	3,1
Järvamaa	96,2	93,9	98,3	0,0	3,4
Jõgevamaa	97,7	97,2	99,1	0,0	2,0
Lääne-Virumaa	95,7	93,6	96,8	0,1	3,5
Läänemaa	94,7	93,3	96,1	0,0	3,2
Pärnumaa	93,4	88,7	95,7	0,0	5,1
Põlvamaa	93,6	92,1	96,0	0,1	5,3
Raplamaa	96,0	93,4	98,1	0,1	3,9
Saaremaa	96,0	94,5	98,3	0,2	3,4
Tartumaa	95,2	94,2	96,4	0,1	4,2
Valgamaa	93,4	92,8	97,5	0,1	6,1
Viljandimaa	94,7	91,4	98,4	0,0	4,1
Võrumaa	94,5	92,0	98,7	0,2	4,2

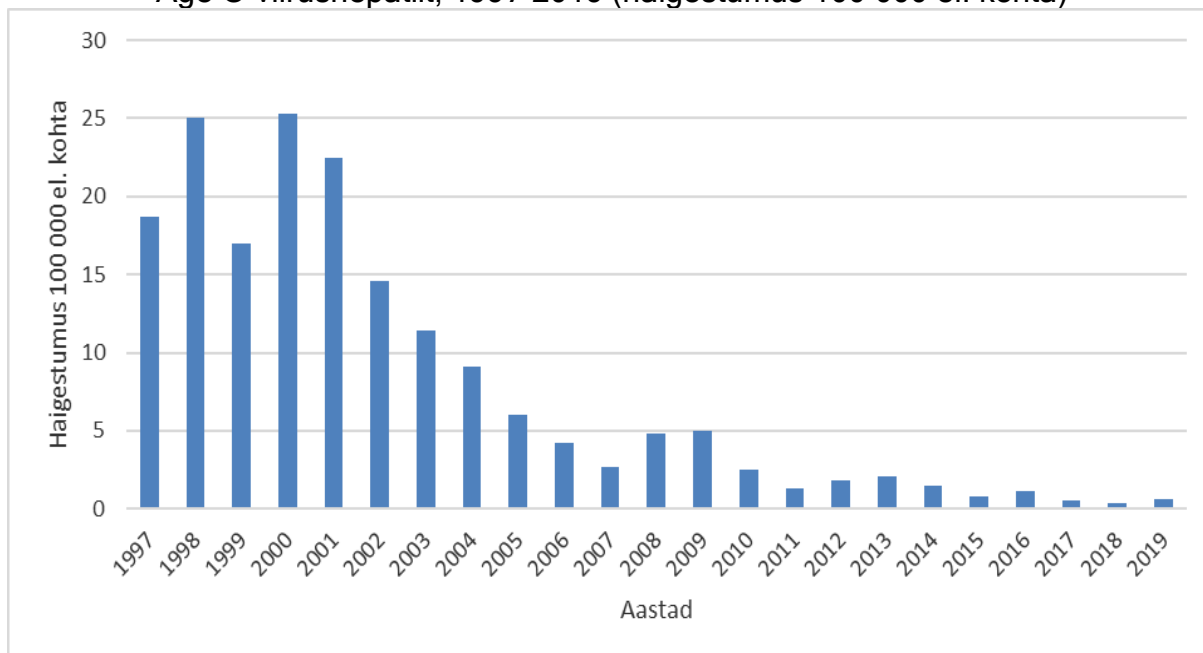
2019. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 15 200 inimest, nendest 0-14 a lapsi 13 904, noorukeid (15-17 a) 33 ja täiskasvanuid 1 263. Revaktsineeriti 812 inimest, nendest 0-14 a lapsi 421 ja täiskasvanuid 391. Immunoglobuliinprofülaktikat rakendati kolmel juhul (lastele 0-14 a kahel ja täiskasvanud isikule ühel juhul).

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 8 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6 (2018. a oli 5 juhtu ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 73.

Äge C-viirushepatiit, 1997-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

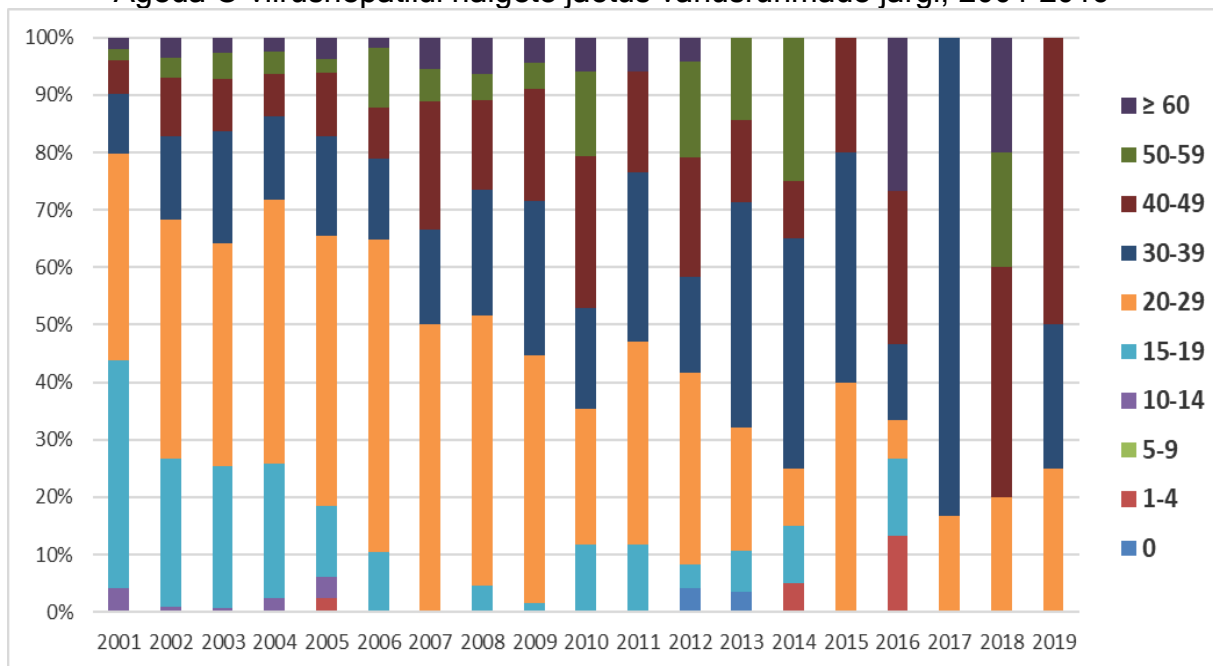
Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (3,9) ja Narvas (1,6).

50,0% haigestunudest olid 40-49-aastased, 25,0% 20-29-aastased isikud ning 25,0% 30-39-aastased isikud. Mehi oli 37,5% ja naisi 62,5%. 37,5% moodustasid töötavad ja 62,5% mittetöötavad inimesed (töötud ja töövõimetud).

75,0% haigetest viibisid haiglaravil.

Joonis 74.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001-2019

Joonis 75.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003-2019

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Oletatavad nakatumise viisid olid: sugulisel teel (heteroseksuaalselt) 62,5%, meditsiiniliste manipulatsiooni kaudu 12,5%, 25,0% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata.

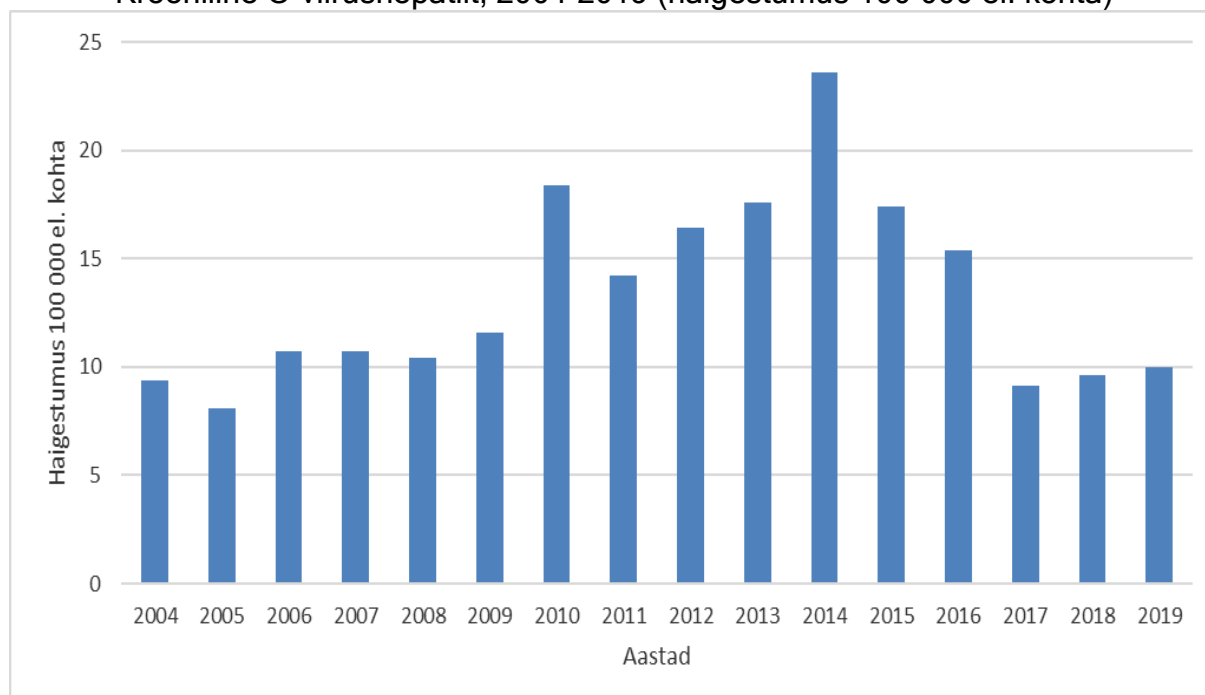
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 132 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 10,0 (2018. a vastavalt 126 ja 9,6). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Narvas (46,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (17,5) ja Tartumaal (16,5).

Joonis 76.

Krooniline C-viirushepatiit, 2004-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

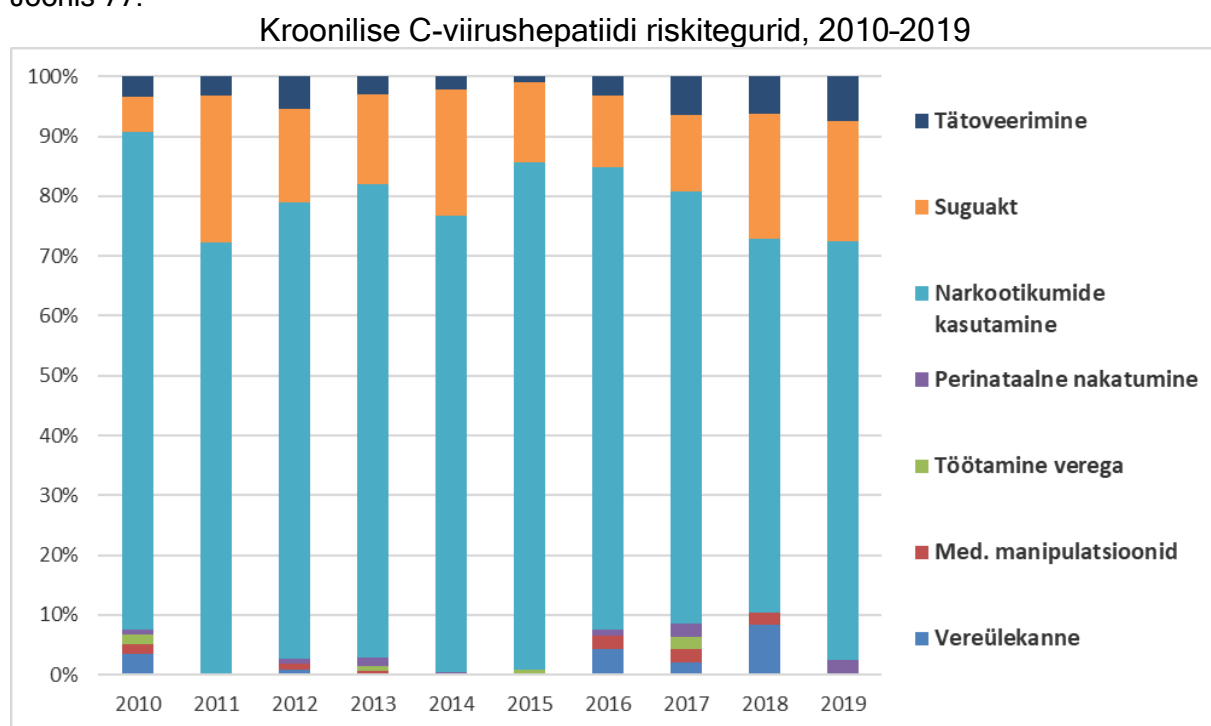

56,8% haigestunutest olid vanuses 30-49 aastat, 17,4% vanuses 50-59 aastat ja 16,7% vanuses üle 60 aastat.

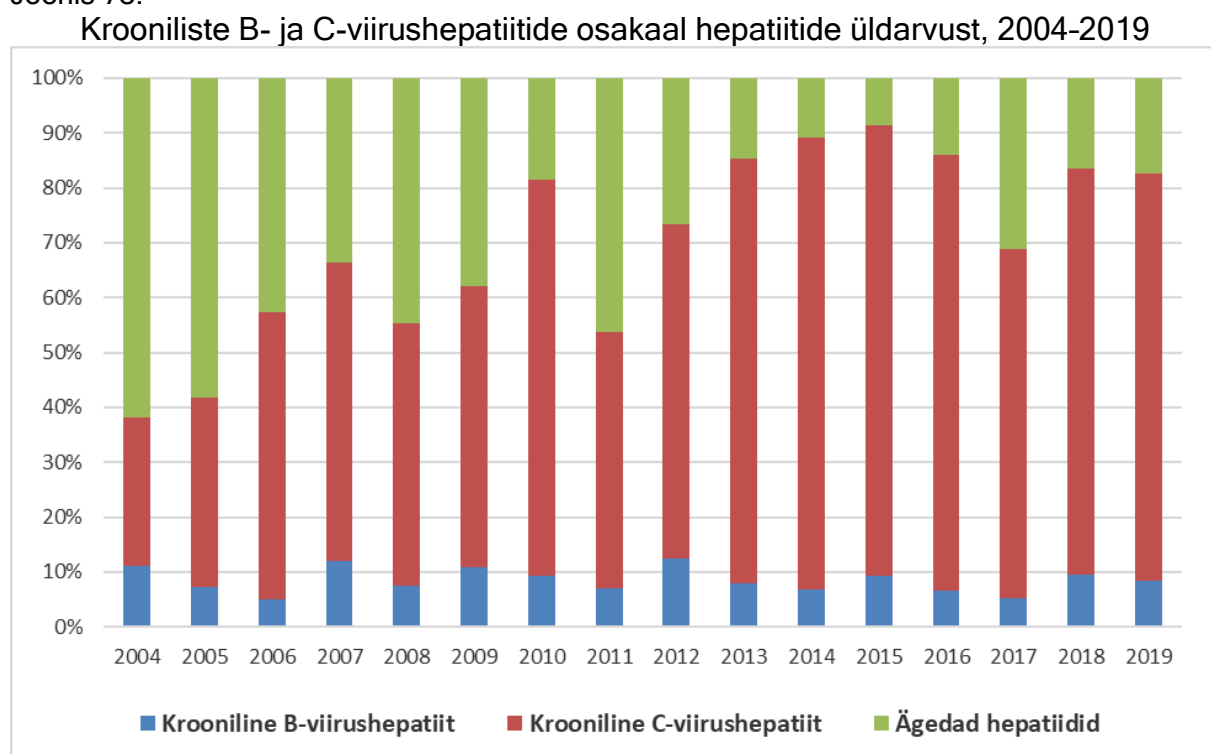
Mittetöötavad isikud moodustasid 51,5% haigetest (sealhulgas kinnipeetavad, kelle osakaal haigete üldarvust oli 15,9%), töötavad isikud 32,6% haigetest. Mehi oli 59,8%, naisi 40,2%. Hospitaliseeriti 8,3% haigetest.

Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 30,3% juhtudest, sh narkootikumide tarvitamine (21,2% juhtude üldarvust), heteroseksuaalselt (6,1%), tätoveerimine (2,3%) ja perinataalne nakatumine (0,8%).

Joonis 77.

Joonis 78.

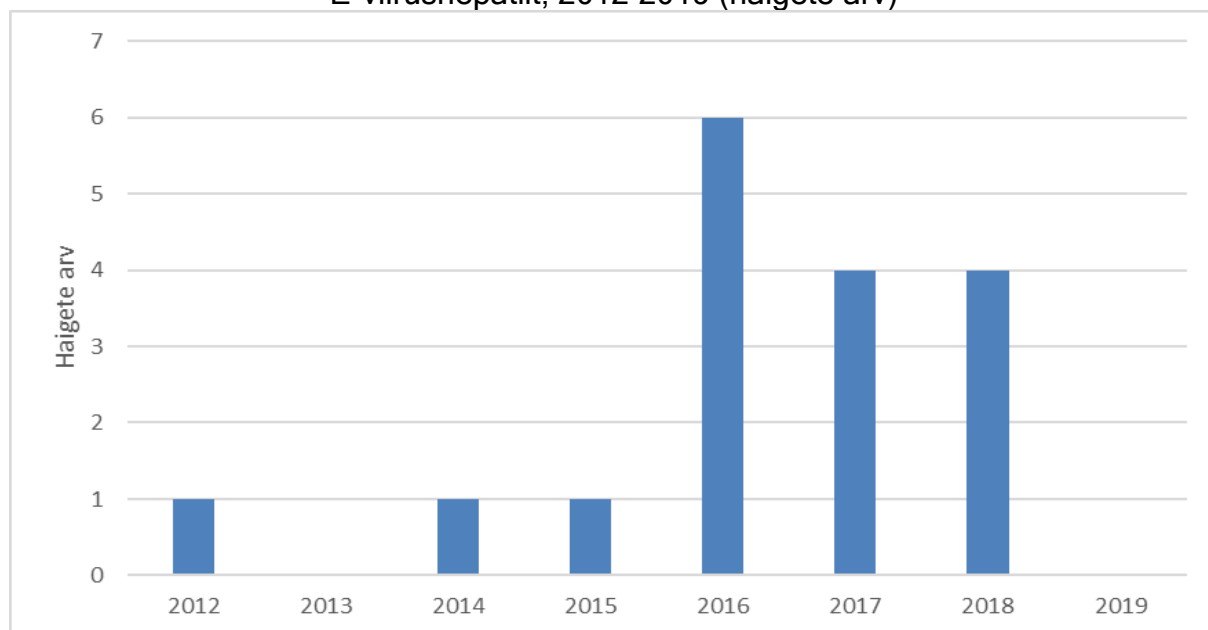

E-viirushepatiit (B17.2)

2019. aastal haigusjuhte ei esinenud (2018. aastal oli 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,3).

Joonis 79.

E-viirushepatiit, 2012-2019 (haigete arv)

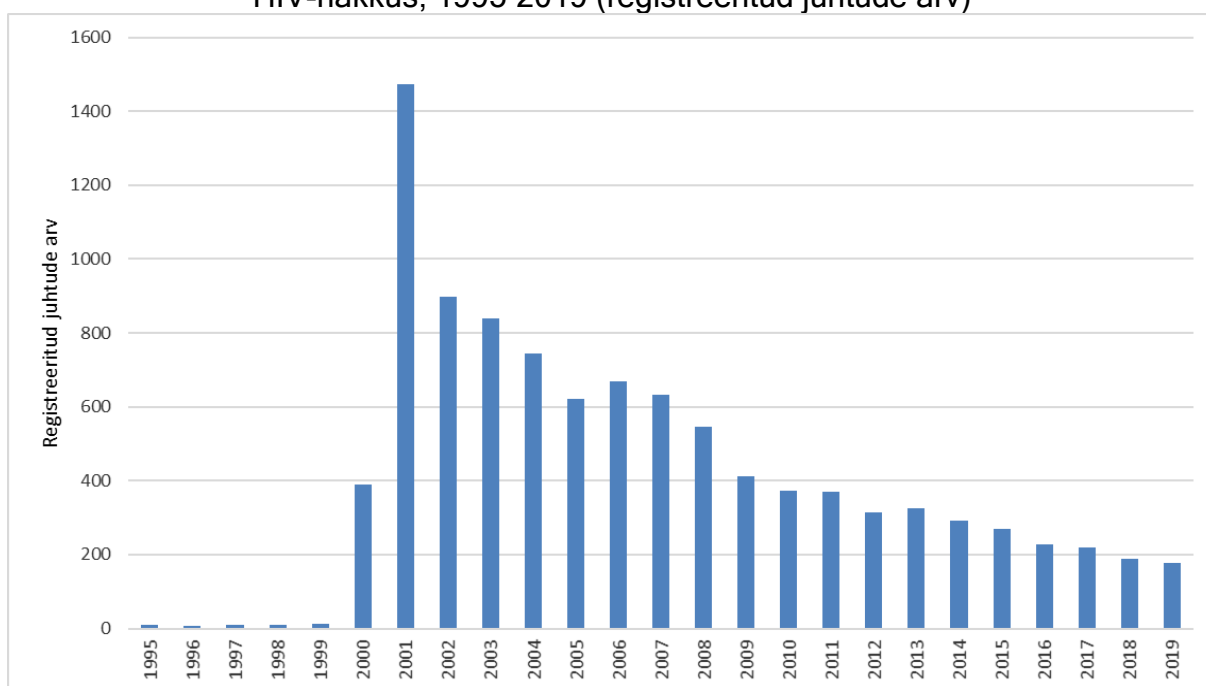

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul diagnoositud (seisuga 31.12.2019. a) **HIV-nakkus** 10 079 inimesel. 2019. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 178, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 13,5 (2018. a vastavalt 190 ja 14,4). 2019. a avastatud nakatunutest suurem osa elab Tallinnas (53,4%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 24,7%). Suurem haigestumus 100 000 el. kohta oli Narvas (34,6), Ida-Virumaal (29,6) ja Valgamaal (24,4).

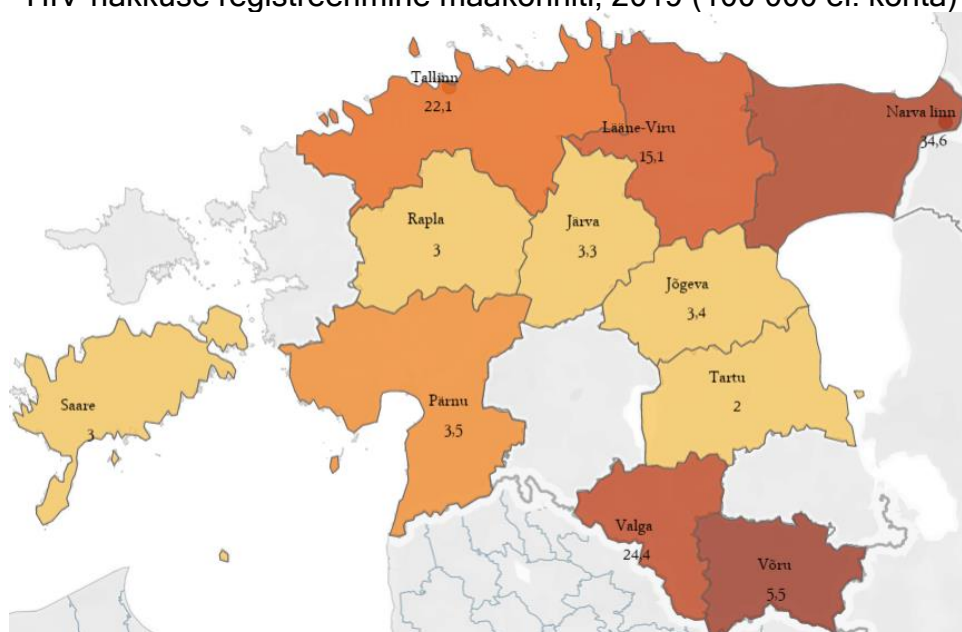
Joonis 80.

HIV-nakkus, 1995-2019 (registreeritud juhtude arv)

Joonis 81.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

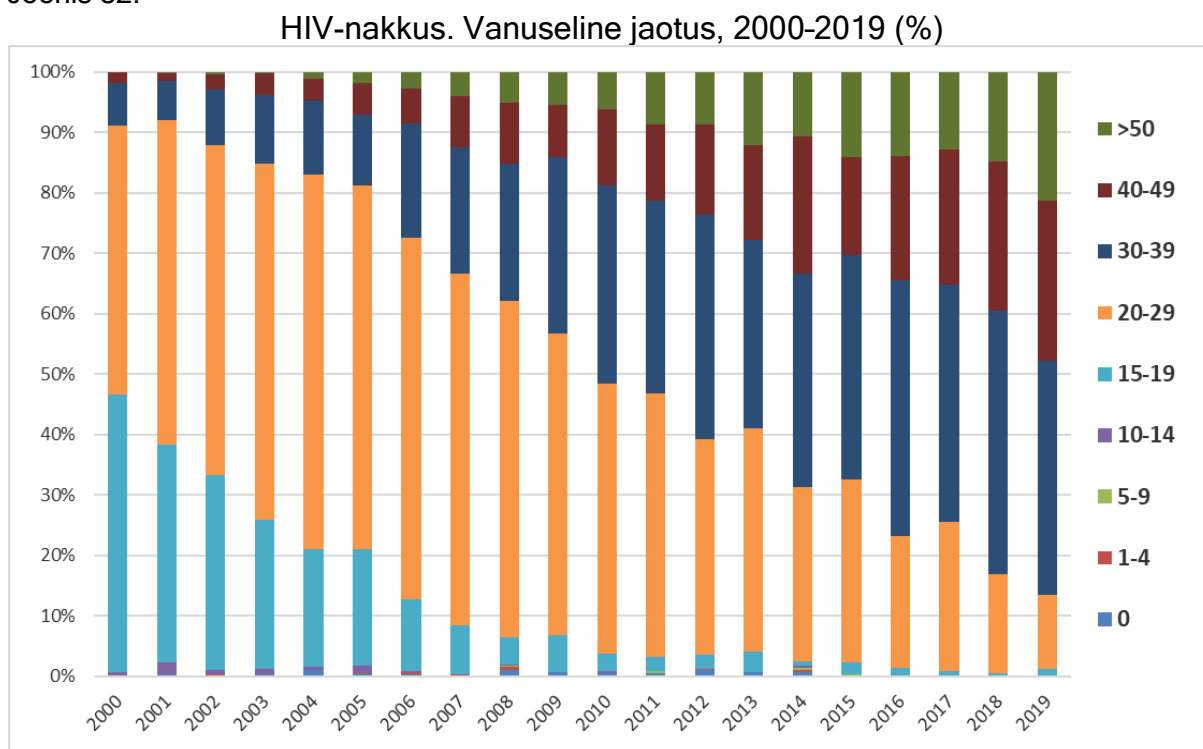
Tabel 19.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987-2019

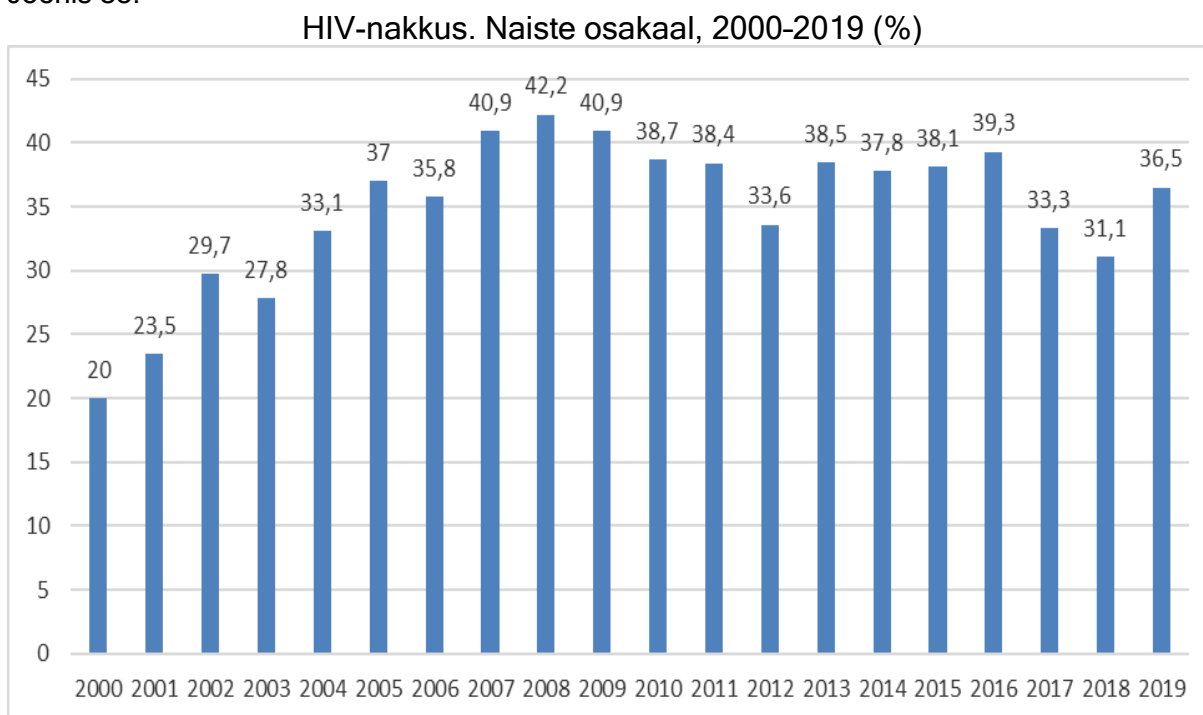
	1987-1999	2000-2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Kokku
Tallinn	64	2041	240	216	150	165	205	148	185	138	132	111	94	82	95	4066
Harjumaa	6	172	15	14	43	11		12		7	4	3	10	19	11	327
Hiiumaa		1							1					1	0	3
Ida-Virumaa	11	1537	143	123	114	97	81	79	73	63	59	55	48	34	23	2540
Narva (eraldi)	1	1585	170	160	75	71	54	52	50	59	53	34	33	24	21	2442
Jõgevamaa		3									1	1	1		1	7
Järvamaa		10			3					1	2			2	1	19
Läänemaa		2								1	1	1	2	1	0	8
Lääne- Virumaa	2	58	17	10	2	4	6	3	5	4	2	8	3	8	9	141
Põlvamaa		2	1		1					1					0	5
Pärnumaa		11	1		2	6	3	1	2	2	3	2	9	4	3	49
Raplamaa		9		2		1		1		3	1	3	2	1	1	24
Saaremaa		6	1							1		4	3	1	1	17
Tartumaa	1	183	40	20	19	15	20	16	8	9	10	6	11	7	3	368
Valgamaa		1	2		1		1	1		1				2	7	16
Viljandimaa		7	2		1	2		2	1	1	1	1	1	3	0	22
Võrumaa		2	1								1		2	1	2	9
Muu	11	5														16
Kokku:	96	5635	633	545	411	372	370	315	325	291	270	229	219	190	178	10079

Vanusrühmas 0-14 a ei diagnoositud ühtegi juhtu. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 30-39 (38,8%), 40-49 (26,4%) ja 50-59 (12,9%). HIV-nakatunutest 63,5% on mehed ja 36,5% naised.

Joonis 82.

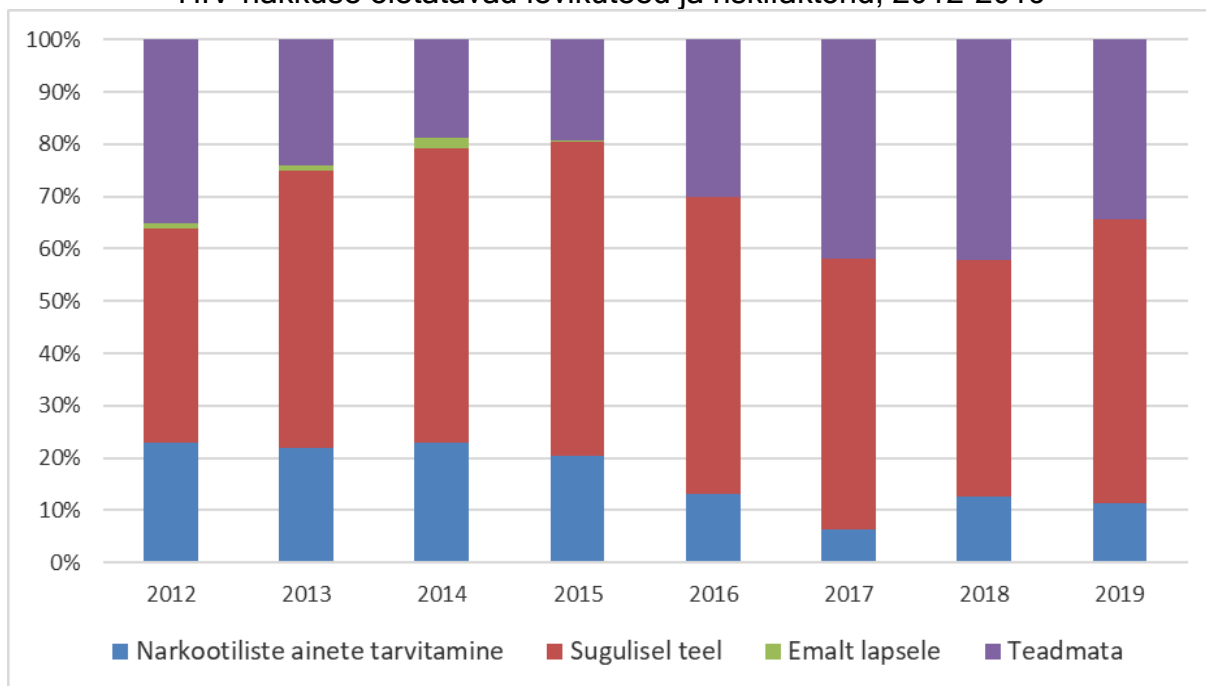
Joonis 83.

Oletatavad levikuteed on teada 65,7% 2019. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: parenteraalne (narkootiliste ainete süstimine) 20 (11,2% üldarvust), parenteraalne (muu) üks (0,6%), heteroseksuaalne 73 (41,0%), homoseksuaalne 16 (9,0%), täpsustamata seksuaalne 7 (3,9%).

Joonis 84.

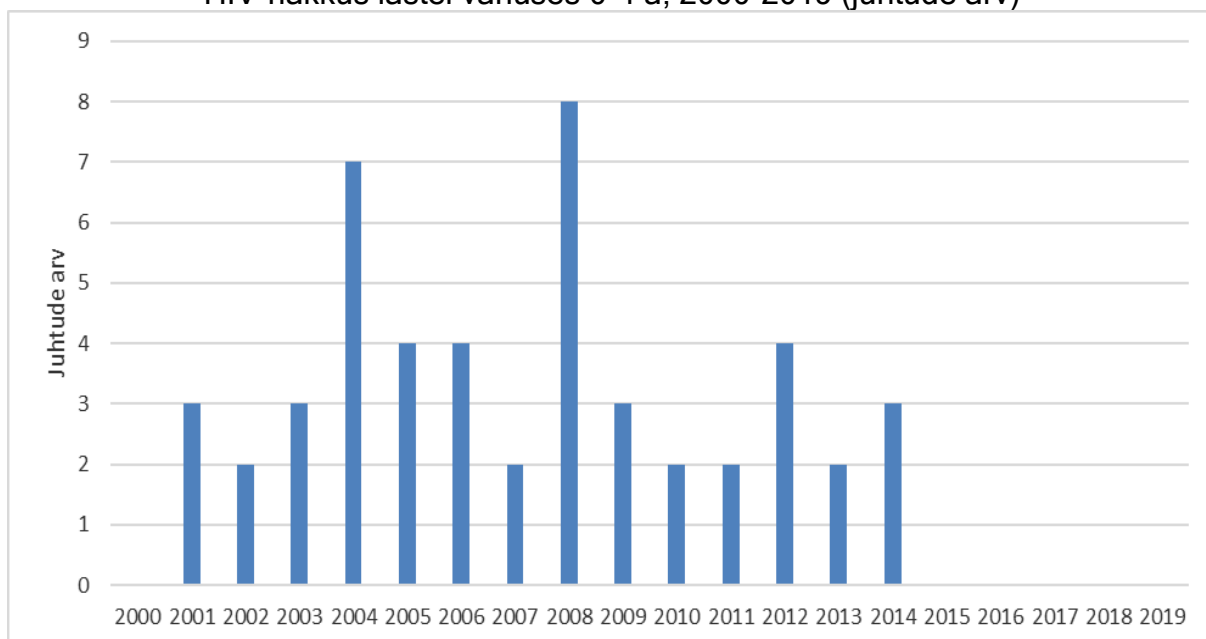
HIV-nakkuse oletatavad levikuteed ja riskifaktorid, 2012-2019

Ühtegi nakkuse ülekandmist emalt lapsele ei registreeritud.

Joonis 85.

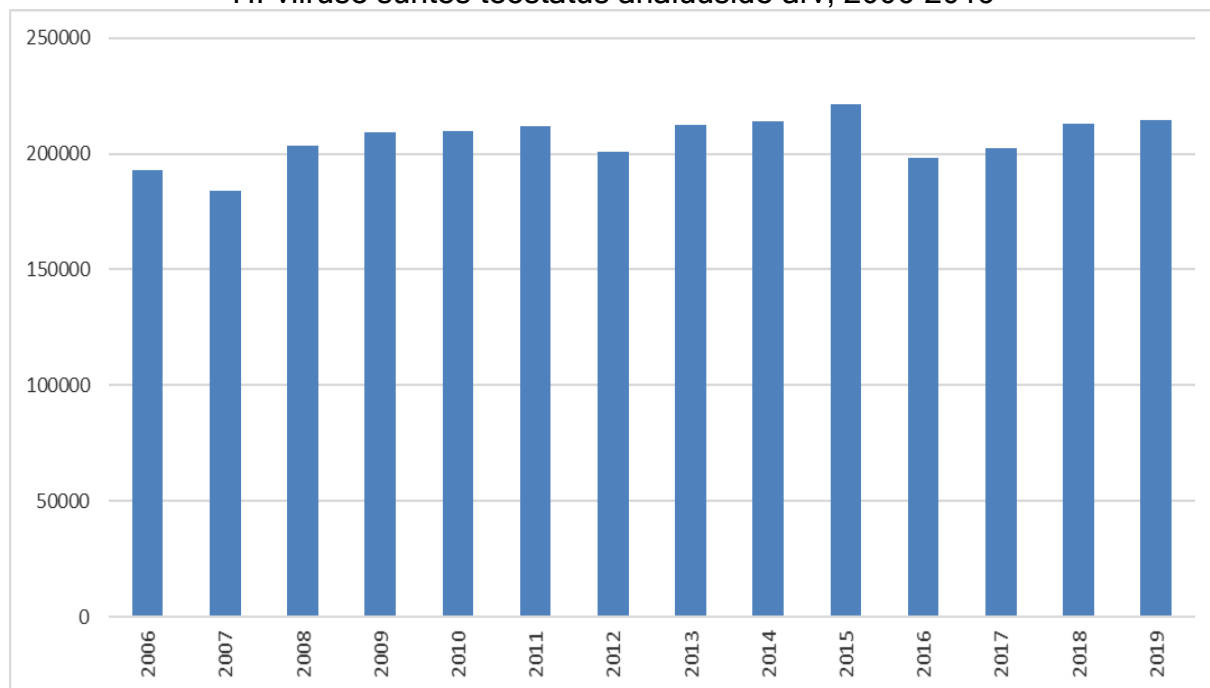
HIV-nakkus lastel vanuses 0-4 a, 2000-2019 (juhtude arv)

2018. aastal uuriti HI-viiruse suhtes 214 497 proovi.

Joonis 86.

HI-viiruse suhtes teostatus analüüside arv, 2006-2019

Tabel 20.

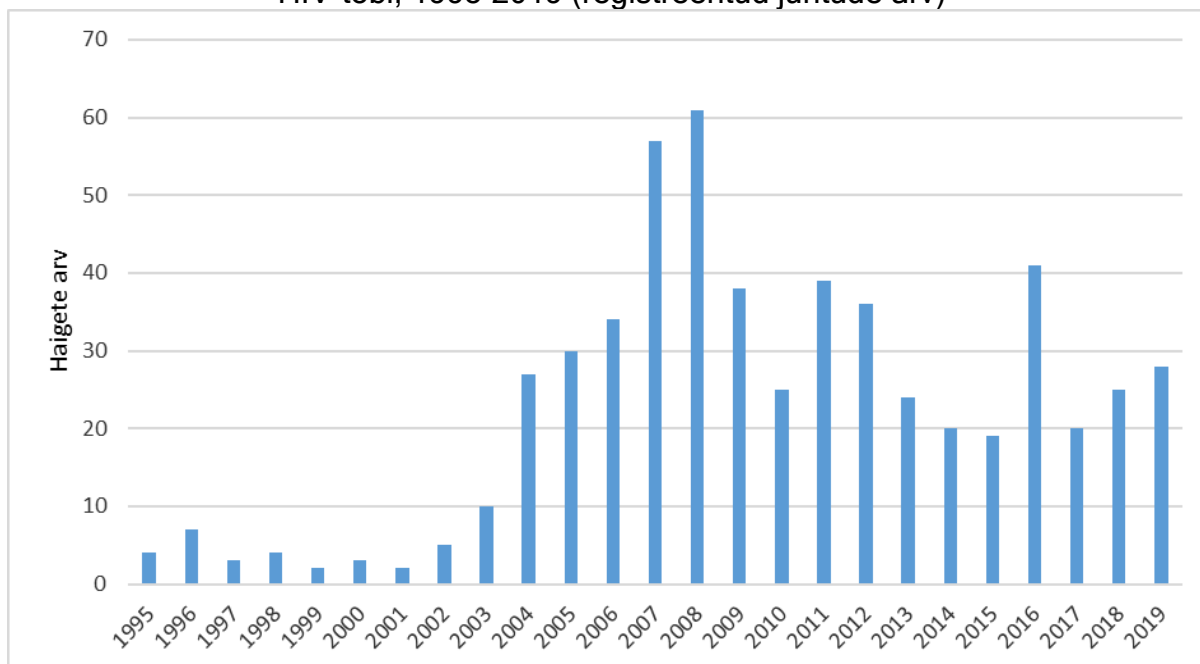
Testimine HI-viiruse suhtes maakonniti, 2019

Piirkond	Testide arv
Tallinn	144169
Harjumaa	
Hiiumaa	197
Ida-Virumaa	5677
Narva	6094
Jõgevamaa	495
Järvamaa	640
Läänemaa	818
Lääne-Virumaa	1284
Põlvamaa	510
Pärnumaa	10535
Raplamaa	
Saaremaa	1315
Tartumaa	39986
Valgamaa	525
Viljandimaa	1440
Võrumaa	812
Kokku	214497

HIV-tõbe diagnoositi 28 nakatunul, haigestumus 100 000 el. kohta oli 2,1 (2018. aastal oli 25 juhtu ehk 1,9 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2019. a) HIV-tõbi diagnoositud 567 inimesel.

Joonis 87.

HIV-tõbi, 1995-2019 (registreeritud juhtude arv)

Tabel 21.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988-2019

Maakond/ aasta	1988-1999	2000-2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Kokku
Tallinn		21	10	11	27	27	15	5	10	15	11	10	7	26	10	12	13	230
Harjumaa		3	1	4	1	2	1	10	4	5	2	2	1	5	1	3	4	49
Hiiumaa		1														1	0	2
Ida-Virumaa		5	9	7	13	21	12	6	6	9	5	1	4	1	1	2	4	106
Narva (eraldi)		12	8	11	13	10	8	3	15	5	2	5	2	2	3		3	102
Jõgevamaa			1		1												0	2
Järvamaa											1		1		1		0	3
Läänemaa										1					1		0	2
Lääne-Virumaa		1					1	1	1	1	3		3	2		3	3	19
Põlvamaa																	0	0
Pärnumaa		1							3			1		2	2	3	0	12
Raplamaa						1	1										0	2
Saaremaa		1												3	1	1	0	6
Tartumaa		1			1							1	1				0	4
Valgamaa			1	1	1												0	3
Viljandimaa																	0	0
Võrumaa																	1	1
Muu/teadmata	23	1																24
Kokku:	23	47	30	34	57	61	38	25	39	36	24	20	19	41	20	25	28	567

2019. aastal registreeriti nakkushaigust Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Lääne-Virumaal ja Võrumaal. Suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (5,2 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (5,0) ja Narvas (4,9).

39,3% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 30-39 aastat, 25,0% vanuses 40-49 aastat, 32,1% vanuses üle 50 aastat. Mehi oli 67,8%, naisi 32,2%.

Tabel 22.

Haigused ja seisundid, mille alusel diagnoositi HIV-tõbi, 2019

Indikaatorhaigus	Haigete arv
Burkitti lümfoom	1
Korduv pneumoonia	1
Kopsuväline Mycobacterium tuberculosis'e nakkus	1
Kurtumussündroom	2
Mycobacterium avium kompleksi etioloogiaga dissemineerunud või kopsuväline nakkus	1
Mycobacterium tuberculosis etioloogiaga kopsutuberkuloos	3
Pneumocystis jirovecii pneumoonia	6
Progresseeruv multifokaalne leukoentsefalopaatia	5
Söögitoru kandidiaas	2
Täpsustamata lümfoom	1
Teadmata	6

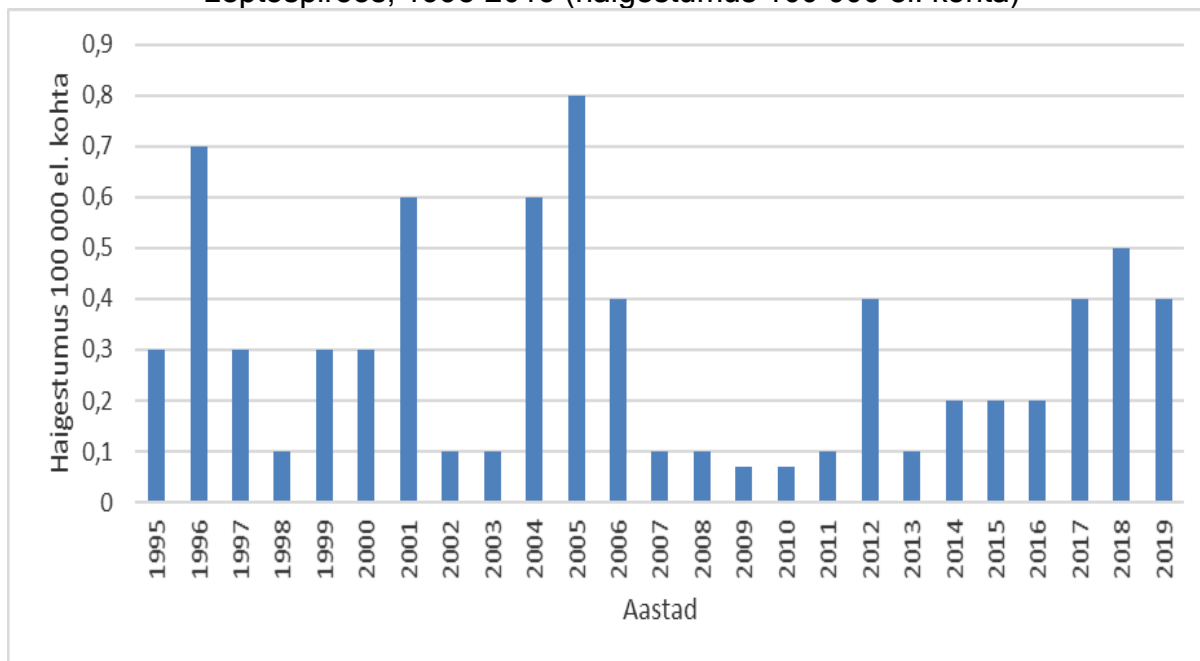
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 5 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,4 (2018. a oli 6 juhtu ehk 0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Põlvamaal (4,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (2,3), Valgamaal (3,5) ja Võrumaal (2,8).

Joonis 88.

Leptospiroos, 1995-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt (ühel juhul *Leptospira icterohaemorrhagiae* + *Leptospira pomona* + *Leptospira bratislava*, neljal juhul *Leptospira* spp). Haigetest 60,0% oli mehi, 40,0% naisi. 60,0% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses üle 60 aastat, 20,0% vanuses 20-29 aastat ja 20,0% vanuses 40-49 aastat. 60,0% haigetest moodustasid töötavad isikud ja 40,0% vanaduspensionärid. 100,0% haigetest hospitaliseeriti. Esines üks surmajuht. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

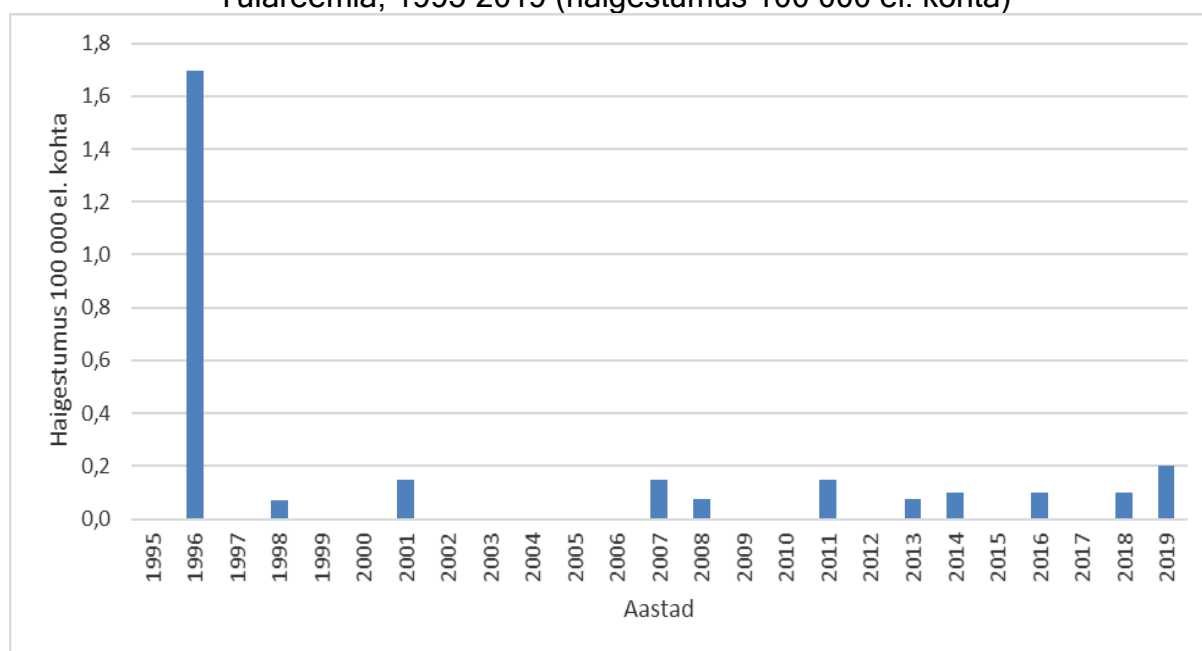
Tulareemia (A21)

2019. aastal registreeriti 2 tulareemia haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,2 (2018. aastal oli 1 haigusjuht ehk 0,1 juhtu 100 000 el. kohta).

Haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Põlvamaal (4,0). Diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Haigestunutest oli üks mees ja üks naine vanuses üle 50 a, töötavad isikud. Üks haige viibis haiglaravil, üks kodusel ravil, paranesid. Ühel juhul võib oletada nakatumist väljaspool Eestit (Rootsis).

Joonis 89.

Tulareemia, 1995-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

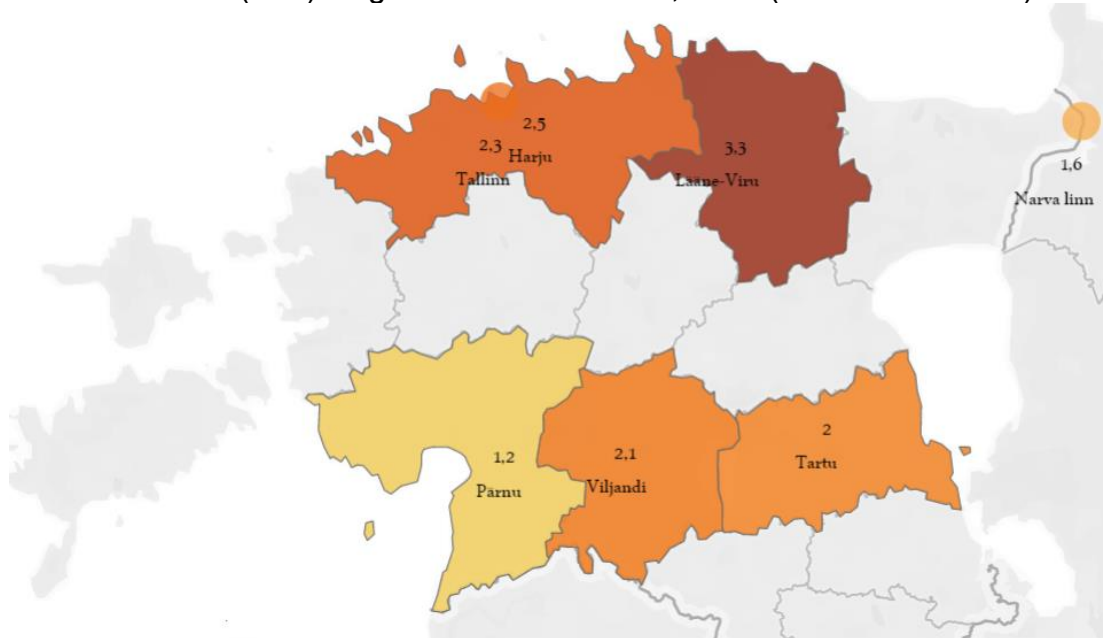

Listerioos (A32)

Registreeriti 22 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,7 (2018. a oli 28 juhtu ehk 2,1 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (2,3 100 000 el. kohta), Harjumaal (2,5), Narvas (1,6), Lääne-Virumaal (3,3), Pärnumaal (1,2), Tartumaal (2,0) ja Viljandimaal (2,1).

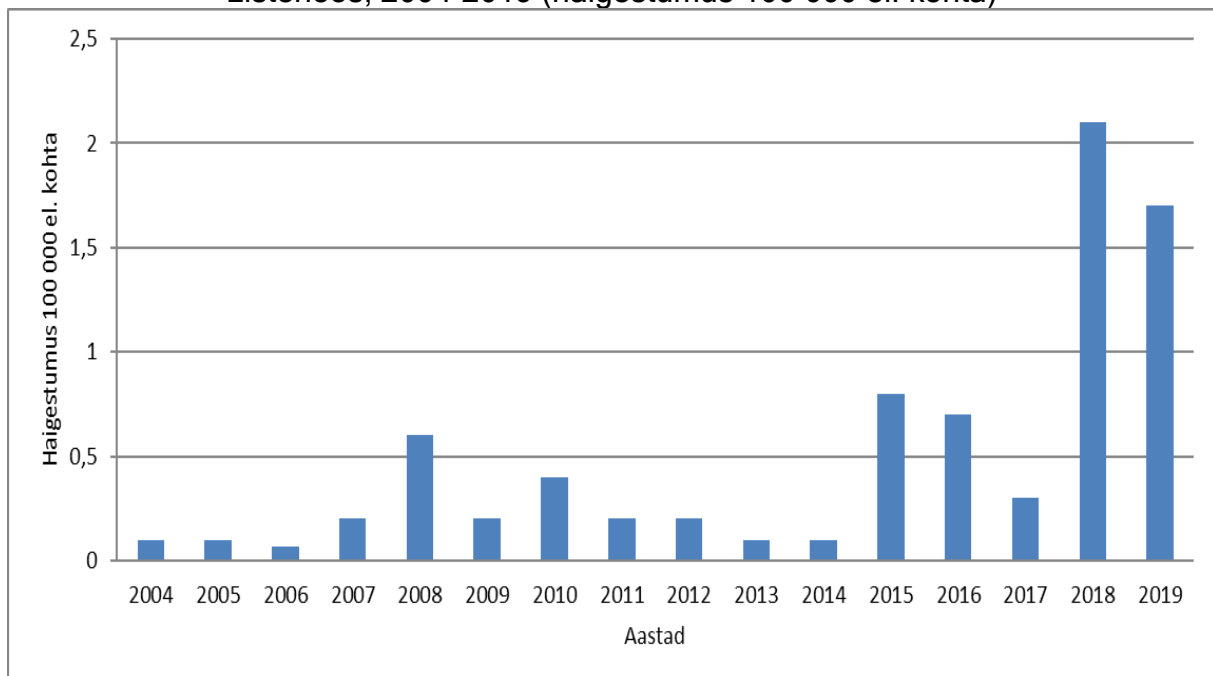
Joonis 90.

Listerioosi (A32) haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Joonis 91.

Listerioos, 2004-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. *Listeria* täisgenoomi sekveneerimisel tuvastati viis alamtüüpi: ST87 (63,6% registreeritud juhtudest), ST8 (18,2%), ST1 (9,1%), ST4 (4,5%) ja ST451 (4,5%). Kliiniliselt avaldusid haigusjuhud meningiidi või entsefaliidina 22,7%, septitseemiana 54,5%, muu/täpsustamata vormina 18,2%.

Esines üks vastsündinu listerioos. Kõik haiged hospitaliseeriti. Kolm haigusjuhtu lõppesid surmaga.

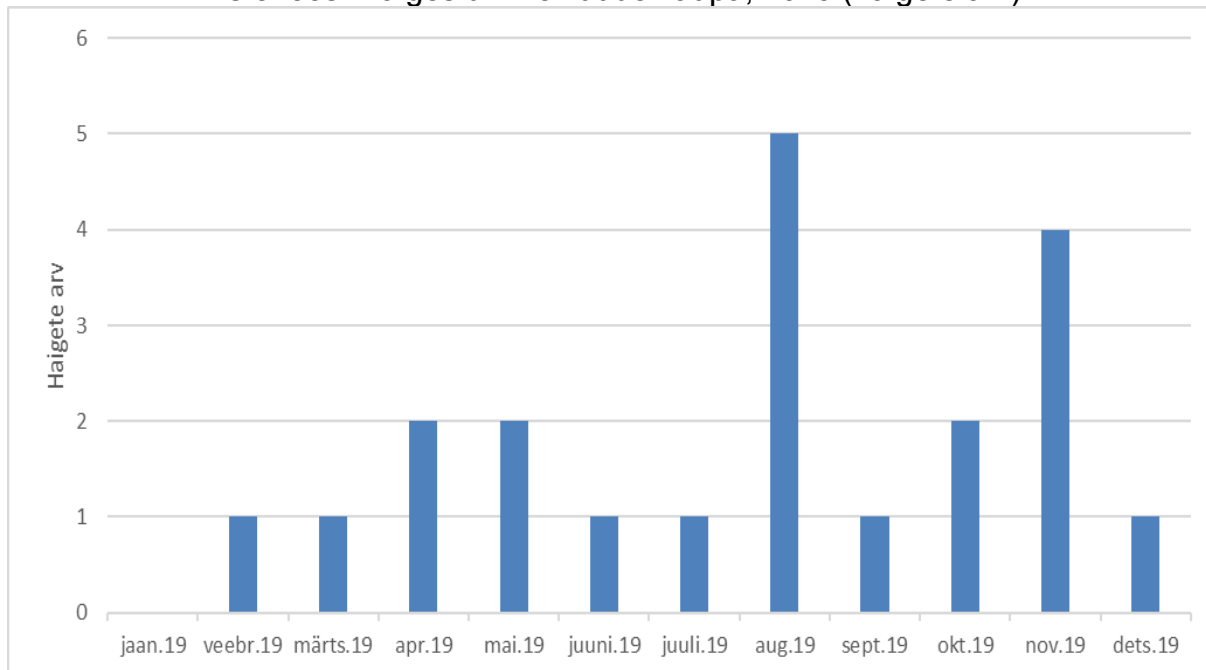
72,7% haigetest moodustasid üle 60-aastased isikud, 18,2% 30-49-aastased isikud 4,5% 20-29-aastased isikud ning 4,5% lapsed 0-vanuses. Mehi oli 63,6%, naisi 36,4%. Haigetest 72,7% olid mittetöötavad (vanaduspensionärid), 18,2% töötavad isikud.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, augustist novembrini haigestusid 54,5% haigetest.

Joonis 92.

Listerioos. Haigestumine kuude kaupa, 2019 (haigete arv)

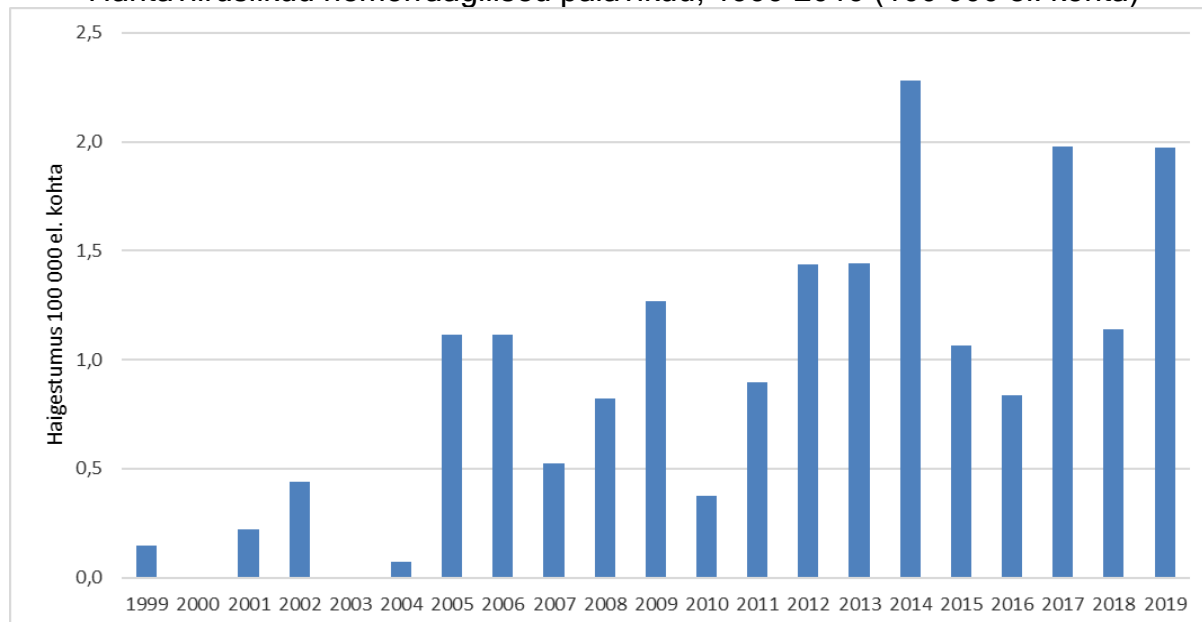

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5, A98.6)

Registreeriti 26 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,0 (2018. a oli 15 juhtu ehk 1,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 93.

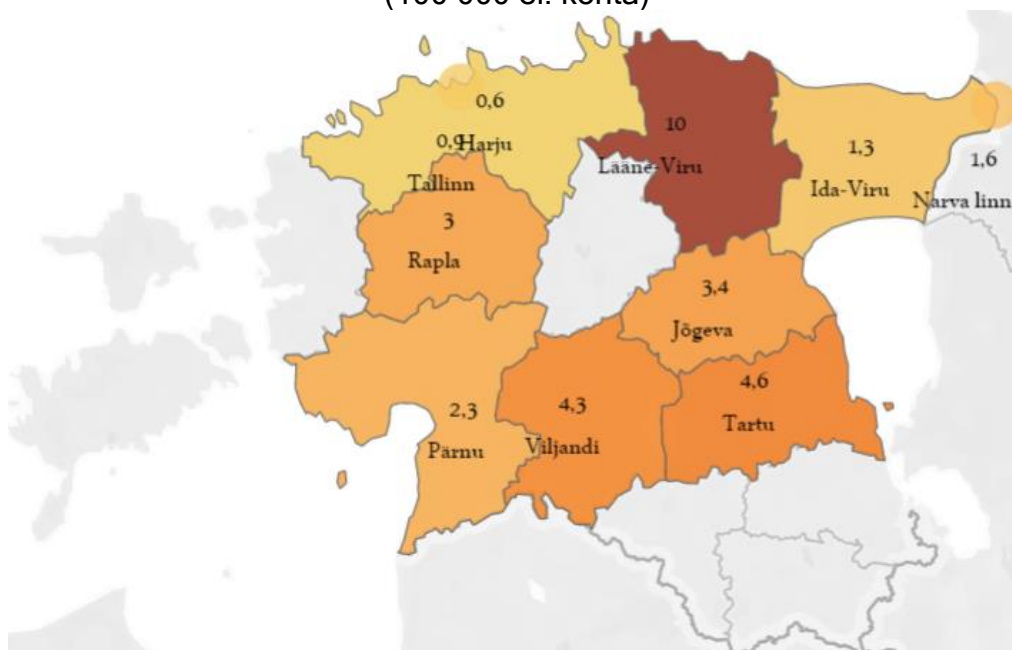
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud, 1999-2019 (100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Lääne-Virumaal (10,0 100 000 el. kohta), Tartumaal (4,6), Viljandimaal (4,3) ja Jõgevamaal (3,4).

Joonis 94.

Hantaviirusliku hemorraagilise palaviku (A98.5) haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

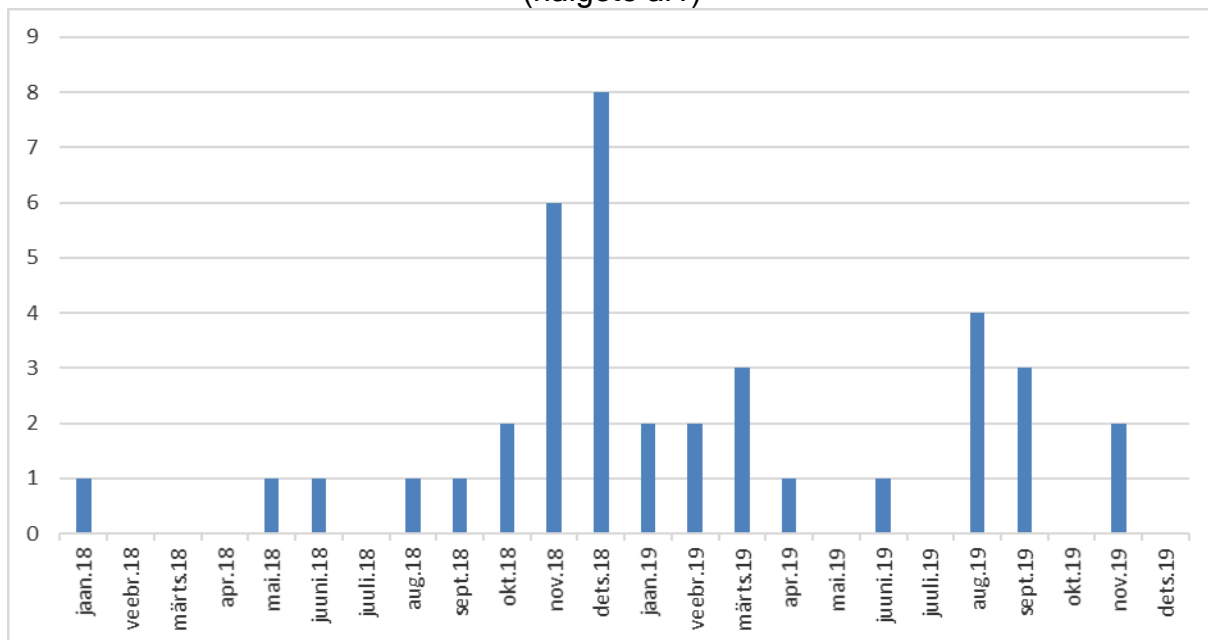

42,3% haigetest moodustasid 40-59-aastased isikud, 34,6% 20-39-aastased isikud. Mehi oli 73,1%, naisi 26,9%. Haigetest 73,1% olid töötavad ja 15,4% mittetöötavad isikud.

Hospitaliseeriti 92,3% haigetest. Letaalseid juhte ei olnud. Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Lätis, Prantsusmaal ja Soomes). Esines kaks haigestumise tõusu - talvel-kevadadel ja suvel-sügisel. Ajavahemikul detsember 2018. a - aprill 2019. a haigestus 68,2% haigetest.

Joonis 95.

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud. Haigestumine kuude kaupa, 2018-2019
(haigete arv)

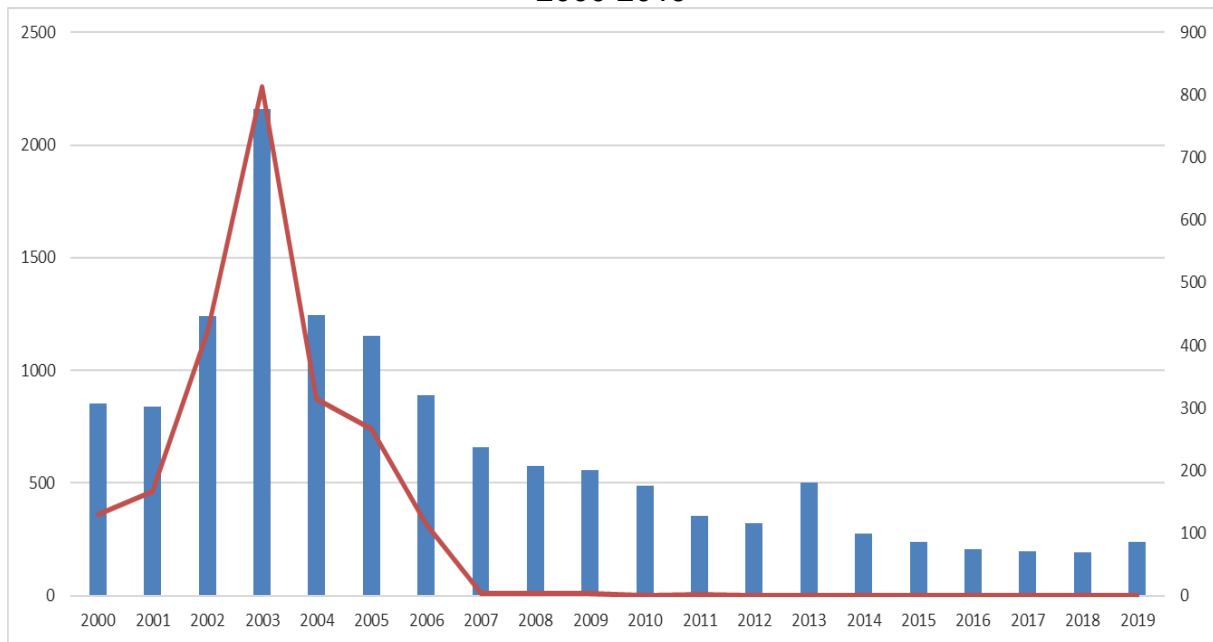
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2019. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. a).

Alates 2019. aastast ei kuulu loomahammustused registreerimisele. Alates 2013. aastast on Eesti tunnistanud marutaudist vabaks ja loomadelt nakatumine on vähetõenäoline, ei ole vajadust jätkata loomahammustuste üle arvestust pidada.

Joonis 96.

Kokkupuute järgselt immuniseeritud isikute arv ja marutaudi põdenud loomade arv, 2000-2019

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel ei registreeritud 2019. aastal marutaudi loomadel (2012.-2018. a - 0, 2011. a - 1, 2010. a - 0, 2009. a - 3, 2008. a - 3, 2007. a - 4, 2006. a - 114 ja 2005. a - 266 loomal).

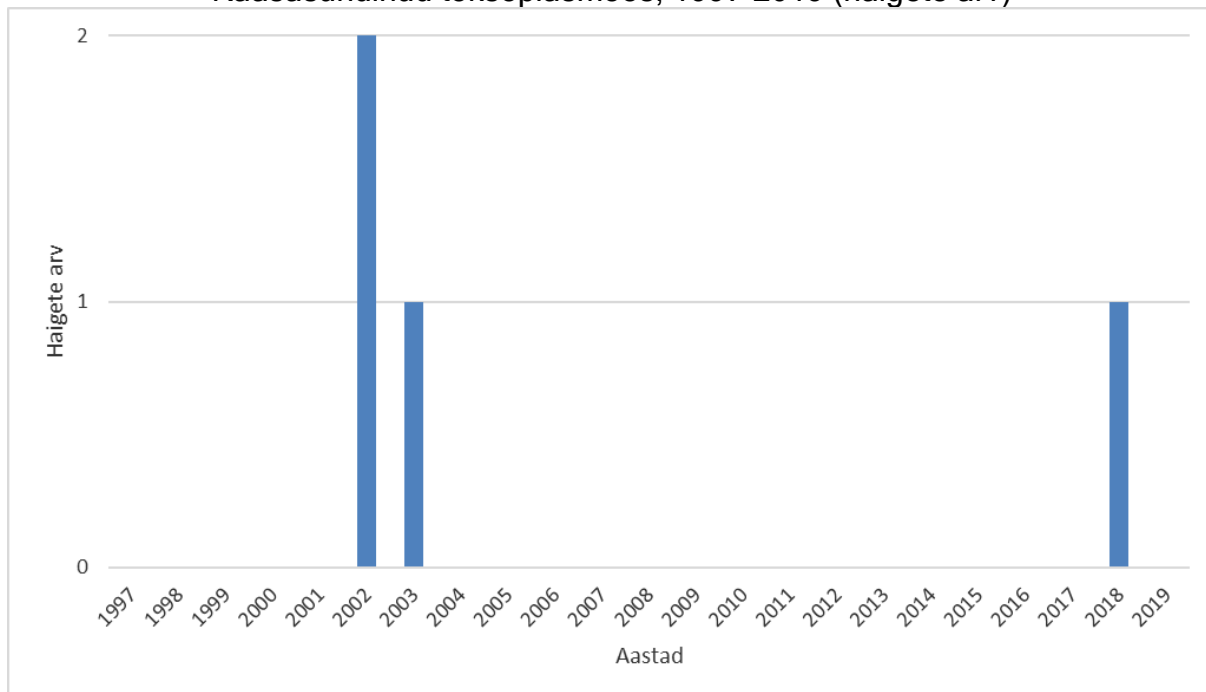
2019. aastal vaktsineeriti marutõve vastu 403 inimest, nendest 0-14 a. lapsi 27, noorukeid (15-17 a.) 22, täiskasvanuid 354, neist plaaniliselt vaktsineeriti lapsi 9, noorukeid 18, täiskasvanuid 146. Revaktsineeriti 97 inimest, nendest lapsi 4, noorukeid (15-17 a.) 1 ja täiskasvanuid 92, neist plaaniliselt 87 täiskasvanut. Immuunglobuliinprofülaktikat ei rakendanud.

Kaasasündinud toksoplasmoos (P37.1)

Alates 2019. aastast ei registreerita enam toksoplasmoos B58, teavitamisele kuulub ainult kaasasündinud toksoplasmoos. 2019. aastal haigusjuhte ei registreerinud (2018. aastal oli üks haigusjuht ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 97.

Kaasasündinud toksoplasmoos, 1997-2019 (haigete arv)

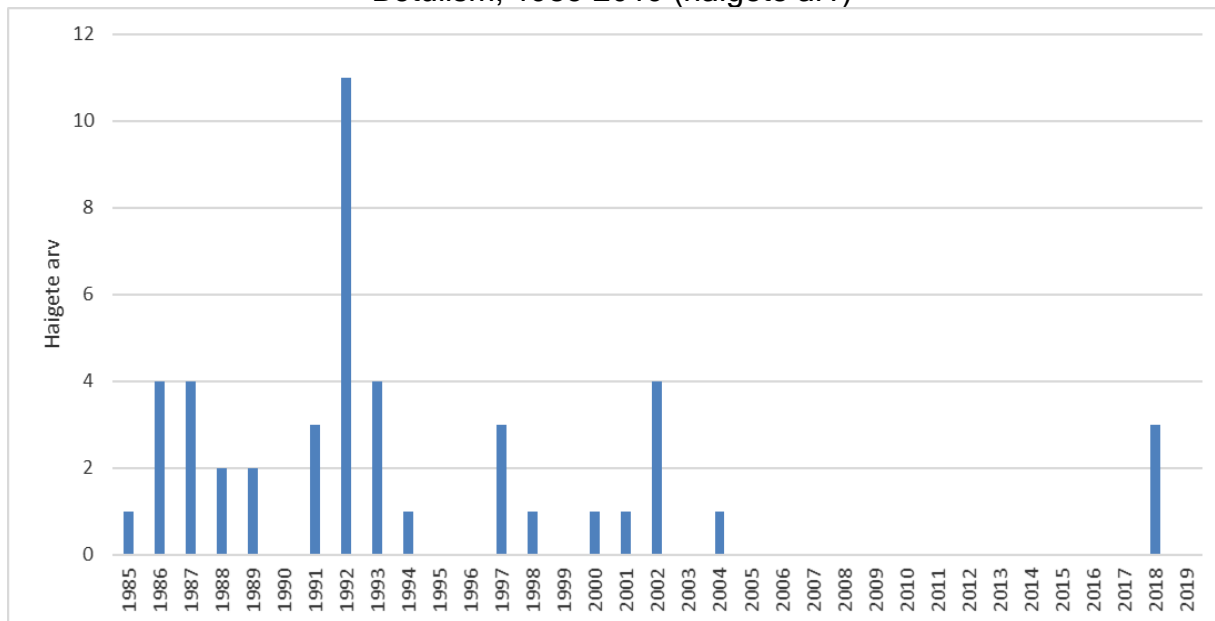

Botulism (A05.1)

Botulismi haigusjuhte ei registreerinud (2018. aastal oli 3 haigusjuhtu ehk 0,2 100 000 elaniku kohta).

Joonis 98.

Botulism, 1985-2019 (haigete arv)

Brutselloos (A23)

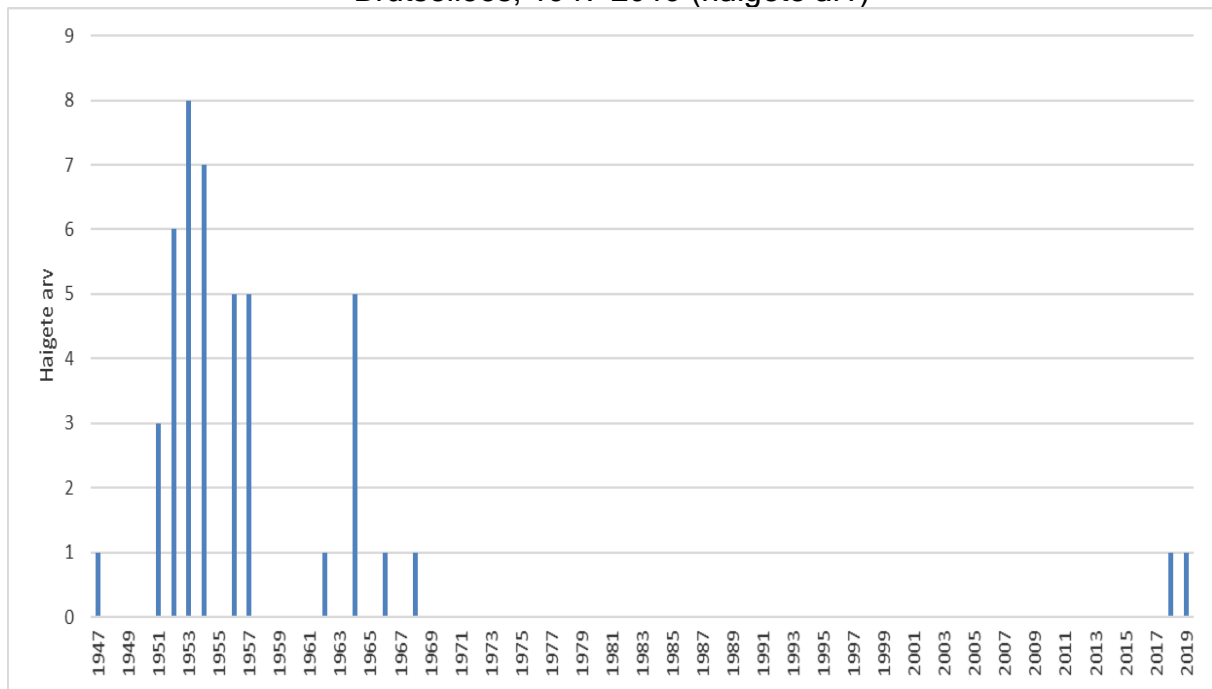
Registreeriti 1 brutselloosii haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2018. aastal oli samuti 1 haigusjuht ehk 0,1 100 000 el. kohta).

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,2 100 000 el. kohta).

Haige oli naine vanuses 30-39 aastat, tegevusala teadmata, viibis haiglaravil. Nakatumise asjaolud ei selgunud.

Joonis 99.

Brutselloos, 1947-2019 (haigete arv)

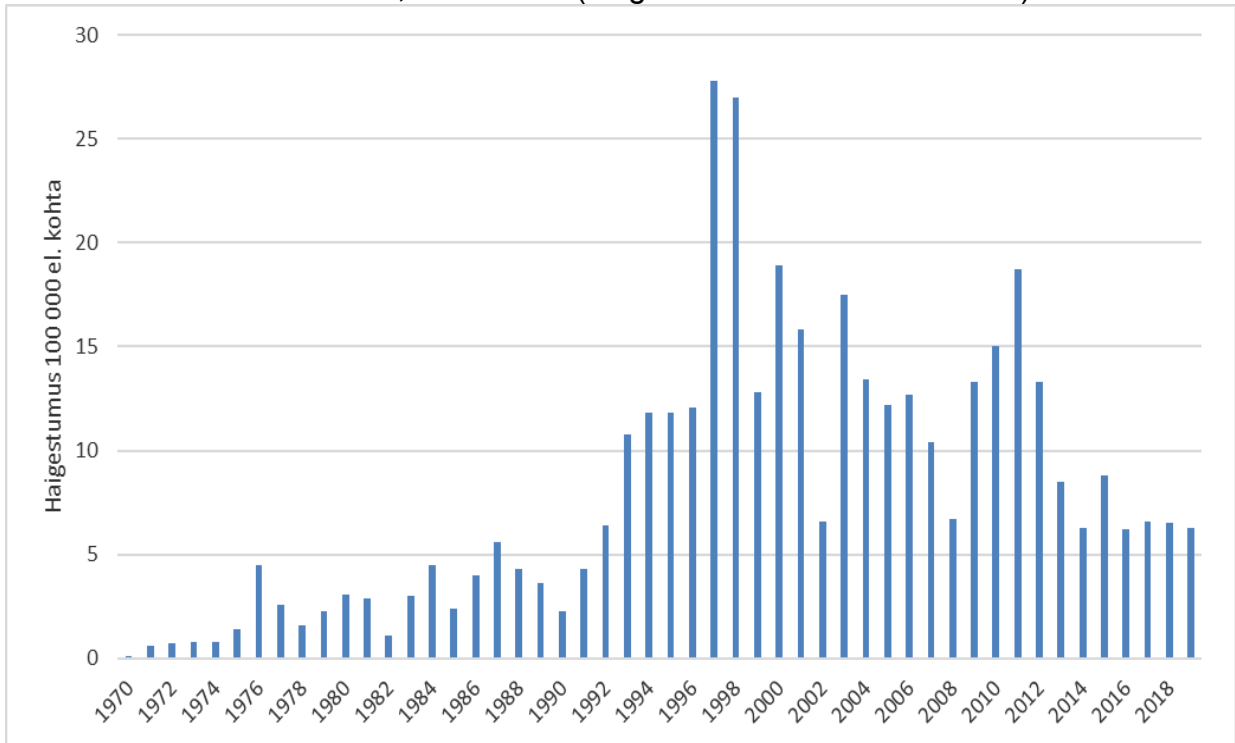
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 83 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 6,3 (2018. a oli 85 juhtu ehk 6,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

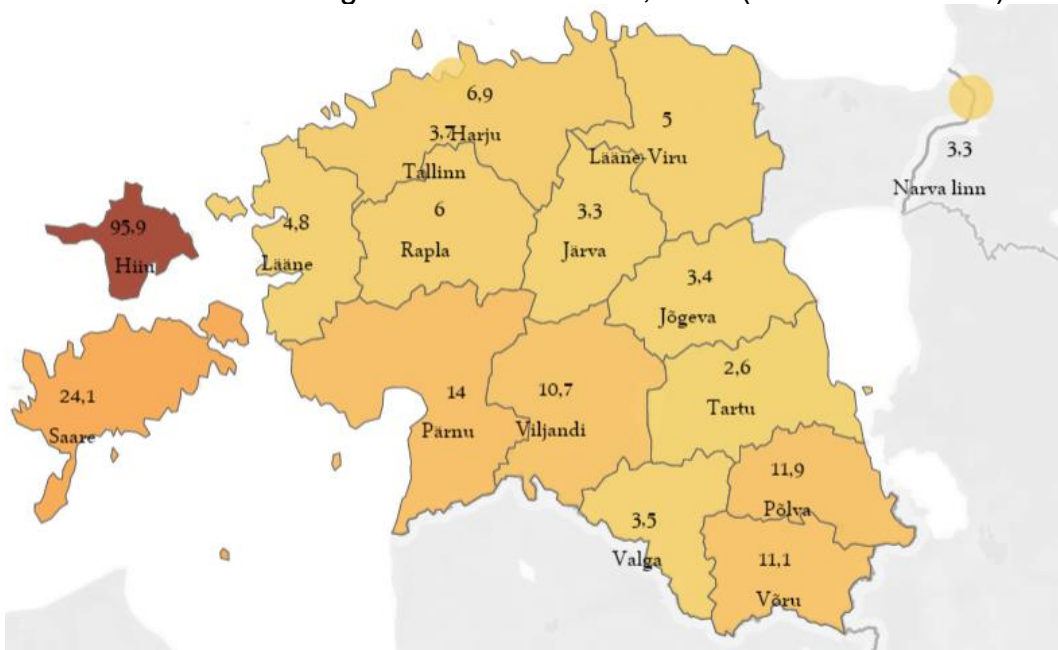
Joonis 100.

Puukentsefaliit, 1970-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 101.

Puukentsefaliidi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

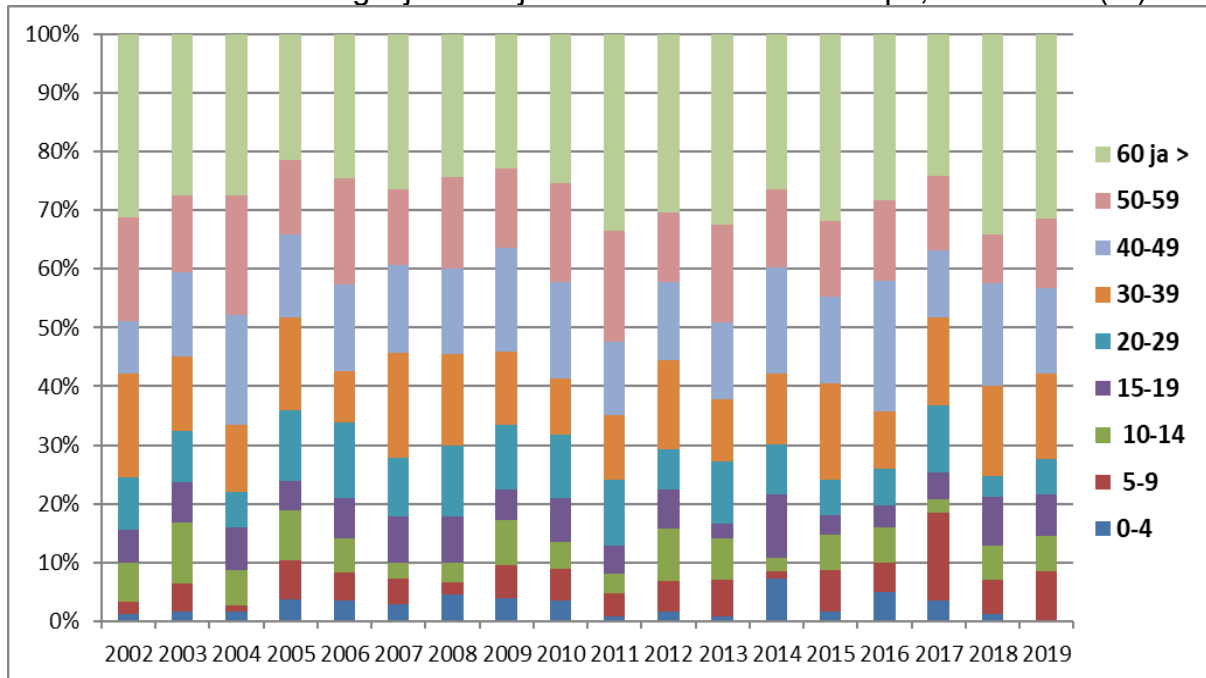

98,8% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt, 1,2% kliinilise pildi ja epidemioloogilise seose alusel. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Ida-

Virumaa. Kõige suurem haigestumus oli Hiiumaal (95,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (24,1), Pärnumaal (14,0) ja Põlvamaal (11,9).
43,4% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 28,9% isikud vanuses 30-49 aastat.

Joonis 102.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2019 (%)

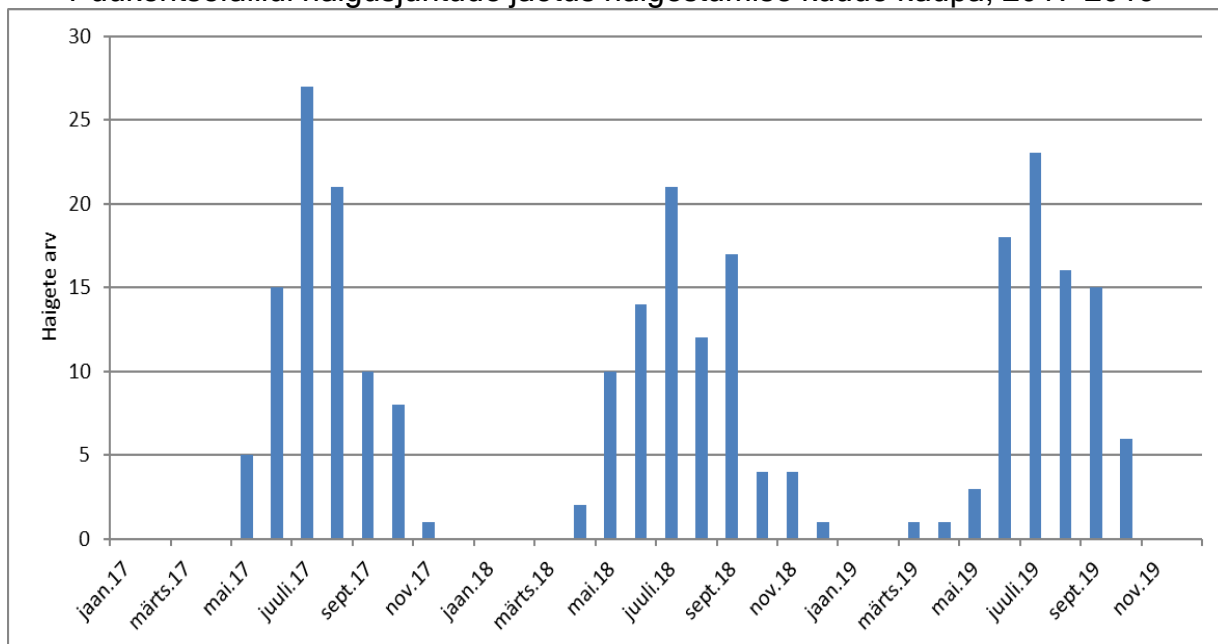

Mehed ja naised haigestusid võrdselt.

41,0% moodustasid töötavad, 32,5% mittetöötavad inimesed ja 14,5% kooliõpilased.
Kõik haiged haigestusid märtsist oktoobrini, juunis-septembris haigestus 86,7% haigete üldarvust.

Joonis 103.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2017-2019

Hospitaliseeriti 68,7% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 9 juhul (9,8% üldarvust).

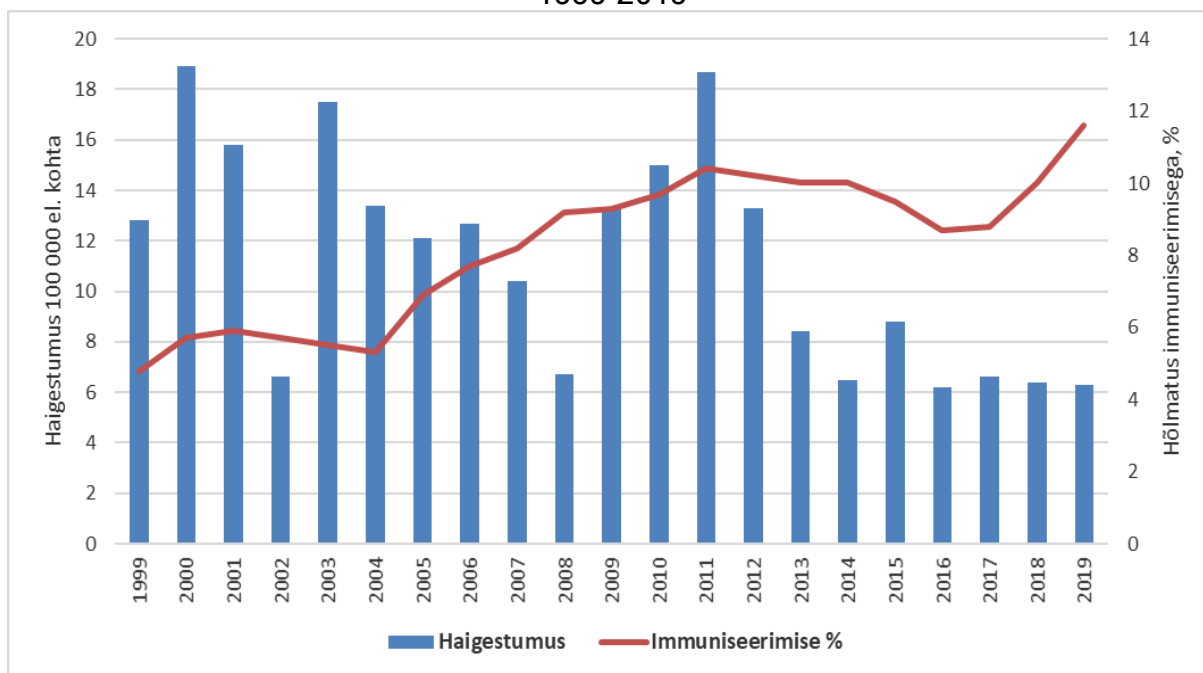
Haigestunudest viis olid osaliselt või täielikult vaksineeritud puukentsefaliidi vastu. Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (12,0% haigete üldarvust), Saaremaal (10,8%) ja Pärnumaal (7,2%). Nakatumise koht jäi teadmata 53,0% juhtudest. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Kaheksal juhul võib oletada nakatumist alimantaarsel teel (kitsepiima tarbimisel).

2019. a vaksineeriti puukentsefaliidi vastu 25 967 inimest, neist lapsi vanuses 0-14 a 8 253, noorukeid vanuses 15-17 a 897 ja täiskasvanuid 16 817. Revaksineeriti 23 361, neist lapsi vanuses 0-14 a 4 181, noorukeid vanuses 15-17 a 1 324 ning täiskasvanuid 17 856.

Joonis 104.

Puukentsefaliidi haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999-2019

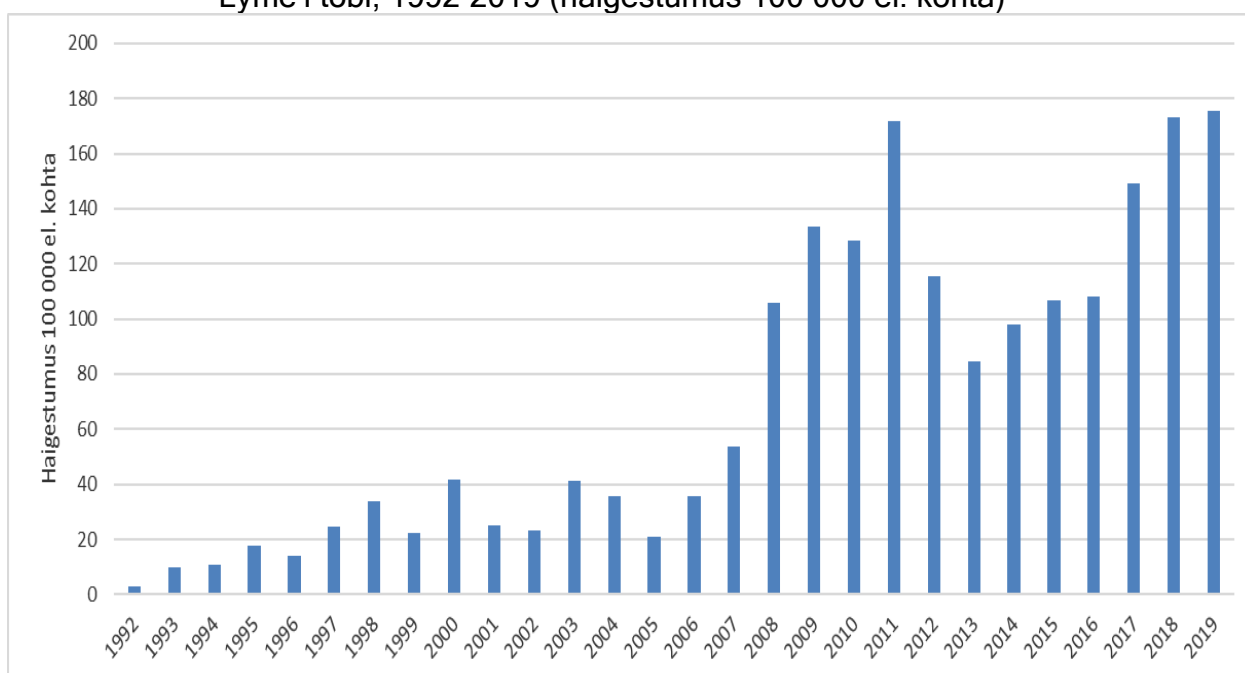
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 2 313 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 175,3 (2018. aastal oli 2 284 juhtu ehk 173,1 100 000 elaniku kohta).

76,7% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 23,3% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (969,0 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (305,5), Võrumaal (268,5) ja Raplamaal (267,3).

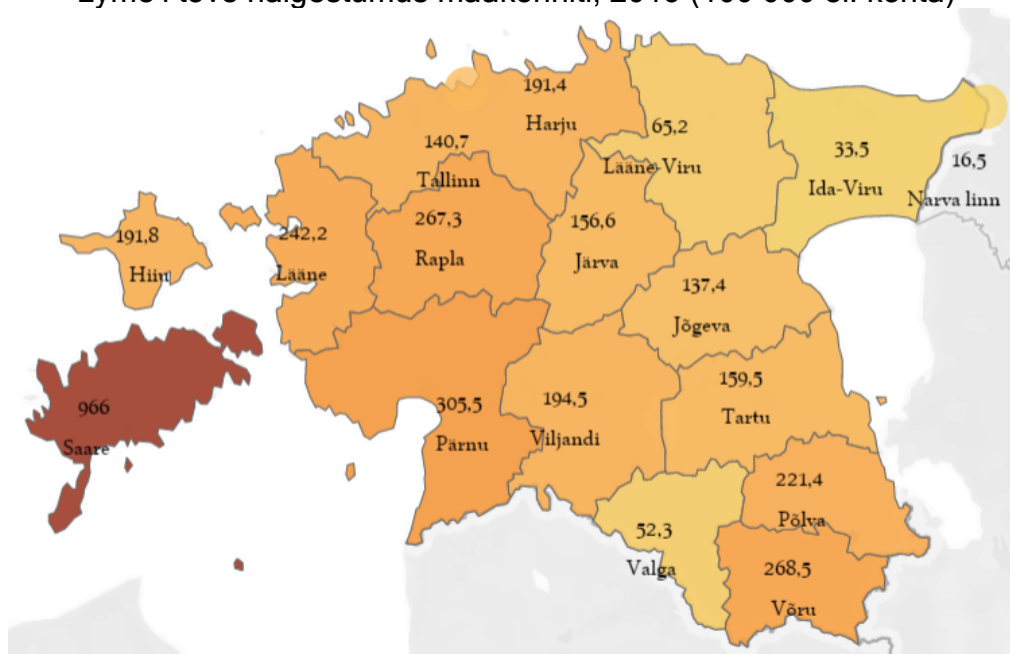
Joonis 105.

Lyme'i tõbi, 1992-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 106.

Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

53,2% haigetest olid vanuses 50 aastat ja vanemad, 30,8% olid 30-49-aastased isikud.

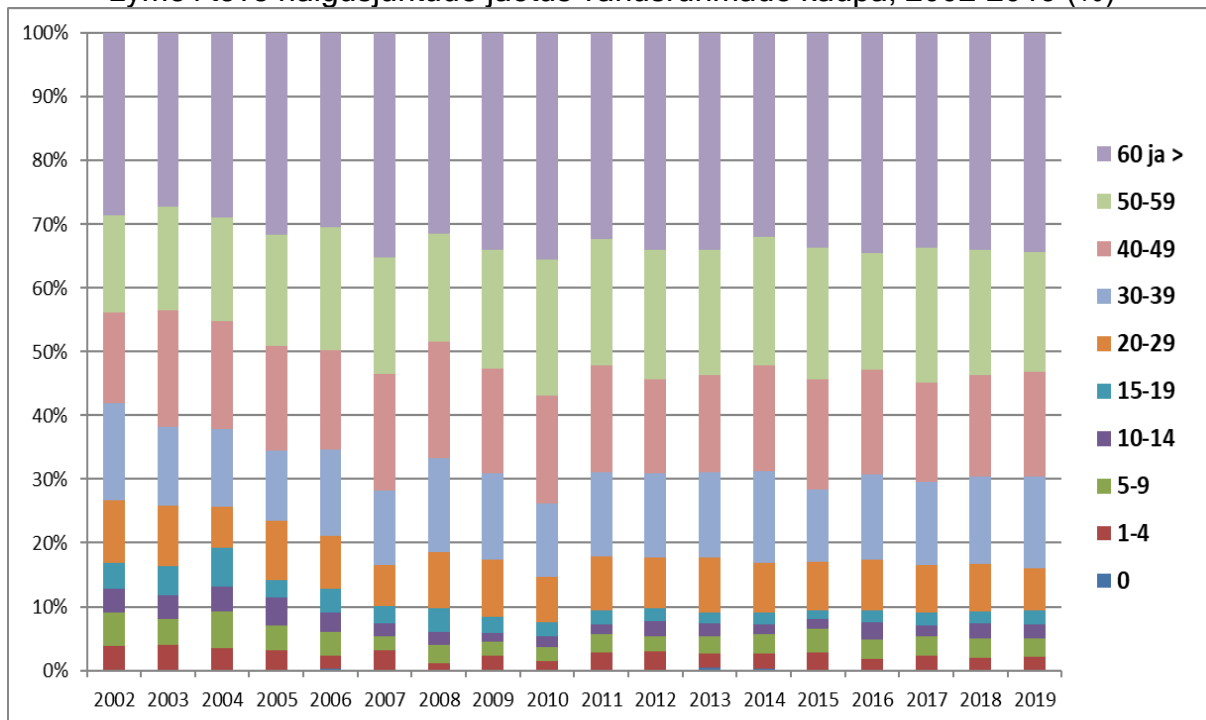
Mehi oli 36,3%, naised 63,7%. 56,2% moodustasid töötavad ja 31,3% mittetöötavad inimesed.

68,1% haigusjuhtudest diagnoositi juulis-oktoobris.

Hospitaliseeriti 2,0% haigestunudest.

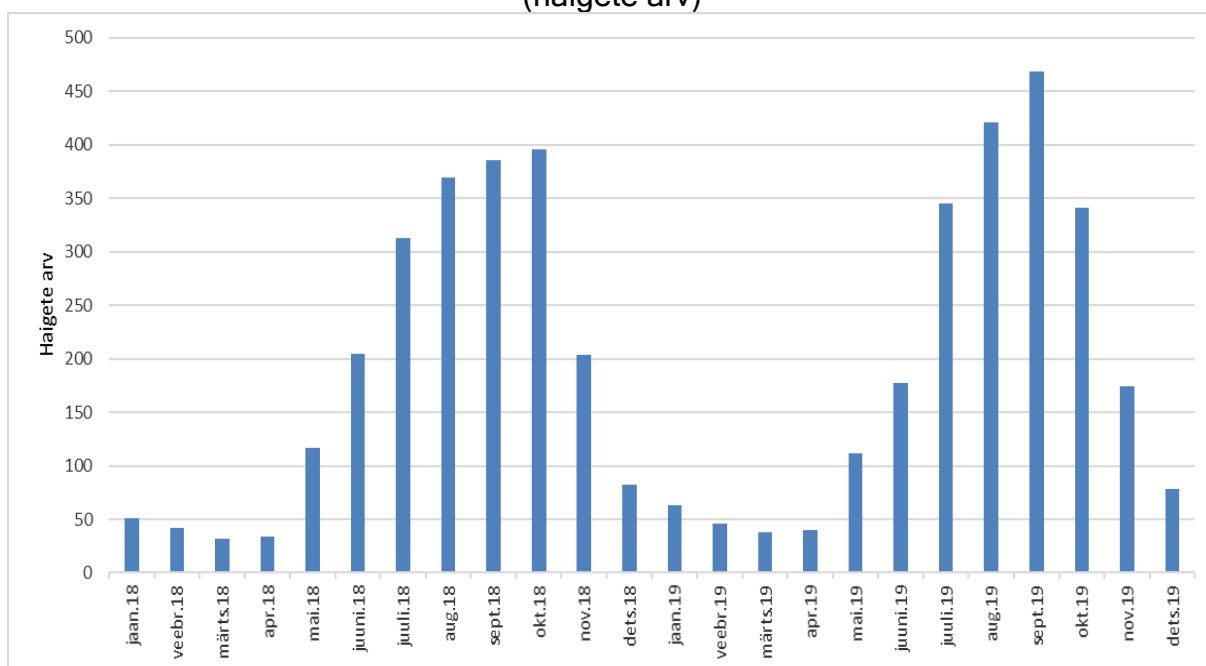
Joonis 107.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002-2019 (%)

Joonis 108.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haiguse diagnoosimise kuude kaupa, 2018-2019 (haigete arv)

Nakatuti sagedamini Harjumaal (27,9% haigete üldarvust, koos Tallinnaga), Saaremaal (20,8%), Tartumaal (9,2%) ja Pärnumaal (8,9%). Nakatumise koht jäi

teadmata 41,1% juhtudest. 9 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriikides üks, Austrias üks, Leedus üks, Norras üks, Prantsusmaal üks, Rootsis kolm, Taanis üks).

Erlihhioos (A79.8)

2019. aastal erlihhiiosi haigusjuhte ei olnud registreeritud (2018. aastal ei olnud, 2017. a oli 2 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,2).

Sugulisel teel levivad haigused

Süüfilis (A50-A53)

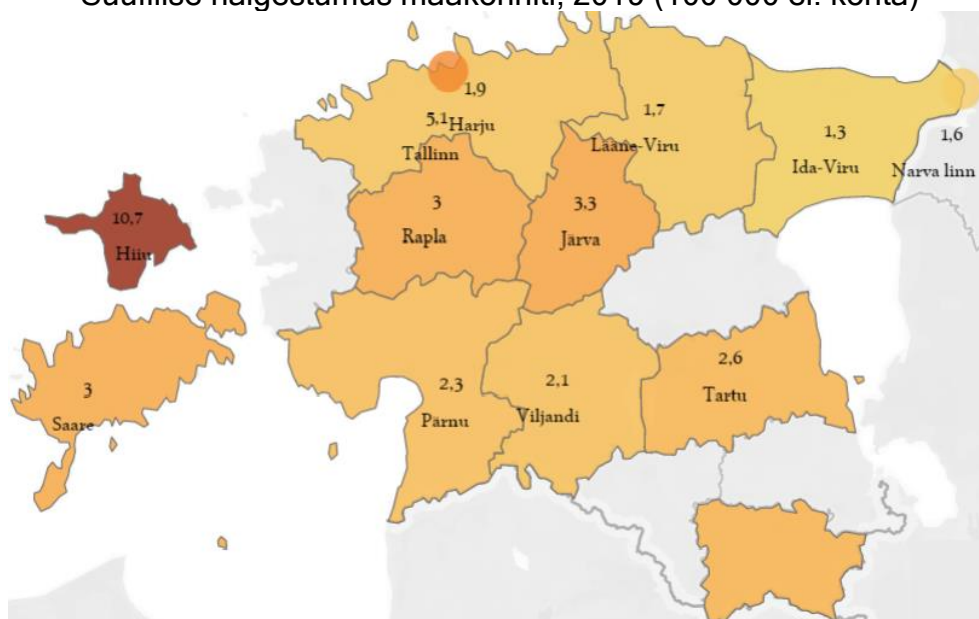
Registreeriti 40 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 3,0 (2018. a oli 24 haiget ehk 1,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud süüfilise haigusjuhte ei olnud. Varast süüfilist diagnoositi 65,0% haigete üldarvust.

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Hiiumaal (10,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (5,1) ja Järvamaal (3,3).

Üks haige viibis haiglaravil. Kolmel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Hiinas, Kenyas ja Venemaal).

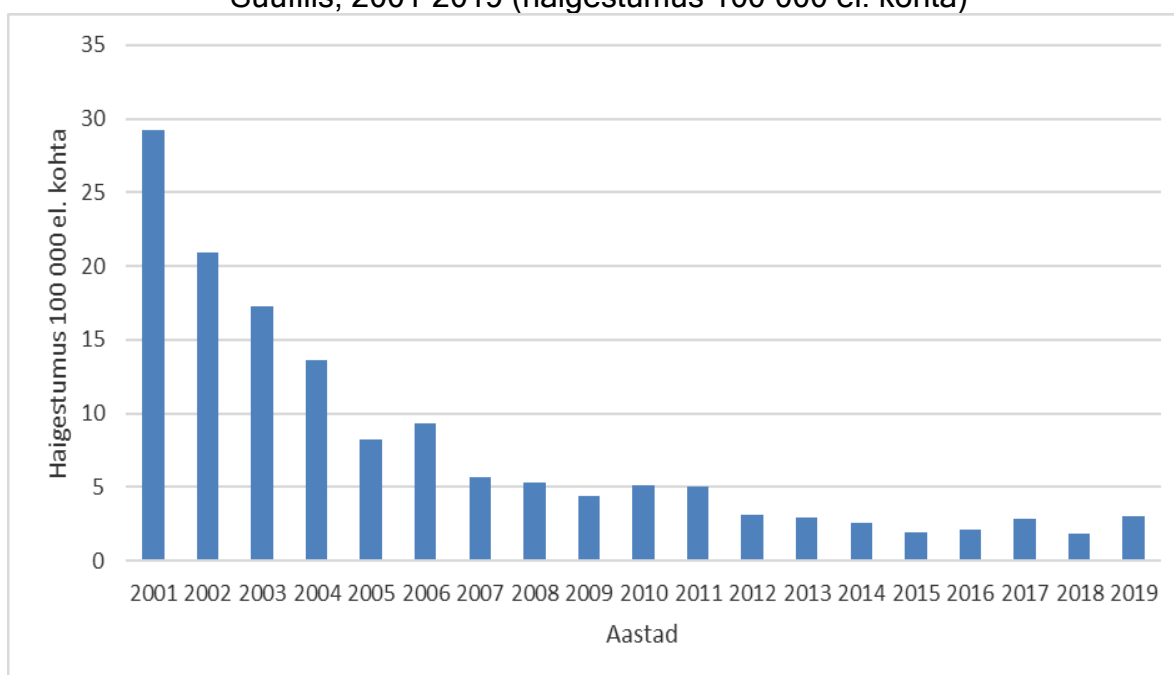
Joonis 109.

Süüfilise haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

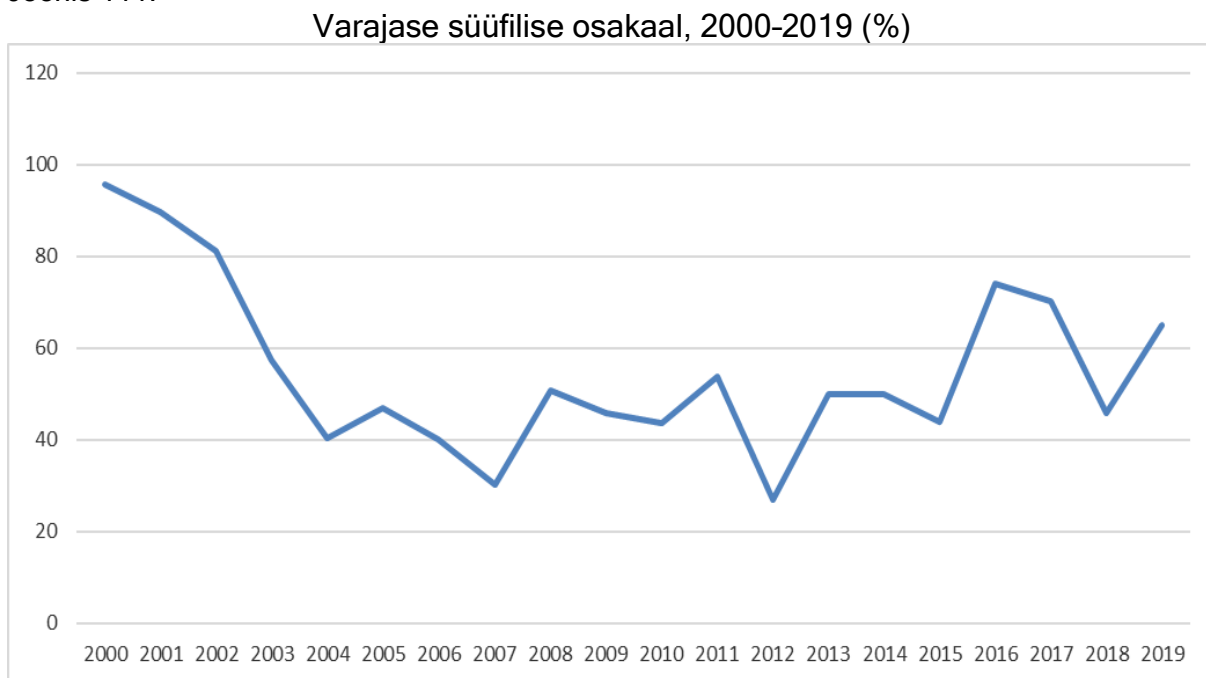

Joonis 110.

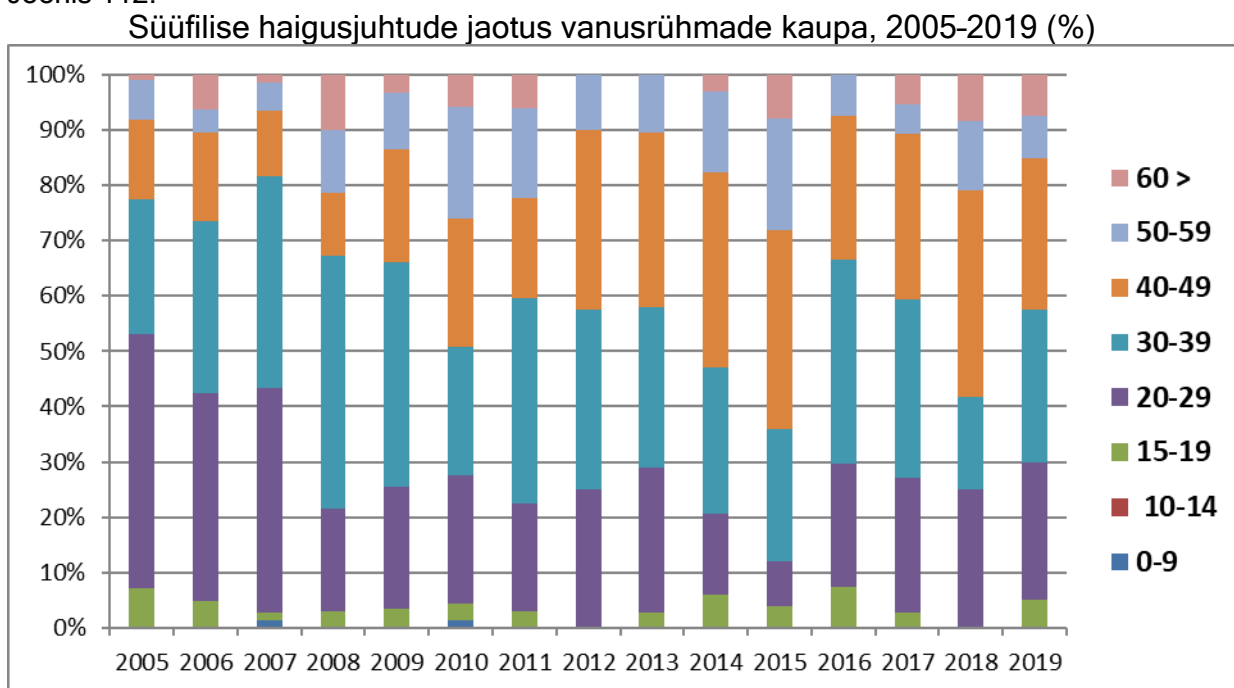
Süüfilis, 2001-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 111.

Joonis 112.

Haigestumisel on vähenemise trend.

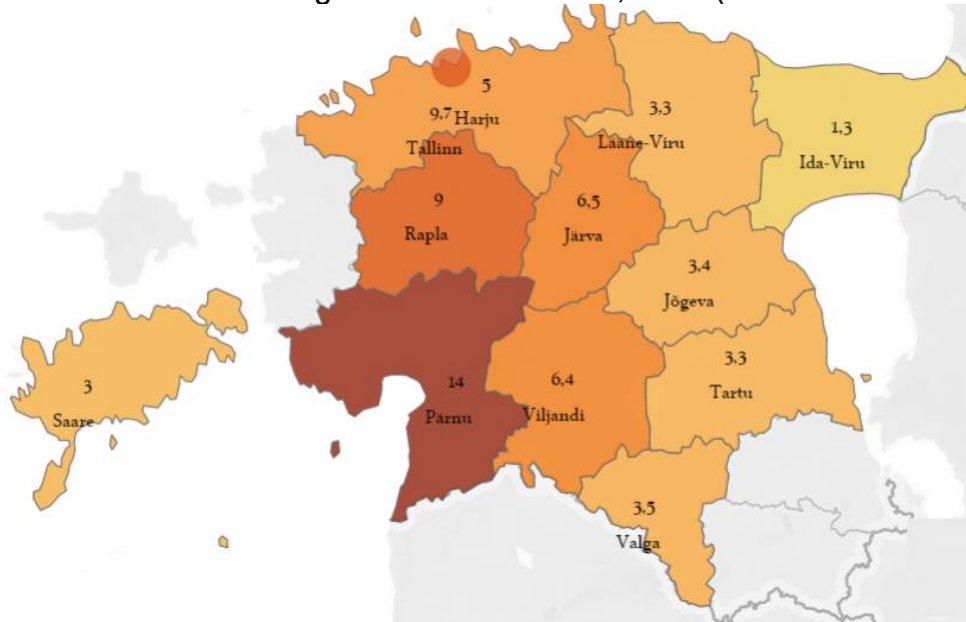
55,0% haigestest moodustavad isikud vanusrühmast 30-49 a, 25,0% vanusrühmas 20-29 a. Mehi oli 55,0%, naisi 45,0%.

Gonokokknakkus (A54)

Registreeriti 81 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 6,1 (2018. a oli 49 juhtu ehk 3,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 113.

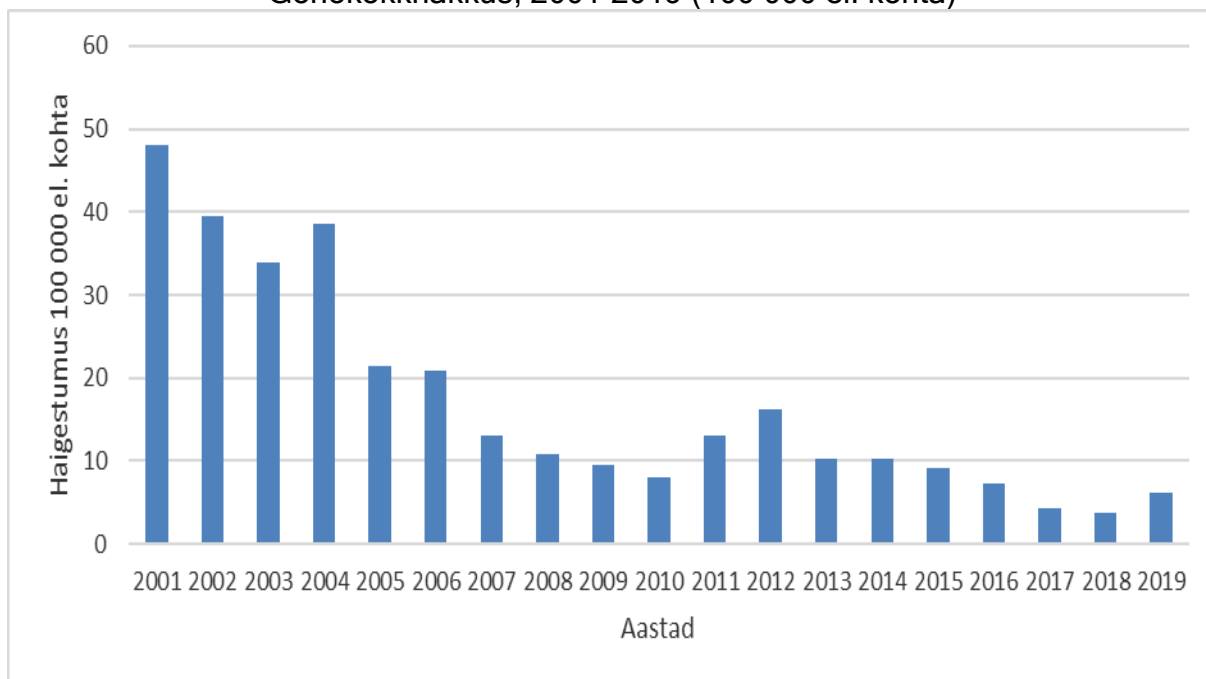
Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (14,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (9,7) ja Raplamaal (9,0). Kuus haiget viibisid haiglaravil. Kahel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Saksamaal).

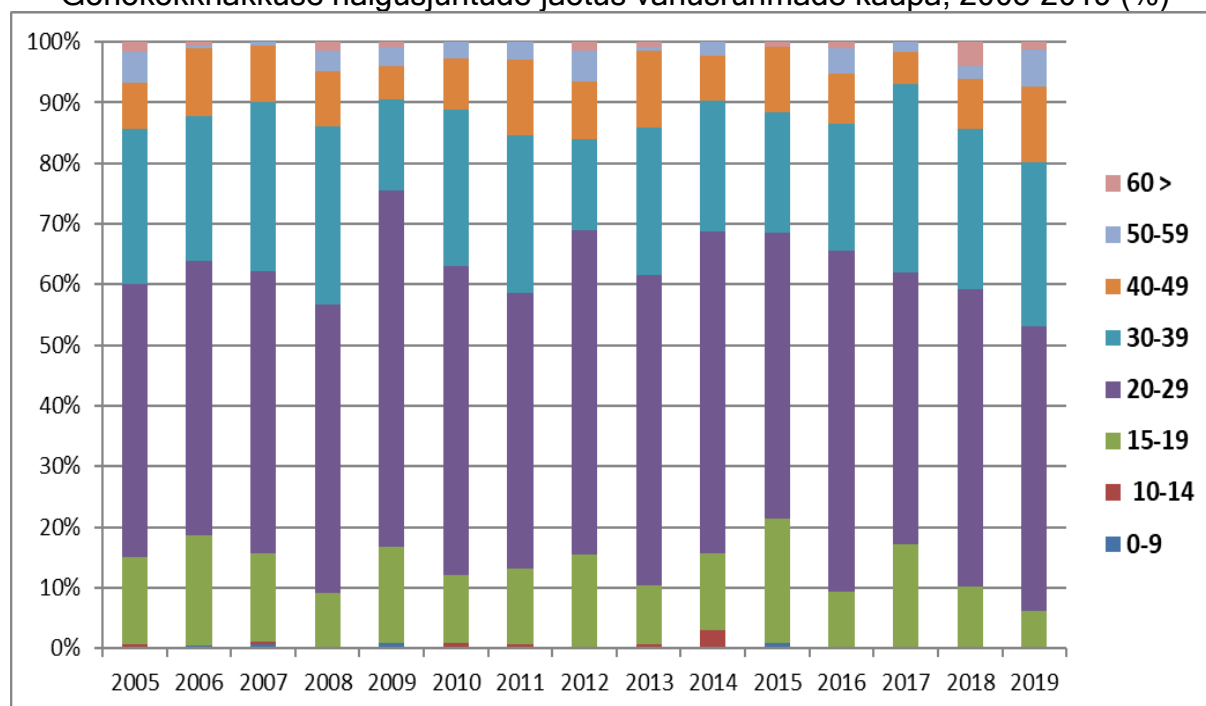
Joonis 114.

Gonokokknakkus, 2001-2019 (100 000 el. kohta)

Joonis 115.

Gonokokknakkuse haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2019 (%)

Haigetest 46,9% olid vanuses 20-29 aastat, 27,2% vanuses 30-39 aastat. Noorte isikute osakaal väheneb. Mehi oli 46,9%, naisi 53,1%.

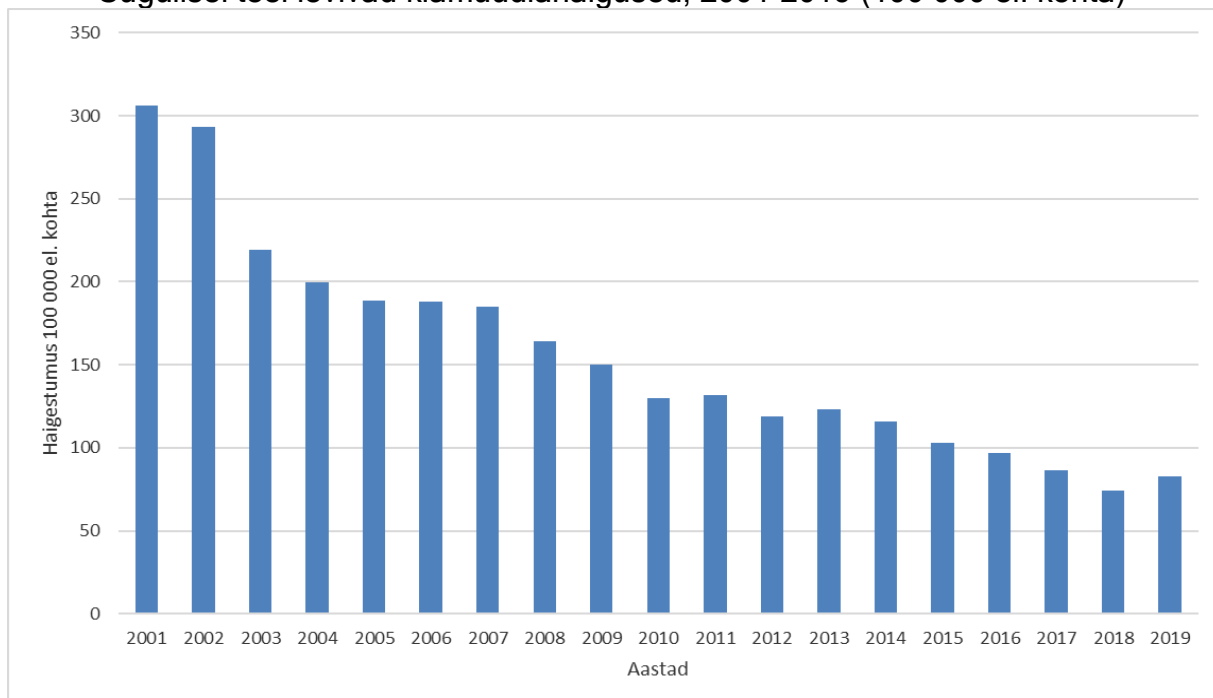
2019. aastal uuriti Terviseameti Kesklaboris 8 *N. gonorrhoeae* kultuuri antimikroobse tundlikkuse suhtes. 100,0% kultuuridest olid tundlikud tseftriaksooni, tsefiksiimi, penitsilliini ja spektinomütsiini suhtes, 75,0% asitromütsiini suhtes ja 25,0% tsiprofloksatsiini suhtes.

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)

Registreeriti 1 090 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 82,6 (2018. a oli 983 juhtu ehk 74,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

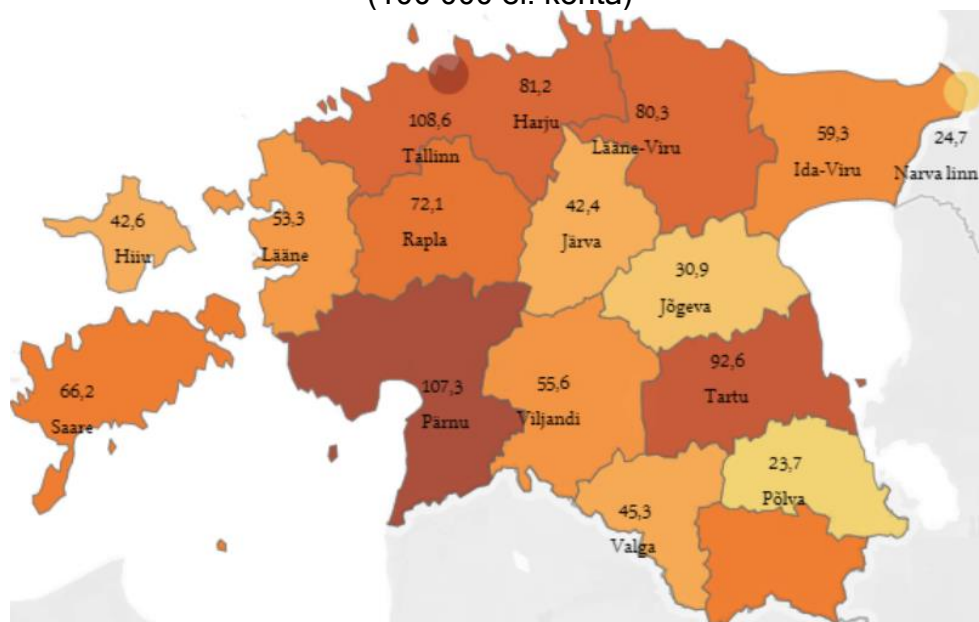
Joonis 116.

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused, 2001-2019 (100 000 el. kohta)

Joonis 117.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus maakonniti, 2019
(100 000 el. kohta)

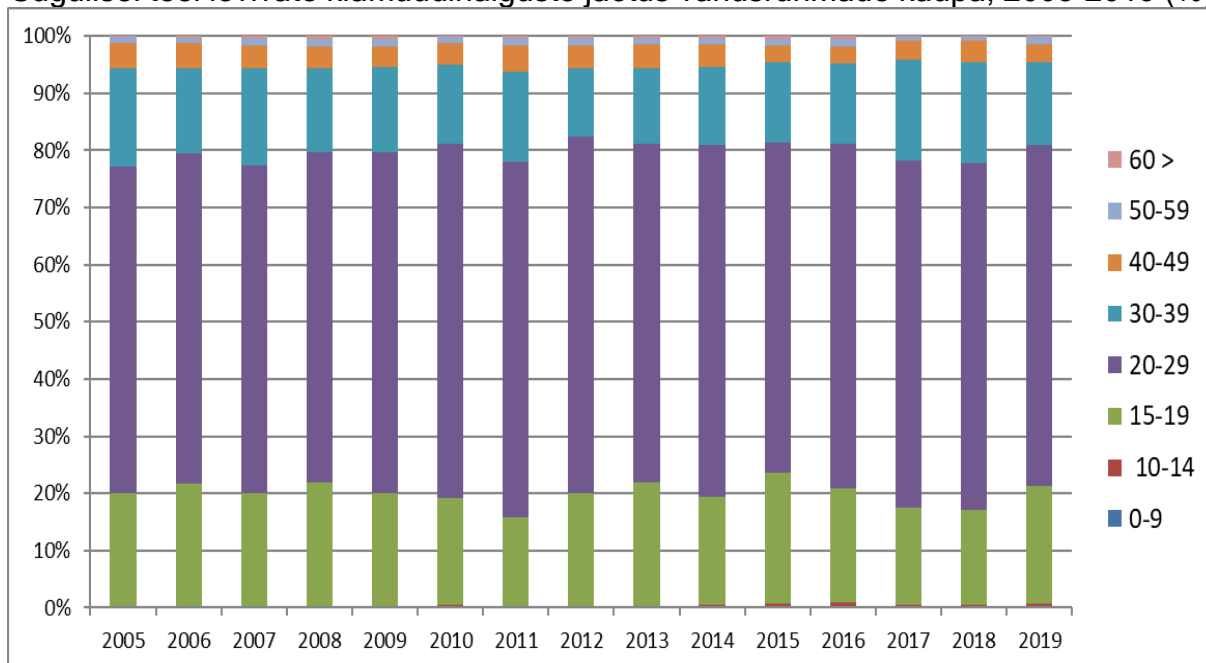
Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Tallinnas (108,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (107,3), Tartumaal (92,6) ja Harjumaal (81,2). Kolm haiget viibisid haiglaravil. Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Saksamaal).

Haigetest 59,6% olid vanuses 20-29 aastat, 20,6% vanuses 15-19-aastat ja 17,7% vanuses 30-49 aastat. Mehi oli 13,1%, naisi 86,9%.

Oletatav levikutee on teada 34% juhtudest (heteroseksuaalne 366 juhul, homoseksuaalne viiel juhul).

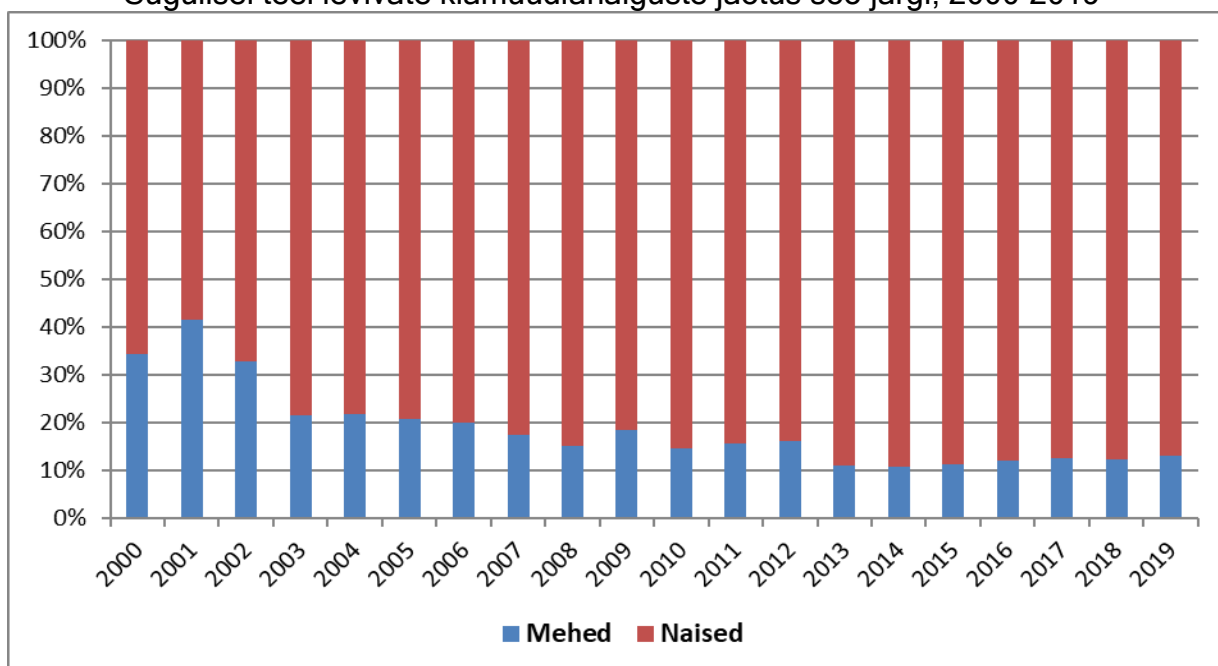
Joonis 118.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus vanusrühmade kaupa, 2005-2019 (%)

Joonis 119.

Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste jaotus soo järgi, 2000-2019

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht registreeriti Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 56 heitveeproovi, enteroviirust leiti 19 proovis (33,9%).

2019. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 14 678 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 481, noorukeid (15-17 a) 19 ja täiskasvanuid 179. Revaktsineeriti 23 123 inimest, nendest 0-14 a lapsi 22 936, noorukeid (15-17 a) 16 ja täiskasvanuid 171.

Tabel 23.

Laste hõlmatus immuniseerimisega poliomüeliidi vastu, 2019 (%)

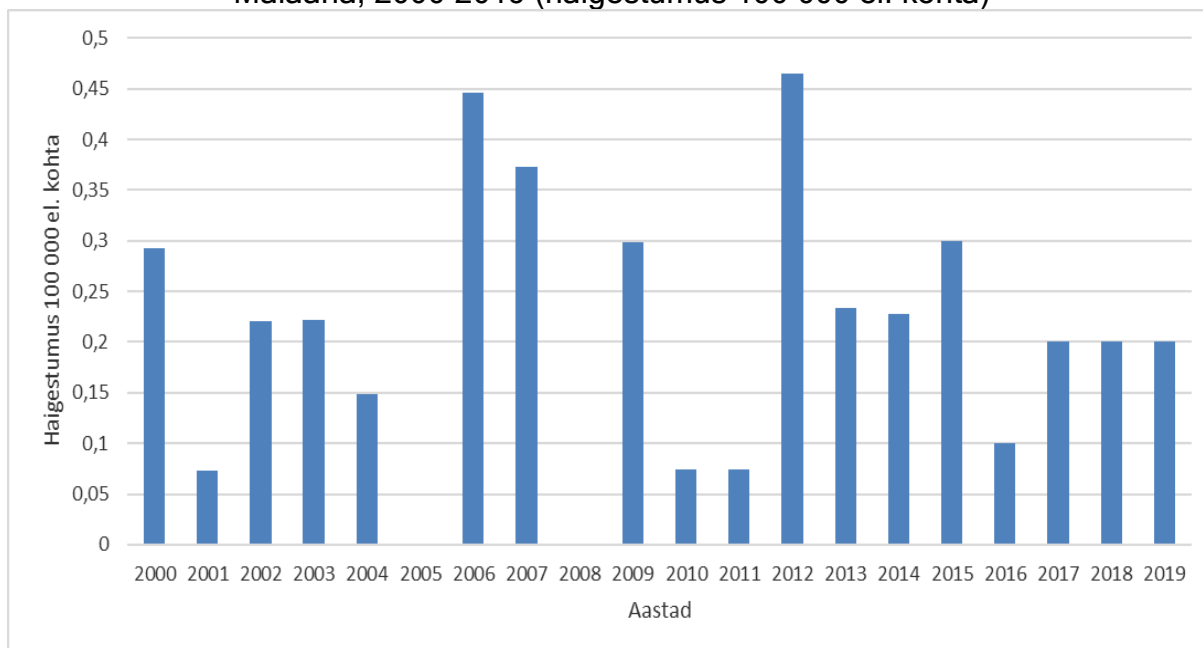
	Vakts-tud 7k.-14a.	Vakts- tud 2a	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	94,8	92,1	93,1	90,8	0,1	4,3
Tallinn	93,5	90,7	90,9	86,4	0,1	5,3
Harjumaa	93,3	89,5	91,2	91,0	0,1	4,9
Hiiumaa	94,7	85,7	94,8	95,5	0,1	4,9
Ida-Virumaa	97,9	97,0	96,8	96,5	0,1	1,7
Narva	96,4	94,4	95,6	95,4	0,0	3,2
Järvamaa	96,5	93,5	95,3	95,0	0,0	3,3
Jõgevamaa	98,2	97,2	97,9	97,4	0,1	1,5
Lääne-Virumaa	96,0	94,3	95,5	93,7	0,1	3,3
Läänemaa	95,7	94,3	94,4	92,5	0,1	3,2
Pärnumaa	94,4	89,1	92,4	90,7	0,0	4,7
Põlvamaa	94,8	93,4	92,6	92,1	0,1	4,4
Raplamaa	96,1	93,4	95,6	95,0	0,0	3,8
Saaremaa	96,4	95,3	95,2	93,0	0,2	3,2
Tartumaa	96,2	95,1	95,3	93,2	0,1	3,4
Valgamaa	94,6	93,2	94,1	93,4	0,1	5,1
Viljandimaa	95,1	92,7	94,8	93,7	0,0	4,2
Võrumaa	95,1	91,3	93,6	90,4	0,1	3,9

Malaaria (B50-B54)

Registreeriti 3 sissetoodud haigusjuht, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2018. aastal samuti 3 ja 0,2). Kõik haigusjuhud registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium falciparum* kolmel juhul. Haigetest oli kaks meest (66,7%) ja üks naine (33,3%), kaks töötavad isikut (66,7%) ja üks töötu (33,3%). Haigetest olid kaks vanusrühmast 30-39 ja üks 50-59 aastat. Hospitaliseeriti kaks haiget. Surmajuhte ei olnud. Nakatumine toimus oletatavalt Beninis, Nigeris ja Ugandas.

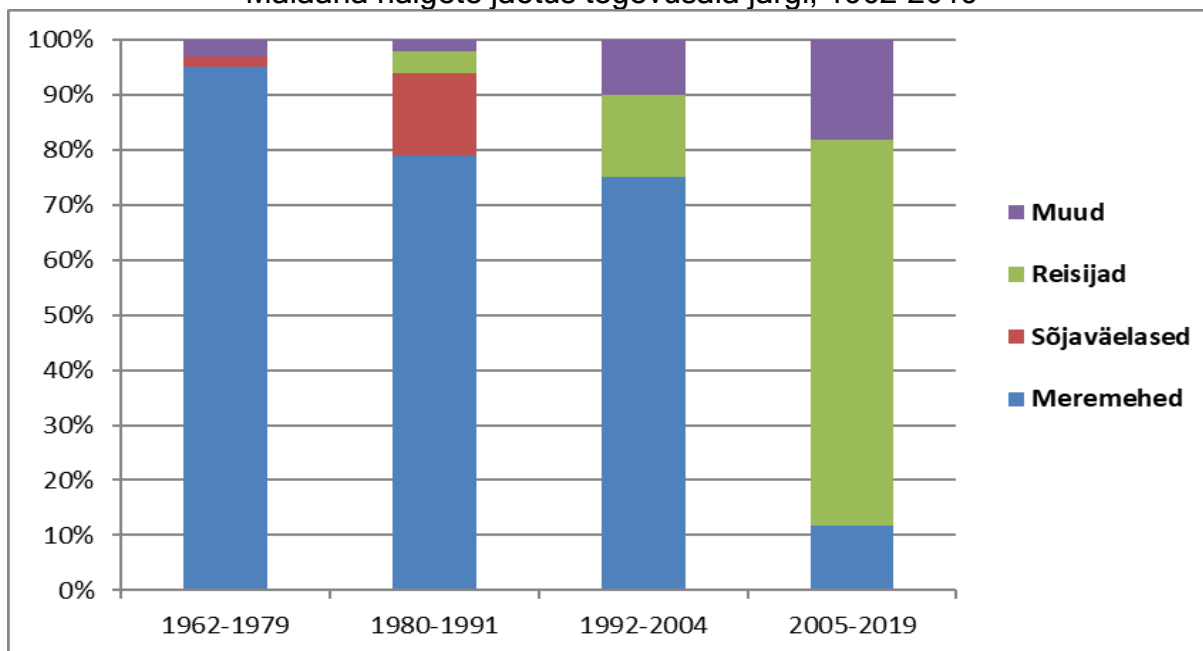
Joonis 120.

Malaaria, 2000-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 121.

Malaaria haigete jaotus tegevusala järgi, 1962-2019

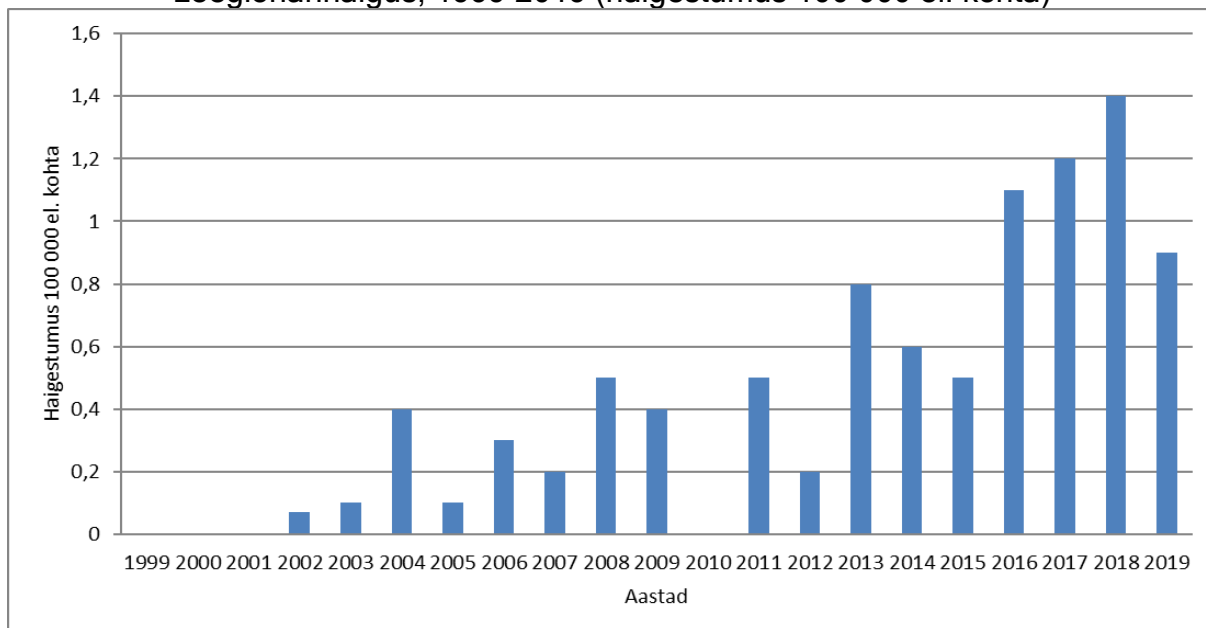

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti 12 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9 (2018. a oli 18 juhtu ehk 1,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 122.

Leegionärihaigus, 1999-2019 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (3,9), Pärnumaal (3,5) ja Tartumaal (1,3).

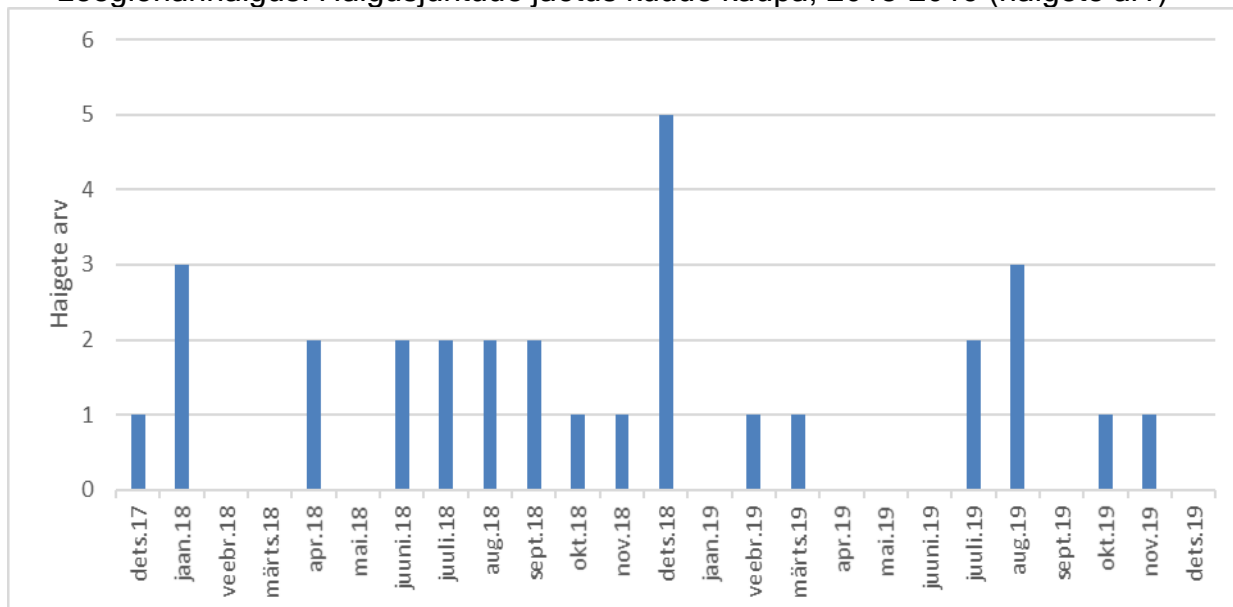
Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. 66,7% haigetest olid üle 60-aastased isikud. Mehi oli 33,3%, naisi 66,7%. 58,3% haigetest moodustasid mittetöötavad, 33,3% töötavad isikud ja 8,3% (ühel juhul) oli tegevusala teadmata.

Hospitaliseeriti 91,7% haigetest. Kahel juhul lõppes haigus surmaga. Kahel juhul toimus nakatumine oletatavalt väljaspool Eestit (Horvaatias ja Ukrainas).

41,7% juhtudest esinenud suvel (juulis-augustis).

Joonis 123.

Leegionärihaigus. Haigusjuhtude jaotus kuude kaupa, 2018-2019 (haigete arv)

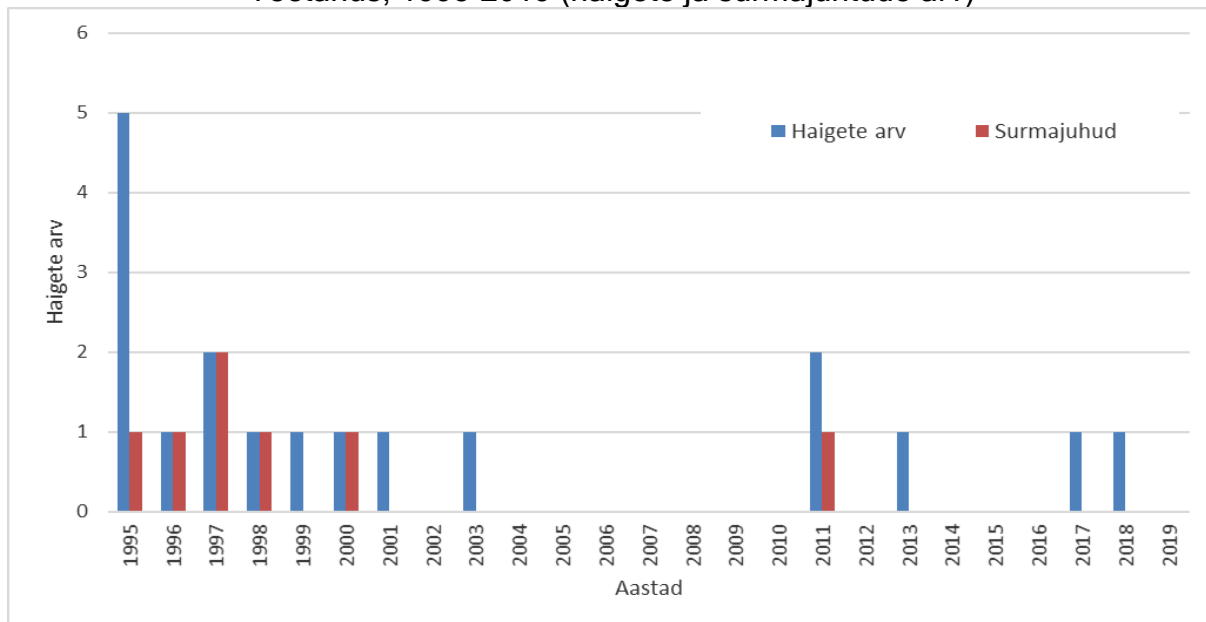

Teetanuse (A33-A35)

2019. aastal haigusjuhte ei esinenud (2018. aastal oli üks haigusjuht, 0,1 100 000 el. kohta).

Joonis 124.

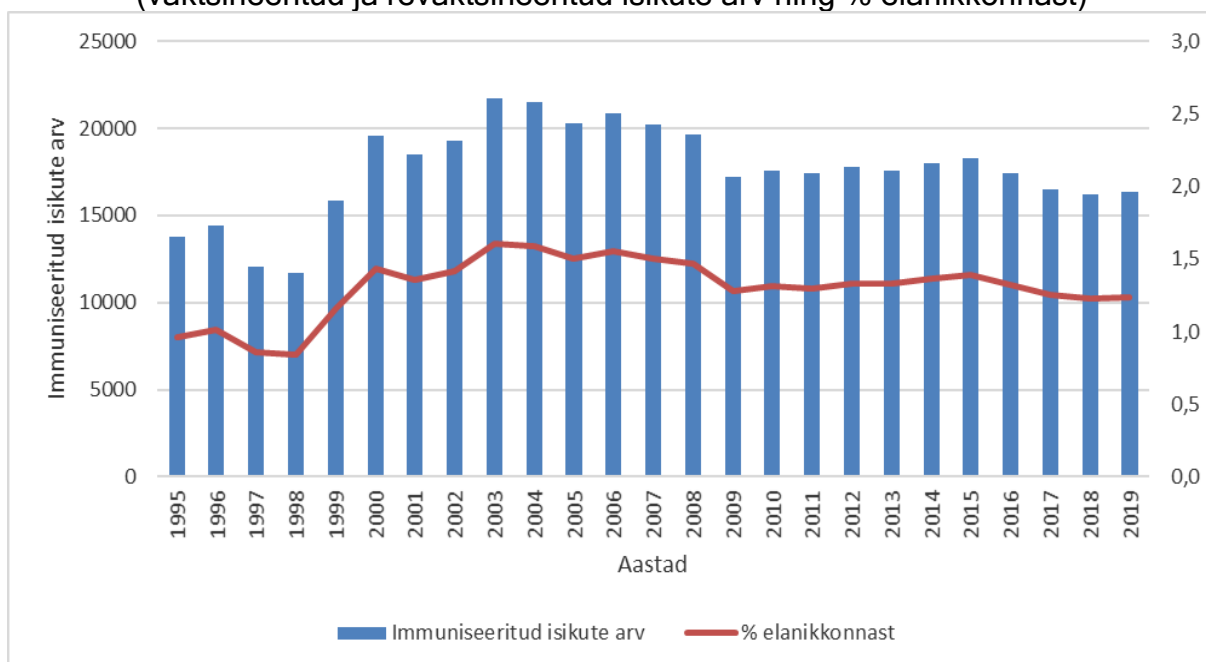
Teetanus, 1995-2019 (haigete ja surmajuhtude arv)

2019. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 14 827 inimest, nendest 0-14 a lapsi 14 488, noorukeid (15-17 a) 23 ja täiskasvanuid 316. Revaktsineeriti 63 727 inimest, nendest 0-14 a lapsi 23 143, noorukeid (15-17 a) 12 689 ja täiskasvanuid 27 895. Sealhulgas trauma puhul vaktsineeriti 43 inimest, nendest 0-14 a lapsi 12, noorukeid (15-17 a) 11 ja täiskasvanuid 20. Trauma puhul revaktsineeriti 16 282 inimest, nendest 0-14 a lapsi 19, noorukeid (15-17 a) 12 ja täiskasvanuid 16 251.

Joonis 125.

Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995-2019
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)

Dengue hemorraagiline palavik (A90)

2018. aastal registreeriti 6 sissetoodud haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,5 (2018. a oli samuti 6 ja 0,5). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,3) ja Pärnumaal (1,2).

50,0% haigetest olid vanuses 40-49 aastat, 33,3% vanuses 30-39 aastat ja 16,7% vanuses üle 60 aastat. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. Kõik haiged olid töötavad isikud.

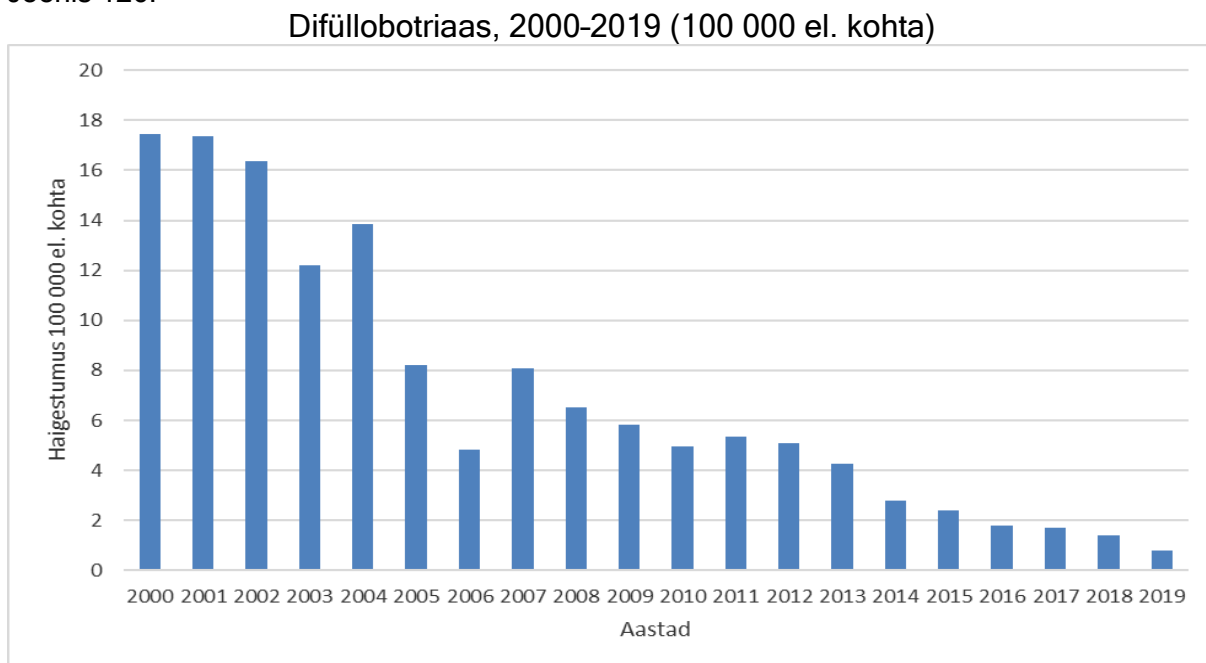
50,0% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. 66,7% haigetest haigestusid jaanuarist märtsini, 16,7% juulis ja 16,7% detsembris. Nakatumine toimus väljaspool Eestit (Indias üks, Tais viis).

Helmintiaasid

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 10 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2018. aastal vastavalt 18 ja 1,4).

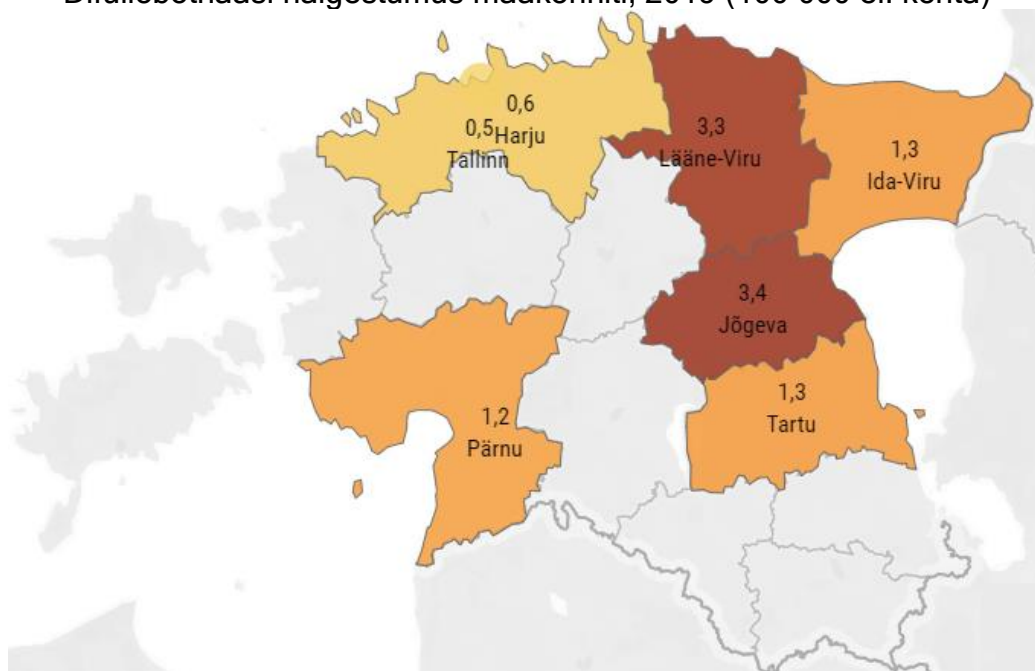
Joonis 126.

Juhtusid registreeriti 6 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (3,4), Lääne-Virumaal (3,3), Tartumaal (1,3) ja Ida-Virumaal (1,3).

Joonis 127.

Difüllobotriaasi haigestumus maakonniti, 2019 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 90,0% olid 40-aastased ja vanemad isikud, 10,0% isikud vanuses 30-39 aastat. Mehi oli 60,0%, naisi 40,0%. 70,0% haigestunutest olid töötavad ja 30,0% - mittetöötavad isikud.

70,0% haigusjuhtudest diagnoositi maist juulini.

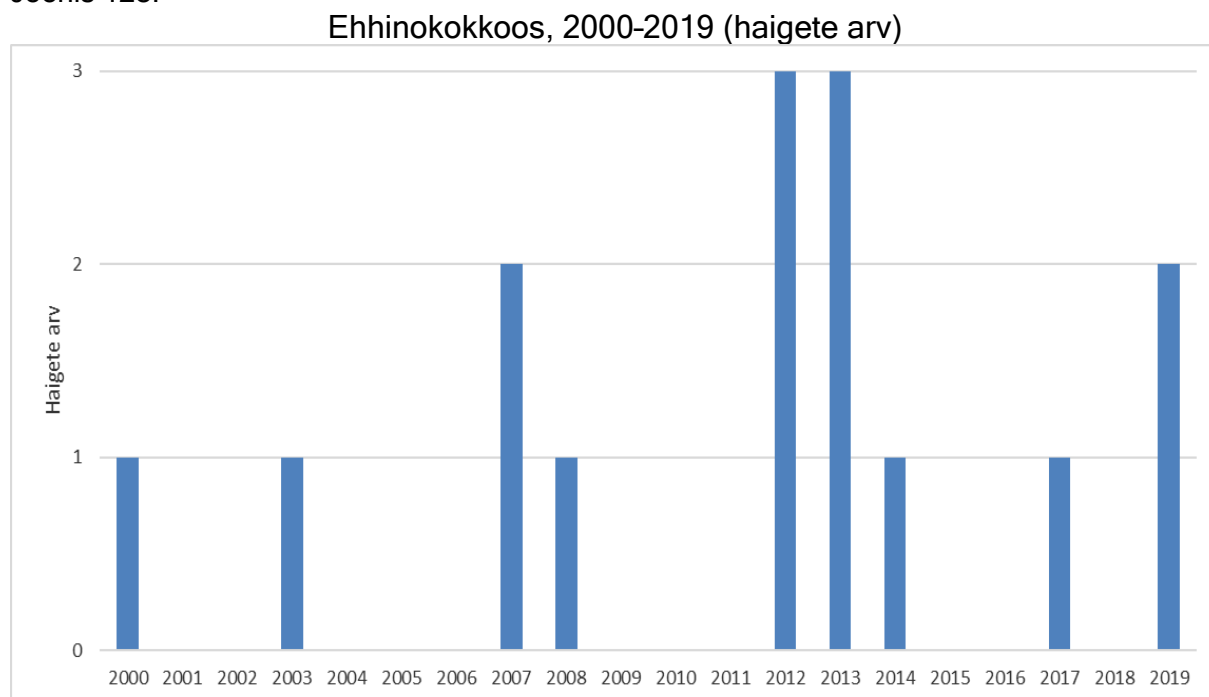
Ehhiinokokkoos (B67)

2019. aastal registreeriti 2 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2018. aastal ei olnud).

Nakkushaigust registreeriti Harjumaal (0,6 100 000 el. kohta) ja Pärnumaal (1,2).

Haiged olid mehed vanuses 70-79 aastat, vanaduspensionärid, üks viibis haiglaravil ja üks kodusel ravil.

Joonis 128.

Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames

2019. aastal immuniseeriti Eestis lapsi 12 nakkushaiguse vastu: tuberkuloos, B-viirushepatiit, rotaviirusnakkus, difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, inimese papilloomiviirusnakkus (HPV), mumps, punetised, leetrid ja *Haemophilus influenzae* tüüp b (*Hib*). Immuniseerimiskavas on ettenähtud täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu iga kümne aasta järel.

Viimase üheksa aasta jooksul on esinenud immuniseerimistega hõlmatus osas langustrend.

Tabel 24.

Immuniseerimisega hõlmatus Eestis, 2011-2019 (%)									
Vaktsineerimine (vanuserühm)	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Difteeria, teetanus (7 kuud - 14 aastat)	97,1	97	96,7	96,4	96,2	95,9	95,5	95,2	94,8
Läkaköha (7 kuud - 14 aastat)	96,3	96,3	96	95,7	95,4	95,2	94,7	95,2	94,8
<i>Hib</i> (2 aastat)	95,3	95,1	95,1	95	94,1	93,8	94	93,3	92,1
MMR1 (1 - 14 aastat)	96,6	96,3	96	95,7	95,5	95,4	95	94,7	94,4
HepB (7 kuud - 14 aastat)	95	94,7	94,7	94,1	93,4	95,1	94,6	94,4	93,5
Polio (7 kuud- 14 aastat)	97,1	97	96,7	96,4	96,2	95,9	95,5	95,2	94,8
Tuberkuloos (0 - 11 kuud)	97	97,9	95,9	95,1	95,5	95,2	94,5	92,1	92,6
Rotaviirus (1 -aastastel)	-	-	-	-	65,6	86,8	88,7	87,1	83,1

Märkus: WHO laste vaktsineerimise soovituslik hõlmatus difteeria, teetanuse, leetrite, punetiste, mumps, poliomüeliidi vastu on 95,0% ja läkaköha vastu 90,0%.

B-viirushepatiit

Eestis hakati vaktsineerima teismelisi B-viirushepatiidi vastu 1999. a. Alates 2000. a alustati vastsündinute vaktsineerimisega Tallinnas ja 2003. a kogu Eestis. 2019. a moodustas vaktsineerimisega hõlmatus B-viirushepatiidi vastu 1-aastastel 90,7% ja 13-aastastel 96,9%.

Enne vaktsineerimisega alustamist haigestus Eestis B-viirushepatiiti sadu inimesi aastas, enamik neist olid lapsed ja noored täiskasvanud. 2019. a registreeriti Eestis 3 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu. Alates 2010. a ei esine haigusjuhte laste seas.

Tuberkuloos

Immuniseerimiskava kohaselt vaktsineeritakse lapsi tuberkuloosi vastu 1-5. elupäeval ühe vaktsiinidoosiga. Korduvvaktsineerimine ei ole näidustatud. Üle 3 kuu vanustele lastele on vajalik enne BCG-vaktsiini manustamist teha tuberkuliintest, sel juhul immuniseeritakse BCG-vaktsiiniga vaid negatiivse tuberkuliintestiga lapsi. BCG vaktsinatsioonijärgse immuunsuse kestuse aeg on teadmata, kuid on alust arvata, et see väheneb 10. aasta pärast.

Hõlmatus tuberkuloosi vastase vaktsineerimisega lastel püsis Eestis ajalooliselt kõrgel tasemel (92 kuni 99%). 2019. a suurenes kuni 1-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2019. a ning moodustas 92,6%. 31. detsembri 2019. a seisuga on Eestis 5784 vaktsineerimata last vanuses 0 kuni 6 aastat.

Enne vaktsineerimise rakendamist (1948. a) registreeriti Eestis tuhandeid haigusjuhte aastas.

2019. a registreeriti meil 127 tuberkuloosi esmashaigusjuhtu.

Difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, *Haemophilus influenzae* tüüp b

Eestis alustati vaktsineerimisega difteeria vastu 1945-1949. a, teetanuse vastu - 1951. a, läkaköha vastu - 1957. a ja poliomüeliidi vastu 1959. a.

2019. a moodustas vaktsineerimisega hõlmatus 1-aastastel lastel difteeria, teetanuse, läkaköha, poliomüeliidi ja *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu 91,4% (2018. a - 91,9%).

Pärast vaktsineerimisega alustamist on vähenenud tunduvalt ülalmainitud haiguste koormus. 2019. a registreeriti Eestis 135 läkaköha haigusjuhtu. Viimased poliomüeliidi haigusjuhud esinesid Eestis 1961. a, viimased difteeria haigusjuhud registreeriti 2001. a.

Vaktsineerimine b-tüüpi hemofiilusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 2005.a, selle eesmärgiks on invasiivsete haigusvormide ennetamine väikelastel.

Mumps, punetised, leetrid

Eestis alustati laste vaktsineerimisega leetrite vastu 1967. a, mumpsu vastu 1981. a ja punetiste vastu 1993. a. Pärast vaktsineerimisega alustamist on vähenenud tunduvalt ülalmainitud haiguste koormus. 2019. a esines Eestis 3 mumpsu haigusjuhtu, viimane punetiste haigusjuht oli registreeritud 2013. a.

WHO Euroopa Regionaalse Verifitseerimiskomisjoni 12.-14. juunil 2019. a tehtud otsuse kohaselt on leetrite ja punetiste endeemiline levik Eestis lõppenud ning ülalmainitud haigused on elimineeritud. Vaatamata leetrite endeemilise leviku puudumisele Eestis võib iga välismaalt sissetoodud leetrijuh põhjustada piiratud või ulatuslikke puhanguid.

2019. a esines Eestis 27 leetrite haigusjuhtu, neist:

- 12 sissetoodud (Ukraina 7, Egiptus 1, Sri Lanka 1, Venemaa 1, Araabia ÜE 1, Türgi 1);
- 9 inimest haigestusid pärast kontakti sissetoodud juhtumitega;
- 6 kohaliku haigusjuhtu.

Haigusjuhud on registreeritud Harjumaal (24), Tartumaal (2), Pärnumaal (1). Kõik haigestunud oli isikud vanuses 11 kuud kuni 57 aastat. Haigestunute seas oli 5 last ja 2 haiglatöötajat.

Vaktsineerimata/immuunsuseta tervishoiutöötajad on leetrite ja muude epideemilise potentsiaaliga vaktsiinvälditavate nakkushaiguste korral oluline riskirühm nii endale kui patsientidele, seda kinnitasid nii 2018. aasta Saaremaa kui ka 2006. aasta Tallinna leetripuhang.

2018. - 2019. a on Eestis rakendatud alljärgnevad leetritõrje meetmed:

- Riigis on loodud õiguslikud alused ja praktilised võimalused kontaktsete kiireks ja tasuta vaktsineerimiseks;
- Tervishoiutöötajatele (perearstidele, nakkusarstidele, EMO-dele) on antud juhised leetrite haigusjuhtude ja kontaktsete käsitlemiseks;
- Haiglatöötajate, kiirabi personali, perearstide ja koolitervishoiuteenuse osutajate tasuta vaktsineerimiseks on riigi poolt hangitud ja jagatud ca 5 000 MMR vaktsiinidoosi.

Arvestades leetriveriiruste kiiret ja kergelt levikut ning suurt nakatamisvõimet, tagab elanike nakkusohutuse eeskätt laste ja noorukite vaktsineerimisega hõlmatus $\geq 95\%$ MMR-vaktsiini kahe annusega. 31. detsembri 2019. a seisuga on Eestis MMR vaktsiiniga immuniseeritud 94,4% lastest vanuses 1-14 aastat. Vaktsineerimisega hõlmatus mumpsu, punetiste ja leetrite vastu 2-aastastel on 91,9%; revaktsineerimisega hõlmatus 14-aastastel oli 89,5%. Vaktsineerimata laste arv vanuserühmas 2-14 aastat on 9 435.

Arvestades leetrite ja punetiste vastase immuunsuseta laste, noorukite ja täiskasvanute epidemioloogiliselt ohtlikku suurt arvu tuleb WHO hinnangul stabiilse epidemioloogilise olukorra säilitamiseks jätkata leetrite ja punetiste elimineerimisele

suunatud tegevusi (haiguste seire, varajane diagnostika, teavitamine ja laste ning täiskasvanute (sh tervishoiutöötajate) vaktsineerimine).

Rotaviirusnakkus

Vaktsineerimine rotaviirusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 1. juulist 2014. a. Haiguse laialdane levik ja sage esinemine ning sellest tingitud väikelaste sage hospitaliseerimise vajadus olid peamised põhjused rotaviirusnakkuse vaktsineerimise lisamiseks riiklikusse immuniseerimiskavasse. 2014. a vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 5 174, 2015. a - 11 076, 2016. a - 12 466, 2017. a - 9 997, 2018. a - 10 802 ja 2019. a - 11237 väikelast, mille tulemusel vähenes Eestis tunduvalt rotaviirusenteriitide arv. 2019. a registreeriti Eestis rotaviirusnakkuse 558 haigusjuhtu, mis on 2,6 korda vähem kui 2013.a.

Korduvvaktsineerimised

2-aastaste laste hõlmatus esimese korduvvaktsineerimisega difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu moodustas 2019. a 80,7% (2018. a - 81,6%).

Hõlmatus teise korduvvaktsineerimisega difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu oli 7-aastastel lastel 78,8% (2018. a - 78,8%).

Hõlmatus kolmanda korduvvaktsineerimisega difteeria ja teetanuse vastu 15-17-aastastel noorukitel 2019.a oli 82,2% (2018. a - 80,2%).

Hõlmatus leetrite, punetiste ja mumpsi korduvvaktsineerimisega 14-aastastel suurenes võrreldes 2018. aastaga ja moodustas 89,5% (2018. a - 88,3%).

Täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane korduvvaktsineerimine on immuniseerimiskavas alates 2008. a. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu. 2019. a. korduvvaktsineeriti difteeria ja teetanuse vastu 27 895 täiskasvanut, neist 58,3% seoses traumaga.

Tabel 25.

Täiskasvanute difteeria ja teetanuse vastu korduvvaktsineerimine, 2004-2019

Aasta	Difteeria (korduvvaktsineeritud inimeste arv)	Teetanus (korduvvaktsineeritud inimeste arv)		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479
2012	27710	27714	17700	10014
2013	25424	25424	17468	7956
2014	23537	23537	17881	5656
2015	24720	24720	18034	6686
2016	25704	25706	17328	8378
2017	24288	24288	16462	7826
2018	26192	26 192	16106	10086
2019	27911	27895	16251	11644

Keeldumised vaktsineerimisest

Viimastel aastatel esines vaktsineerimisest keeldumise osas vähene kasvutrend.

Tabel 26.

Keeldumised vaktsineerimisest (%) ja vaktsineerimata laste arv, 2017-2019				
Vaktsineerimine	Keeldumised, 2017	Keeldumised, 2018	Keeldumised, 2019	Vaktsineerimata laste arv, 2019
Difteeria-teetanus (1-14 a)	3,7%	4,0%	4,3%	9 844
Läkaköha (1-10 a)	4,3%	4,0%	4,3%	8 131
Mumps, punetised, leetrid (2-14 a)	4,1%	4,3%	4,6%	9 435
Poliomüeliit (1-14 a)	3,7%	4,0%	4,3%	9 875
B-viirushepatiit (1-14 a)	4,2%	4,4%	4,7%	12 376
<i>Haemophilus influenzae b</i> (1-5 a)	5,1%	2,1%	5,9%	4 701
Tuberkuloos (alla 1-aastased)	3,1%	2,1	4,8%	929
Rotaviirusnakkus (0-4 a)	7,5%	9,9%	11,7%	7 195

HPV vaktsineerimine

HPV vaktsineerimine on Eesti immuniseerimiskavas alates 1. jaanuarist 2018.

Tabel 27.

Sihtrühma tütarlaste vaktsineerimine HPV vastu, 2018										
Tütarlaste sünniaasta	Tütarlaste arv	Vaktsineeritud seisuga 31.12.			Keeldujad		Hõlmatus			Alalised vastu-näidustused
		1. doos	2. doos	3. doos	arv	%	1. doos	2. doos	3. doos	
2003	5748	3538	3143	105	2065	35,9	61,6	54,7	1,8	8
2004	6197	3772	3047	0	2117	34,2	60,9	49,2	0,0	12
2005	6275	3742	2346	0	2041	32,5	59,6	37,4	0,0	7
2006	6334	2712	485	0	1782	28,1	42,8	7,7	0,0	11
Kokku	24554	13764	9021	105	8005	32,6	56,1	36,7	0,4	38

Tabel 28.

Sihtrühma tütarlaste vaktsineerimine HPV vastu, 2019										
Tütarlaste sünniaasta	Tütarlaste arv	Vaktsineeritud seisuga 31.12.			Keeldujad		Hõlmatus			Alalised vastu-näidustused
		1. doos	2. doos	3. doos	arv	%	1. doos	2. doos	3. doos	
2004	6071	3800	3696	7	2183	35,3	62,6	60,9	0,1	10
2005	6178	3978	3741	2	2123	34,6	64,4	60,6	0,0	10
2006	6561	4158	3551	0	2267	34,6	63,4	54,1	0,0	11
2007	6677	3771	990	0	1917	28,7	56,5	14,8	0,0	8
Kokku	25487	15707	11978	9	8490	33,3	61,6	47,0	0,0	39

2019. a jooksul jagas Terviseamet vaktsineerijatele kokku 13 284 HPV vaktsiinidoosi.

Kokkuvõtted

- 2019. a suurenes hõlmatus vaksineerimisega (nii 1. kui 2. doosiga) võrreldes 2018. a kõikides vanuserühmades.
- 2019. a suurenes võrreldes eelmise vaksineerimisaastaga HPV-vastasest vaksineerimisest keeldujate osakaal sihtrühmas 0,7% võrra.
- Lapsevanemate osakaal, kes ei ole vaksineerinud oma lapsi ega esitanud keeldumisavaldust, oli 2019. a 5,1% (2018. a - 11,3%).
- Tütarlaste arv, kellel esinesid alalised vastunäidustused vaksineerimiseks, ei muutunud.
- Kõige madam hõlmatus vaksineerimisega oli 12-aastaste hulgas.

Tabel 29.

HPV vaksineerimine maakonniti, 2018-2019

Maakond	2018			2019			Trend
	1. doosiga	2. doosiga	3. doosiga	1. doosiga	2. doosiga	3. doosiga	
Tallinn	55,3	31,7	0,5	60,8	48,0	0,0	↑
Harjumaa	51,1	30,4	0,2	57,6	37,6	0,0	↑
Raplamaa	34,6	25,3	0,0	51,8	36,4	0,0	2019. a on hõlmatus tunduvalt paranenud
Järvamaa	59,1	50,4	0,0	60,5	49,7	0,2	↑ ↓
Põhja regioon	53,4	31,8	0,4	59,6	45,1	0,0	↑
Ida-Virumaa	69,4	45,7	0,6	76,1	57,1	0,0	Liider ↑
Narva	63,4	47,0	0,3	69,8	58,3	0,0	Liider ↑
Lääne-Virumaa	62,7	40,4	0,0	59,6	46,9	0,0	↓ ↑
Ida regioon	65,5	44,5	0,3	68,9	54,3	0,0	↑
Tartumaa	58,7	39,8	0,8	66,2	49,2	0,0	↑
Jõgevamaa	68,5	50,2	0,4	70,7	57,2	0,0	↑
Põlvamaa	41,7	25,7	0,7	45,9	27,9	0,0	↑
Viljandimaa	54,8	42,3	0,6	64,9	53,7	0,4	↑
Valgamaa	58,5	38,0	0,8	62,6	46,9	0,0	↑
Võrumaa	48,2	38,7	0,9	63,4	48,4	0,0	↑
Lõuna regioon	56,7	39,7	0,7	64,2	48,3	0,1	↑
Pärnumaa	50,7	39,0	0,2	53,8	42,1	0,0	↑
Läänemaa	48,4	35,2	0,0	55,8	42,5	0,0	↑
Saaremaa	66,3	55,5	0,0	66,3	55,2	0,0	Liider
Hiiumaa	52,0	30,1	0,8	53,3	34,1	0,0	↑
Lääne regioon	53,7	41,4	0,2	56,6	44,4	0,0	↑
Kokku	56,1	36,7	0,4	61,6	47,0	0,0	↑

Kokkuvõtted

- 2019. aastal suurenes hõlmatus HPV-vastase vaksineerimisega (nii 1. kui 2. doosiga) võrreldes 2018. aastaga kõikides maakondades (va Lääne-Virumaa, 1. doos ja Järvamaa, 2.doos).
- Nii 2018. kui 2019. aastal oli kõrgeim hõlmatus HPV-vastase vaksineerimisega Ida-Virumaal (sh Narvas), Jõgevamaal ja Saaremaal.
- Suuremaid erinevusi on täheldatud koolide vahel.

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 30.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2019

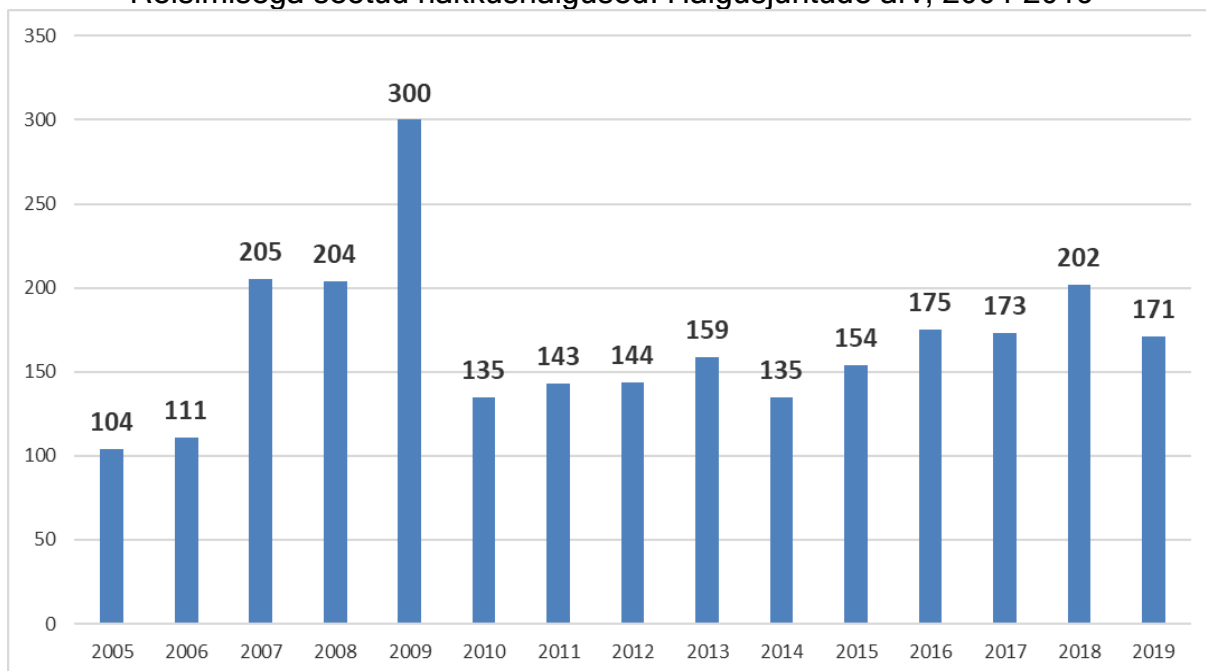
Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud	Nakatamise riigid
Adenoviiirusenteriit	87	3	Soome 1 Türgi 1 Türkmenistan 1
A-viirushepatiit	20	2	Indoneesia 1 Saksamaa 1
B-viirushepatiit (äge)	3	1	Tai
B-viirushepatiit (krooniline)	15	2	Filipiinid 1 Ghana 1
Clostridium difficile enterokoliit	64	1	Gruusia
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> nakkus	6	2	Tai 2
Dengue viiruspalavik	6	6	India 1 Tai 5
Gonokokknakkus	81	2	Saksamaa 2
Gripp	11668	6	Egiptus 2 Soome 1 Tai 1 Valgevene 1 Venemaa 1
<i>H. influenzae</i> nakkus	69	3	Läti 1 Tai 1 Türgi 1
Kampülobakterenteriit	348	22	Belgia 1 Bulgaaria 2 Hispaania 1 Horvaatia 1 India 1 Itaalia 1 Läti 1 Leedu 1 Malta 1 Montenegro 1 Poola 1 Prantsusmaa 1 Sri Lanka 1 Tšehhi 1 Türgi 1 Ukraina 2 Ungari 1 Valgevene 2 Venemaa 1
Klamüüdiahaigused (sugulisel teel levivad)	1090	1	Saksamaa
Kõhutüüfus	2	2	India 1 Pakistan 1

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud	Nakatamise riigid
Lambliaas (giardiaas)	121	1	Kreeka
Leetrid	27	13	Araabia Ühendemiraadid 1 Dominikaani Vabariik 1 Egiptus 1 Sri Lanka 1 Türgi 1 Ukraina 7 Venemaa 1
Leegionärihaigus	12	2	Horvaatia 1 Ukraina 1
Läkaköha	135	4	Indoneesia 1 Lõuna-Aafrika Vabariik 1 Soome 1 Taani 1
Malaaria (<i>Pl. falciparum</i>)	3	3	Benin 1 Niger 1 Uganda 1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik	26	3	Läti 1 Prantsusmaa 1 Soome 1
Noroviirusnakkus	573	10	Costa Rica 2 Horvaatia 1 India 1 Sri Lanka 1 Türgi 4 Venemaa 1
Pneumokokknakkus	220	2	Egiptus 1 Saksamaa 1
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	2313	9	Ameerika Ühendriigid 1 Austria 1 Leedu 1 Norra 1 Prantsusmaa 1 Rootsi 3 Taani 1
Rotaviirusenteriit	558	21	Araabia Ühendemiraadid 1 Bulgaaria 2 Egiptus 6 Gruusia 1 Rootsi 2 Suurbritannia 1 Taani 1 Türgi 5 Venemaa 2
Salmonelloos	154	21	Egiptus 4 India 1 Kamerun 1 Marshalli Saared 1 Poola 1 Tuneesia 1

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud	Nakatamise riigid
			Türgi 8 Ungari 1 Venemaa 3
Šigelloos	29	16	Egiptus 5 Gruusia 1 Hispaania 1 India 4 Indoneesia 1 Kenya 1 Malaisia 1 Saksamaa 1 Tai 1
Süüfilis	40	3	Hiina 1 Kenya 1 Venemaa 1
Tulareemia	2	1	Rootsi
Tuulerõuged	7358	8	Horvaatia 1 Saksamaa 1 Türgi 2 Ukraina 1 Usbekistan 1 Valgevene 1 Venemaa 1
Viiirusmeningiidid, muud	28	1	Gruusia
KOKKU		171	

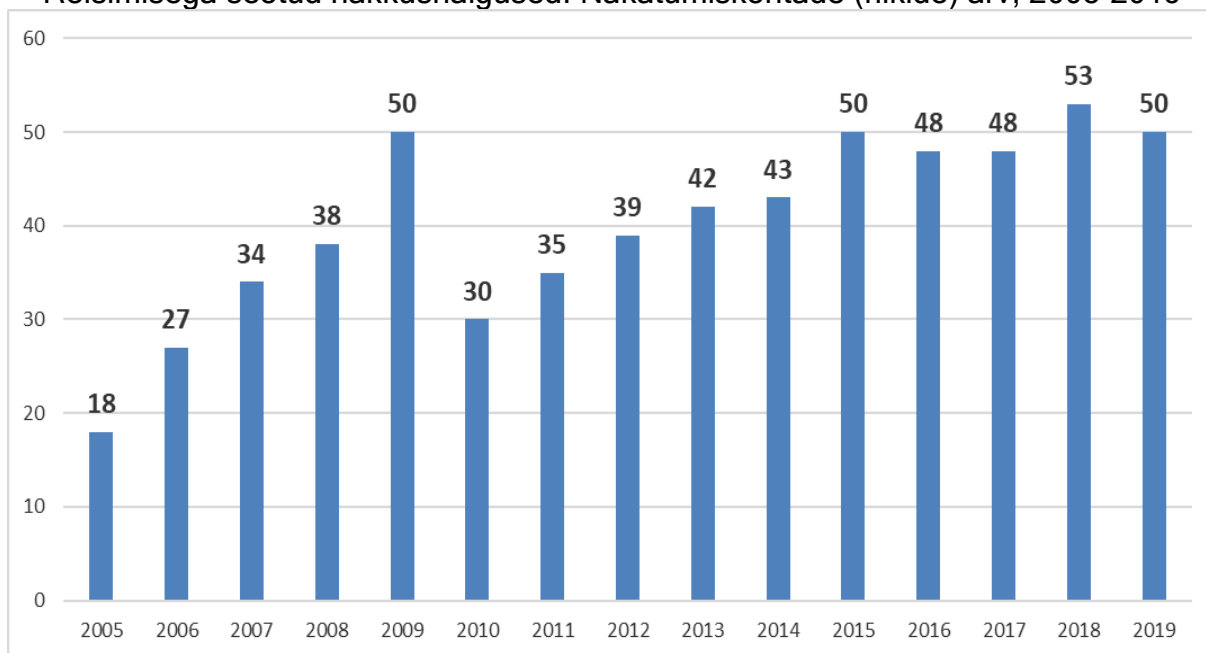
Joonis 129.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004-2019

Joonis 130.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005-2019

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 31.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2019

Nakkushaigus	%
Brutselloos	100,0
Kõhutüüfus	100,0
Leptospiroos	100,0
Listerioos	100,0
Meningokokknakkus	100,0
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	100,0
Pneumokokknakkus	96,8
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud	92,3
Leegionärihaigus	91,7
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus	91,3
Norwalk-viirusnakkus	88,1
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> soolenakkus	83,3
Muud täpsustatud soolenakkused	81,7
Rotaviirusenteriit	81,5
Leetrid	77,8
C-viirushepatiit, äge	75,0
Puukentsefaliit	68,7
B-viirushepatiit, äge	66,7
Malaaria	66,7
A-viirushepatiit	60,0
Kampülobakterenteriit	55,7
Salmonelloos	53,9
Dengue palavik	50,0
Ehchinokokoos	50,0
Tulareemia	50,0
Jersinioos	40,5
Amöbiaas	36,4
B-viirushepatiit, krooniline	33,3
Šigelloos	31,0
Mumps	25,0
C-viirushepatiit, krooniline	8,3
Sarlakid	7,6
Gonokokknakkus	7,4
Läkaköha	6,7
Lambliaas	6,6
Süüfilis	2,5
Lyme'i tõbi	2,0
Tuulerõuged	0,6
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	0,3

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 32.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2009-2019

Nakkushaigus	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	KOKKU
A-viirushepatiit			2						1			3
B-viirushepatiit, äge	1										1	2
Creutzfeldt-Jakobi tõbi		1				3					1	5
Enterohemorraagilise <i>E. coli</i> soolenakkus								1				1
Gripp	13	8	10	4	8	22	21	29	40	97	52	304
<i>H. influenzae</i> nakkus	2			2		4	2	4		2		16
Kampülobakterenteriit			1					1				2
Leegionärihaigus			2	2	4	2		3	2	4	2	21
Leptospiroos											1	1
Listerioos		2		1			3	2	1	7	3	19
Lyme'i tõbi											1	1
Malaaria	1			1								2
Meningokokknakkus	1				1				1	1		4
Norwalk-viirusnakkus					1	1		1	1		3	7
Pneumokokknakkus		1	3	6	6	9	8	11	11	10	7	72
Pneumokokk- ja <i>H.</i> <i>Influenzae</i> seganakkus			1									1
Rotaviirusenteriit							1				1	2
Salmonelloos	1	1	1		2	1	1				1	8
Soole muud täpsustatud bakternakkused					1		2	10	7	2	7	29
Teetanus			1									1
KOKKU	19	13	21	16	23	42	38	62	64	123	80	501